இந்திரா செளந்தர்ராஜன்

மூன் நாவல்

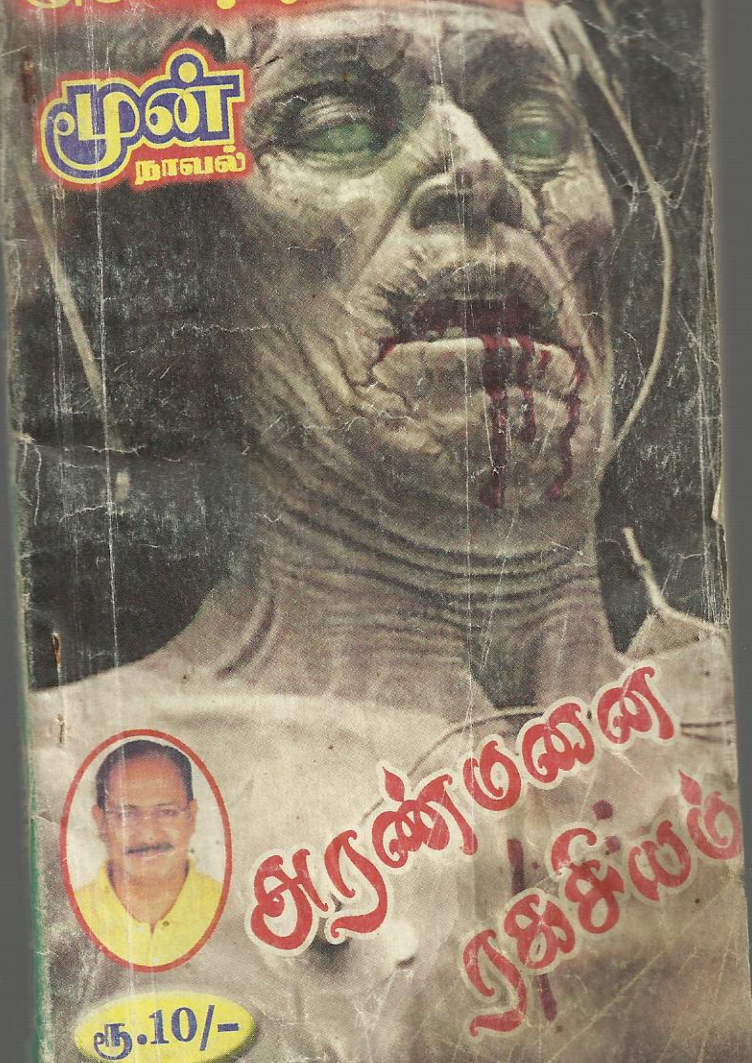

அரண்மனை ரகசியம்

ரூ.10/-

அரண்மனை ரகசியம் 1

இந்திரா சவுந்தரராஜன்

ஒரு ராட்சத இரும்பு பறவையாட்டம் தரையிறங்கியது அந்த விமானம். பார்க்க பரசவமூட்டுய் லேண்டிங், பரணிக்கும் பரவசமாக இருந்தது!

மதுரை விமான நிலையம் ஒன்றும் மகா பிரமாதமான விமான நிலையம் இல்லை. சில கிராமப்புற இரயில் நிலையங்களுக்கு எப்பொழு தாவது இரயில் வந்துவிட்டு போகின்ற மாதிரி மதுரை விமான நிலையத்துக்கும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறையோ இரு முறையோதான் விமானம் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

அதிலும் சுமாரான 'ஆவ்ரோ' டைப் விமானங்கள்தான்அதிகம் வரும். விமான நிலையத்துக்கு வெளியே பயணிகளை நம்பி யாரும் பெரிதாக கடை போடவோ, இல்லை ஹோட்டல் கட்டவோ தயாராக இல்லை. விமான் நிலையம் வெறிச்சோடிதான் எப் பொழுதும் கிடக்கும். அன்றும் பரணி விமான நிலையத்துக்கு வந்ததும் கிட்டத்தட்ட வெறிச்சாடிதான் கிடந்தது. அங்கும் இங்குமாக சில டாக்ஸிகள் மட்டும் வந்திருந்தன. போனால் போகிறது என்று சில ஆட்டோக்காரர்களும் வந்திருந்தார்கள். பார்க்க ஆச்சரியமாக இருந்தது. பரணிக்கு மதுரைதான் சொந்த ஊர். மதுரையில் அவனுக்குத் தெரியாத இடம் இல்லை.

இருந்தாலும் இத்தனை நாளில் ஊருக்கு 10 கி.மீ. வெளியே பெருங்குடியை ஒட்டியுள்ள விமான நிலையத்துக்கு அவன் போனதேயில்லை. போவதற்கு வாய்ப்பு வந்ததில்லை. ஒரு நடுத்தர குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இரயில் நிலையத்திற்குப்போவதே பெரிய விஷயம். இதில் விமான நிலையத்திற்குப்போக வேண்டிய அவசியம்? விமானம் என்பது அவனைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பெரிய ஆகாயப் பறவையாகத்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. வானில் ஒரு புள்ளியாக அது பறக்கும் போது பார்த்திருக்கிறான்.

இன்று அதை நேரில் பார்க்கும் வாய்ப்பும் அதில் பயணம் செய்து வரும் பனார்ஸிதாஸை கண்டுபிடித்து அழைத்துச் செல்லும் பொறுப்பும் அவனுக்கு அவனது முதலாளியால் விதிக்கப் பட்ட ஒன்று என்றாகிவிட்டது.

பரணிக்கு தற்சமயம் ஒரு நகைக் கடையில் உத்யோகம் 'நடச்சிவம் பிள்ளை ஜூவல்லரி' என்றால் மதுரையில் தெரியாத வர்கள் இருக்க முடியாது. ஒரு நாளைக்கு சராசரியாக ஐந்நூறு பவுன் விற்பவர்கள். அதில்தான் பரணிக்கு மேனேஜர் போஸ்ட்! அப்ளிகேஷன் போட்டு இன்டர்வியூ அட் டெண்ட் செய்து ஆர்டர் அடித்துத் தந்து வாங்கிய வேலையில்லை இது... பரணியின் அப்பா பஞ்சநாதன் நடச்சிவம் பிள்ளையிடம் முப்பது வருஷமாக வேலையில் இருந்தார். மிக நம்பிக்கையான மனிதர். எனவே பம்பாய் வரை போய் தங்கம் வாங்கி வர நடச்சிவம் பிள்ளை பஞ்சநாதனைத்தான்அனுப்புவார். அப்படிப் போன சமயத்தில் ஹார்ட்அட்டாக்கில் பரலோக பிராப்தி அடைந்து விட்டார். மனிதர்.

இப்போது அவரது இடத்தை பரணிதான் நிரப்பிக் கொண்டிருக்கிறான். பாவம் பரணி என்று நடச்சிவம்பிள்ளை பஞ்சநாதன் நடச்சிவ பிள்ளையிடம் லட்ச ரூபாய் வரை கடன் வாங்கியிருந்தார். அதில்கால் பங்கைக்கூட அடைக்கவில்லை. காலன் வந்து கூட்டிக் கொண்டு போய்விட்டான். எனவே மீதத்தை வசூல் செய்து கொள்ளத்தான். பரணிக்கு வேலை போட்டு தந்திருக்கிறார். மாதச் சம்பளம் ஐந்தாயிரம். இதில் சரி பாதி கடனுக்கு... சொச்சம்தான் கையில் தரப்படும்.

இதை எல்லாம் நினைக்கவே பரணிக்கு பிடிக்காது. அவனது கனவுகளே வேறு.

லட்ச லட்சமாய் சம்பாதிக்க வேண்டும். கார், பங்களா என்று அளப்பரை செய்ய வேண்டும். எந்த காரணத்திற்காகவும் ஒருவரிடம் கை கட்டி வேலை பார்த்து விடக் கூடாது. etc... etc...

ஆனால் காலம் எப்பொழுதுமே இப்படி நினைப்பவர்களைத்தானே பந்தாடி மகிழ்கிறது. பரணிக்கும் இந்த அடிமைத் தொழில் அலுத்துவிட்டது. எப்பொழுது பார் ஊரைச்சுற்றி வரவேண்டியிருக்கிறது. எவனாவது எங்கிருந் தாவது வந்தால் வரவேற்று காலையும் அமுக்கிவிட வேண்டியிருக்கிறது... தூத்தேறி... என்ன பிழைப்பு இது...? பரணி தனக்குத் தானே பரிதாபப்பட்டு சலித்துக் கொள்ளவும் செய்தபோதுதான் விமானம் வந்து தேங்கியது. வைத்த விழியை எடுக்க முடியவில்லை... அப்படியே என்னென்னவோ எண்ணங்கள்.

'இந்த விமானம்தான் எத்தனை பெரியது! அறுபது, எழுபது மீட்டர் அகலத்தோடு

அசத்தலாக இருந்தபடி நியூட்டனின் புவியீர்ப்பு விதியை ஜெயித்து வானத்தில் இது சீறிப் பறப்பதை என்னவென்று சொல்ல...'

'ஒரு துக்குணூண்டு கல்லை விட்டெறிந்தால் அது போன வேகத்தில் கீழே வந்து விடுகிறது. ஆனால், துக்குணூண்டு கல்லைப் போல பல கோடி மடங்கு பெரியதும் பாரமானதுமான ஒரு விமானம் மட்டும் எப்படி பறக்கிறது? அந்த நாளில் ரைட் சகோதரர்கள் எதை வைத்து விமானத்தால் பறக்க முடியும் என்று நம்பினார்கள்?'

'முடியாது என்ற ஒன்றே கிடையாதோ...?'

'நமக்குத்தான் முயற்சி செய்யத் தோன்றவில்லையோ...? இந்த நடச்சிவத்திடம் மாட்டிக் கொண்டு சாகிறோமோ....?'

கேள்வி மேல் கேள்வியாகக் கேட்டுக் கொண்டு நின்றதில் யாரை பிக்-அப் செய்ய வந்தானோ அவர் நினைவே சுத்தமாக இல்லை

'பனார்ஸி தாஸ்னு ஒரு அட்டைல எழுதி அதைக் கைல பிடிச்சுக்கிட்டு நில்லு... அந்த ஆளுக்கு அப்பதான் உன்னைத் தெரியும்.... அப்புறமா அவரோட பாண்டியன் ஹோட்டலுக்கு போய் ரூம் போட்டுடு... மிச்சத்தை நான்பார்த்துக்கறேன்.." என்று நடச்சிவம்பிள்ளை சொன்னதுகூட மறந்தே போய் விட்டது... விமானம் அவனை அந்த அளவு கவிழ்த்து வேறு பக்கம் திசை திருப்பிவிட்டது. கிட்டத்தட்ட எல்லோரும் போன பிறகுதான் பிரக்ஞையே வந்தது.

'அடடா! வந்த வேலையை மறந்து ஏதோ நினைப்பில் திசைமாறிவிட்டோமே....!'

தன்னைத்தானே நொந்து கொண்டான்.

சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான்.

'அந்த மனிதர் காத்திருக்கிறாரா. இல்லைபோய் விட்டாரா?' - பார்வை பருந்தாக அலைந்து தேடியது.

'யாராவது எங்கவாது யாரையாவது தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்களா இருந்தால் அவர்தான் பனார்ஸிதாஸ்! ஹலோ மிஸ்டர் பனார்ஸிதாஸ்..' - விமான நிலையத்துக்கு வெளியில் சுற்றி வந்தான்.

விமானத்திலிருந்து ஒரு முப்பது பேர் இறங்கியிருக்கலாம். அவர்களை எல்லாம் கொத்திக் கொண்டு ஆட்டோக்களும் டாக்ஸிகளும் போய்விட்டன. ஆள் இல்லாத மைதானமாட்டம் காட்சித் தர ஆரம்பித்து விட்டது. விமானம் கிளம்பத் தயாராகிவிட்டிருந்தது. ஊய்ங்ங்ங்ங்.... என்கிற சப்தம் காதைத் திருகி தலையில் குட்டிற்று.

'போச்சு.. அந்த மனிதர் போய்விட்டார். நடச்சிவம்பிள்ளை தூக்கிப்போட்டு மிதிக்கப் போகிறார். பனார்ஸிதாஸ் யாரோ இல்லை. நவரத்ன வியாபாரியாம். வருஷம் ஒன்றுக்கு 2000 கோடி ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்யும் மனிதராம். புருனே சுல்தானே பனார்ஸிதாஸ் என்றால் எழுந்து வந்து வரவேற்பாராம்!

அப்படிப்பட்ட பெரிய மனிதரைப் போய் நழுவ விட்டு விட்டோமே... இந்தக் கோபம் பிசினஸிலும் எதிரொலிக்கப் போகிறது. நடச்சிவம்பிள்ளை நிச்சயம் என்னை சும்மா விடப்போவதில்லை...' - பரணி தனக்குத்தானே மாய்ந்து போகத் தொடங்கினான்.

கையைப் பிசைந்து கொண்டு தான் வாடகைக்கு பிடித்து வந்திருந்த காரை நோக்கி

நடந்தான். டிரைவர் சீட்டில் தயாராக இருந்தான். போய் ஏறி அமரப் பார்த்த போதுதான் கண்ணில் பட்டது அந்த உருவம். பின் சீட்டில் அமர்ந்து கொண்டு பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

பரணி வந்து பார்த்து வியப்பதை லட்சியமே செய்யாமல், "ஏறு பரணி. உனக்காக எவ்வளவு நேரம் காத்திருக்கிறது?" என்றுவேறு கேட்டார்.

"சார்... நீங்க...?"

"அ'யம் தாஸ்.. பனார்ஸிதாஸ்!"

"இருபத்தி நாலு பாஷை பேசுவேன். கமான் மேன், கெட்இன். நேரமாகுதுல்ல..."

"சார்... என்லனை... என்னை... உங்களுக்குத் தெரியுமா?"

"உம்... டிரைவர் காரை எடு..."

"எப்படி சார்.... நான் உங்களைப் பார்த்ததே இல்லையே?" - ஓடும் காருக்குள் பின் பக்கமாக திரும்பியபடி கேட்டான் பரணி.

"ஏய்... இதெல்லாம் ஒரு விஷயமேயில்லை..." என்று சொன்னவரின் பத்து விரல்களிலும் பத்துவித மோதிரம்.... பரணிக்கு நெற்றியில் பூச்சி பறக்கத் தொடங்கியது.

"எப்படி இவருக்கு என்னைத் தெரியும்? எதை வைத்து சரியாக காரில் வந்து அமர்ந்திருக்கிறார்? ஒரு வேளை என் போட்டோவை நடச்சிவம்பிள்ளை அனுப்பி வைத்திருப்பாரா? என்னைப் பற்றியும் சொல்லியிருப்பாரோ...?" - அவன் திரும்பவும் கேள்விகளுக்குள் மல்லு கட்டத் தொடங்கினான்.

அவர் பேப்பரை மடித்தபடி கச்சிதமாக கேட்டார்.

"என்ன பரணி, எனக்கு எப்படி உன் பேர் தெரியும், எதை வெச்சு நான் இந்த கார்ல ஏறி அமர்ந்திருக்கேன்னுல்லாம் மண்டைய உடைச்சுக்கறாப் போல தெரியுதே...?"

அவர் கேட்ட விதம்... அதிலும் மனதுக்குள் நினைத்ததை அப்படியே கேட்டவிதம் - பரணியை பிடரியை பிடித்து உசுப்பியது.

பனார்ஸிதாஸ் தொடர்ந்தார்.

"பரணி... நிச்சயம் முயற்சி செய்தா வெற்றிதான். ரைட் பிரதர்ஸ் முடியாதுன்னு நினைச்சிருந்தா விமானம் ஏது? அதுல நான் இன்னிக்கு பணம் செய்றதும் ஏது...?"

சற்றுமுன் நினைத்ததை அடுத்து, அதை அவர் அப்படியே படம் பிடித்தார்.

-பரணி பிரமிப்போடு திரும்பி அவரைப் பார்த்து கேட்டான்.

"மிஸ்டர் பனார்சிதாஸ், உண்மையைச் சொல்லுங்க... நீங்க யார்....?"

அரண்மனை ரகசியம் 2

பனார்ஸிதாஸ் பதிலுக்குச் சிரித்தார்..

"அ'யம் பனார்ஸிதாஸ்..." என்றார் கூலாக.

"அது தெரியும் எப்படி...எப்படி என் மனசுல நினைக்கற எல்லாம் அப்படியே சொல்றீங்க..? அதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமா இருக்கு...."

"ஓ.... நீ நான் சொன்னதை எல்லாம்தான்

நினைச்சியா?" அவர் மடக்கிக் கேட்டார்.

"இல்லை... நான் முன்ன நினைச்சுப் பார்த்தைத்தான் நீங்க அப்படியே சொன்னீங்க..."

திரும்பவும் பனார்ஸிதாஸ் சிரித்தார். கார் ஓடிக் கொண்டே இருந்தது. பரணி அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சரியான வடக்கத்திய முகம். நல்ல கம்பி போன்ற தலைமுடி. அதில் அபார கருமை. நெற்றியில் வெளிர் மஞ்சளில் சந்தனக்கீற்று. தும்பைப் பூ நிறத்தில் பைஜாமா ஜிப்பா. மடிமேல் ஒரு அரக்கு வண்ண பிரீஃப்கேஸ். அதிக பட்சமா ஐம்பது வயது மதிக்கலாம்.

பார்வையில் ஒருவித ஒளிப்பிரகாசம்.

நிச்சயமாக அபார சக்தி படைத்த ஒருவரைப் போலத்தான் தெரிந்தார்.

அவன் அப்பா பஞ்சநாதன் ஒரு தீவிர சைவர். 'நமச்சிவாயா' என்று சொல்லாமல் பச்சத் தண்ணீர்க்கூட அருந்தாதவர். வீட்டிலும் திருவாசகம், தேவாரம் என்று தலையணை தலையணையாக புத்தகங்களை வைத்து இருந்தவர்.

அவர் அடிக்கடி சொல்வார்.

"மனசு தெளிவா இருக்கறவங்க முகம் பளிச்சினு இருக்கும். அதுலையும் அவங்க கண்களை பார்க்கும்போது நமக்கு கை எடுத்துக் கும்பிடணும்போல தோணும். அப்படிப்பட்டவங்க என்ன சொன்னாலும் அது அப்படியே பலிச்சுடும்."

- பரணியின் காதுகளில் அப்பா சொன்னது அப்படியே திரும்ப ஓடியது. 'இந்த பனார்ஸிதாஸ் அப்பா சொன்ன மாதிரி மனதில் மிக தெளிவானவரோ? அதனால்தான் இவர் முகத்தில் இத்தனை தெய்வாம்சமோ?"

பனார்ஸிதாஸ் பதிலுக்கு அவனைப்

பார்த்தார்.

"என்ன பரணி அப்படி பாக்கறே... அப்பா சொன்னதெல்லாம் ஞாபகத்திலே வந்து உன்னை ஆச்சரியப்படுத்த ஆரம்பிச்சிடுச்சின்னு நினைக்கிறேன்."

-திரும்பவும் அவன் திக்குமுக்காடும்படி ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார். பரணி திணறிப் போனான். மிரண்டு போய் பார்த்தான். கார் தெற்கு வாசல் பாலத்தின் மேல் ஊர்ந்து கொண்டிருந்தது. வெளியே சரியான ட்ராஃபிக்!

குறிப்பாக ட்ரை சைக்கிள்கள் ஏகமாக இடைமறித்தபடி நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. பனார்ஸிதாஸ் அதைப் பார்த்தபடியே பேச்சை மாற்றினார்.

"இந்த மதுரைல ட்ரை சைக்கிள்ஸ் ரொம்ப அதிகமோ?"

"ஆமாம் சார்... சராசரியா நூறு பேருக்கு ஒரு ட்ரை சைக்கிள் இருக்கு இங்க..."

-டிரைவர் பதில் சொன்னான். பரணி மிரட்சியிலிருந்து விடுபடவேயில்லை. பனார்ஸிதாஸ் பேசுவதையே பார்த்துக் கொண்டு வந்தான்.

"இவ்வளவு ட்ரை சைக்கிளுக்கும் இங்க வேலை கிடைக்குதா?"

"கிடைக்காமலா சார் ஊரைச் சுத்திச் சுத்தி வாராங்க..."

மெட்ராஸ்ல ஆட்டோ... இங்க ட்ரை சைக்கிள் அப்படித்தானே?"

"ஆமாம் சார், மதுரை ஒண்ணும் பெரிய இண்டஸ்டிரியல் ஏரியா கிடையாது. ஆனா பாபுலேஷனோ அதிகரிச்சுக்கிட்டே போகுது. சரியான வேலை வாய்ப்பு இல்லாத இடத்துல ஏதோ இந்த மட்டுல திருடாம வண்டிய மிதிச்

சாவது வயித்தக் கழுவுவோம்னு நினைக்கிறாங்களே... பெரிசு இல்லீங்களா...?"

"ஆமாம். ஒரு காலத்துல பல்லக்கும் குதிரை ரதமும் ஓடின பூமி. இப்ப ட்ரை சைக்கிள், ஆட்டோன்னு மாறிடிச்சாட்டம் இருக்கு...."

பனார்ஸிதாஸ் தனக்கு மதுரையின் சரித்திரம் தெரியும் என்கிற மாதிரி பேசின பேச்சு பரணியை வாயைப் பிளக்க வைத்தது.

'சத்தியமாக இவர்' சாதாரணமான ஆள் இல்லை. இவருக்குப் பின்னே ஒரு பெரிய மர்மம் இருக்கிறது' என்று நினைத்தவன் வேக வேகமாக அந்த நினைப்பையும் மாற்றிக் கொண்டான். எங்கே அதையும் அவர் தெரிந்து கொண்டு கேள்வி கேட்பாரோ என்கிற பயம்தான். இருந்தும் அவர் அவனைப் பார்த்து நமுட்டுச் சிரிப்பு சிரித்தார்.

கார் வைகைப் பாலத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தது. ஆற்றின் நடுவே கல்மண்டபம் தெரிந்து அவரைக் கேள்வி கேட்கச் செய்தது.

"அது என்ன கல்மண்டபம்?"

"யாருக்கு தெரியும்... ராஜா காலத்துல இருந்தே இருக்குன்னுவாங்க.."

"ஒரு ஓடற ஆத்துக்கு நடுவிலையா?"

"ஏன்? இருக்கக் கூடாதா? ராஜாக்கள் குளிக்க வந்தா தங்கணும்ல?"

"அப்படியா...?" ஒன்றும் தெரியாத மாதிரி கேட்டுக் கொண்டு வெளியே பார்த்தார் பனார்ஸிதாஸ்.

"எங்க மதுரைல இந்த மாதிரி மண்டபங்க நூத்துக் கணக்கல இருக்குங்க. அழகர் கோவில் பக்கம் போய்ப் பாருங்க. ஒரே மண்டகப்படியா

இருக்கும்." - டிரைவர் குறுக்கிட்டு பெருமை பீற்றிக் கொண்டான்..

"அது மட்டுமில்லீங்க... நாலு பக்கமும் நாலுவித மலை இருக்குது. ஒண்ணு ஆனைமலை, இன்னொன்று நாகமலை, அடுத்தது பசுமலை, அப்பால பரிமலை அதாவது அழகர் குதிரைல ஏறி வர்ற அழகர் மலை. இப்படி நாலு பக்கமும் எங்க மதுரையை பாம்பும் பசுவும் யானையும் குதிரையும் நின்று காவல் காக்கறதா சொல்லுவாங்க..."

அவர் அதைக் கேட்டு நிஜமாலுமே ஆச்சரியப்பட்டவராட்டம், "பரவாயில்லையே, உங்க மதுரை ரொம்ப வித்தியாசமான ஊர்தான் போல...." என்று ஸ்லாகித்துக் கொண்டார்.

"எங்கையாவது இப்படி மிருகங்க காவல் காக்கற மாதிரி ஊர் இருந்ததுண்டா.. சொல்லுங்க பார்ப்போம்..." டிரைவர் சரியான ஓட்டைவாயன் போல் பேசினான்.

"எட்டு பொம்பை காவல் காக்கற ஒரு ஊர் இருக்கு தெரியுமா?

-டிரைவர் திகைத்துப் போனான். அவனுக்கு மேல் பரணி திகைத்துப் போனான்.

"என்ன சார் சொல்றீங்க... பொம்மை காவல்னு..."

"என்னப்பா... யானை, குதிரை, பாம்பு, பசு காவல் காக்லாம். பொம்மை காவல் காக்கக் கூடாதாக்கும்...?" திரும்பிக் கேட்டார், பனார்ஸிதாஸ்.

"அப்படி எதை சார் காவல் காக்குதுங்க அது...?"

"அது சஸ்பென்ஸ்!" - என்று சொல்லி சிரித்தார். கார் - பாண்டியன் ஹோட்டல்

முகப்பை எட்டியிருந்தது.

"சார்! ஹோட்டல் வந்துடுச்சு..."

"நல்லதுப்பா... நான் ரெஸ்ட் எடுக்கறேன். உன் முதலாளியை வந்து பார்க்கச் சொல். என்ன...?" சொல்லிக் கொண்டே காரில் இருந்து இறங்கத் தொடங்கினார் பனார்ஸி. பரணி அவரை ரூம் வரை கொண்டு சென்று விட்டு விட்டுத்தான் திரும்பினான். திரும்பும்போது ஒரு கேள்வி மட்டும் கேட்டார்.

"பரணி... உனக்கும் உன் முதலாளி மாதிரி பெரிய தங்க வியாபாரி ஆகணும்னு ஆசை இருக்கா...?"

-பரணி அந்த கேள்விக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியாமல் திரும்பி வரத் தொடங்கினான்.

-இவர் யார்... எப்படி இப்படி மனதைப் படிக்கிறார்? எதற்காக கடைசியாக அப்படி ஒரு கேள்வி கேட்டார்...?"

- கடைக்குத் திரும்பும் வரை கேள்விகளை அசைபோட்டபடியே வந்தான். விடைதான் கிடைக்கவேயில்லை.

கடையில் கூட்டம் அலைமோதிக் கொண்டிருந்தது. இந்தியா ஏழை நாடில்லை என்பதுதான் உண்மையோ?

-இந்தப் பெண்களுக்கு ஏன் இத்தனை தங்க மோகம்? அதிலும் இந்தியப் பெண்களுக்கு ஏன் இத்தனை ஆசை? தங்கம் என்பது உலகம் முழுவதும் மதிக்கப்படுவதால்தான் இத்தனை ஈடுபாடோ....?

-அப்படி என்ன இருக்கிறது இதில்....??

-கருக்காத ஒரு உலோகம் என்பதைத் தவிர இதனிடம் வேறு என்ன இருக்கிறது. இதில் ஏன்

இப்படி பணத்தைக் கொண்டு போய் கொட்டுகிறார்கள்?

-கூட்டத்தைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் பரணிக்குள் இப்படி கேள்விகள் ஓடும். எரிச்சலாக வரும்.

பரணிக்கு ஒரு அக்கா இருக்கிறாள். அவள் திருமணத்திற்கு மாப்பிள்ளை இருபது பவுன் கேட்டானாம். கிட்டத்தட்ட எண்தாயிரம் ரூபாய்க்கு நகை போட்டால்தான் திருமணம் என்று அவன் கண்டிப்பாக சொல்லிவிட்டான்.

பெண் பிள்ளைகளின் திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் எல்லாம் நிச்சயிக்கப்படுவதில்லை. அவை நகைக் கடை தங்கத்தில்தான் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. வேறு வழியில்லாமல் அப்பா பஞ்சநாதமும் ஒத்துக் கொண்டு அதற்காகத்தான் நடச்சிவத்திடம் ஒரு லட்ச ரூபாய் கடனும் வாங்கினார். அப்படியே அதற்கு நகையையும் வாங்கி அக்காவுக்குப் போட்டு கல்யாணமும் செய்து கொடுத்தாகிவிட்டது. ஆனால், அந்தக் கடன்...? அதற்காக தான் சிலுவை சுமப்பதை எல்லாம் சமயங்களில் நினைத்துப் பார்த்து பரணி கலங்கிப் போவான்.

'தங்கமே! நீ ஒரு பெண்ணின் கழுத்தில் மின்னுவதற்காக எத்தனை ஆண்கள் என்னைப் போல் சிரமப்பட வேண்டியிருக்கிறது தெரியுமா?' என்று அதற்கொரு உருவகம் கொடுத்து தனக்குத் தானே பேசிக் கொள்வான்....

அப்படிப்பட்ட பரணி கூட்டத்தைப் பார்த்து இன்று அதுபோலெல்லாம் எதுவும் நினைக்காமல் உள்ளே நடச்சிவம் பிள்ளை இருக்கும் அறையை நோக்கிப் பிரவேசித்தான்.

அழகான ஏ.சி.அறை!

தரையில் அழகான கார்ப்பெட் விவரிக்கப்பட்டு, அதன்மேலே மெத்தை போடப்பட்டு, அதற்கும் மேல் திண்டுகள் போடப்பட்டிருக்க, அந்த அறையில் நைருதி பாகத்தில் இரும்பு பீரோவை வைத்துக் கொண்டு வடக்கு பார்த்து அமர்ந்து கொண்டிருந்தார் நடச்சிவம்பிள்ளை. பரணி வரவும் நிமிர்ந்து பார்த்தார். பார்வையே என்ன என்று கேட்டது.

"பனார்சிதாஸ் வந்துட்டார். பாண்டியன் ஹோட்டல்ல தங்க வச்சிட்டு நேரா இங்கேதான் வரேன்."

"நல்லது... நீ போய் உன் வேலையைப் பார்...."

நடச்சிவம்பிள்ளை சொன்னபடியே தொலைபேசியை எட்டிப் பிடித்தார். பரணி நின்று கொண்டேயிருந்தான்.

"என்னய்யா... போகலையா?"

"ஒண்ணுமில்லீங்கய்யா... இந்த பனார்ஸிதாஸ் யாருன்னு...."

"யாருன்னா...? பெரிய வியபாரிய்யா. ஆமா, எதுக்குக் கேக்கறே?"

"இல்ல... மனசுல இருக்கறத அப்படியே சொல்றாரு."

"என்னய்யா சொல்றே...?"

"ஆமாங்க... நான் நினைக்க நினைக்க அதை அப்படியே சாமியார் மாதிரி சொல்லி அசத்தறாங்க. எனக்கு ஒரே ஆச்சரியமா இருக்கு."

"அப்படியா?"

"உங்களுக்கு இதுக்கு முந்தி பழக்கமில்லீங்களா?"

"ஒரு சில தடவை பார்த்துருக்கேன். ஆனா, நீ சொல்ற விஷயம் எனக்கு புதுசு. சரி, நீ போ... நான் பாத்துக்கறேன்..."

பரணியை அனுப்பியவர் தாடையை தட்டிவிட்டுக் கொள்ள ஆரம்பித்தார். எழுந்து பீரோவைத் திறந்தவர் ஒரு பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தார். உள்ளே ஒரு நாகரத்தினம் ஒரு கோலிகுண்டு அளவுக்கு மின்னியது.

அரண்மனை ரகசியம் 3

அசாதாரணமான நாகரத்தினக்கல் அது! நவரத்தினக் கற்களில் இந்த நாகரத்தினக் கல்லுக்கு ஒரு தனி சக்தி இருப்பதாக ஒரு நம்பிக்கை... 'கல்லுக்கெல்லாம் சக்தியா.. சரிதான் - விட்டா நெல், உமி, குப்பப்பதர்னு எல்லாத்துக்கும் ஒரு சக்தி இருக்கிறதா நம்மாளுக உதார்விட ஆரம்பிச்சுடுவாங்க. இப்படி எல்லாம் உதார் விடறதாலதான் இந்த இந்தியா முன்னேறாம 'பிந்தியா'வாவே இருக்குது...' என்று ஒரு காலத்தில் கமெண்ட் அடித்தவர்தான் நடச்சிவம்பிள்ளை.

அப்பொழுது அவருக்கு வயது இருபது இருந்தால் அதிகம். அப்பா சதாசிவம்பிள்ளை அப்போது மகன் நடச்சிவத்தின் பேராலே கடை திறந்திருந்த நேரம். வியாபாரமும் நன்றாக நடந்து கொண்டிருந்தது. எனவே, நல்ல பண ஓட்டம். எல்லாம் பையன் பிறந்த நேரம் - அவனது பெயர் ராசி என்று நம்பிய சதாசிவம் பிள்ளை, மகன் நடச்சிவத்தை அநியாயத்துக்கு

செல்லம் கொஞ்சினார். செலவுக்கு நூறு, இருநூறு என்று பாக்கெட் மணி தந்தார்.

இளமையில் கல்வியைத் தவிர மற்ற எல்லாமே கஷ்டப்பட்டுத்தான் கிடைக்க வேண்டும். சுலபமாக கிடைத்துவிட்டால் முதுமை அதற்கு நேர் மாறாக இருக்கும். இதை எல்லாம் சதாசிவம்பிள்ளை யோசிக்கவில்லை. நடச்சிவமும் சிந்திக்கவில்லை. எனவே நடச்சிவத்திடம் படிப்பைவிட மற்ற விஷயங்கள் தான் தூக்கலாக இருந்தது.

பாசிங்ஷோ சிகரெட், பான் பீடா, சிந்தாமணி தியேட்டரில் டி.ஆர். ராஜகுமாரி படம் என்று ஒரே மஜாவாக பொழுது ஓடிக் கொண்டிருந்தது. எல்லா நாளும் சந்தோஷமாக யாருக்குமே இருந்ததில்லையே? ஒரு நாள் லேசாக காய்ச்சல் வந்தது. அதன்பின் அது பலப்பட்டு நடச்சிவத்தை பிள்ளைதாய்ச்சி பன்றியைப் போல் முணங்கச் செய்துவிட்டது.

வைத்தியரும் வந்து பார்த்தார். முகத்தை யும் உற்று கவனித்தார். அங்கங்கே தடிப்பு தடிப்பாக தெரிந்தது.

"அடி ஆத்தி... இது பெரியம்மை! என்று பெரிதாக அலறிவிட்டார்.

அப்புறமென்ன...?

உடல் முழுக்க வாரிக் கொட்டியது அந்த அம்மை.

கண்ணுக்கு மிக பக்கத்திலும் இரண்டு கொப்புளங்கள்.

"விட்டால் கண்ணே போகுமளவுக்கு போகும்" என்றார் வைத்தியர்.

இன்றைய தினம் போல் தடுப்பூசிக்கோ நவீன வைத்தியத்துக்கோ வழி இல்லாத காலம்.

உடம்பை கோரமாக்கி, முகத்தை

விகாரமாக்கிவிட்டு கண்களையும் பறித்துக் கொண்டுதான் அது போவேன் என்று அடம் பிடித்தது.

வேப்பிலை மேல்தான் படுக்கை.

வேப்பிலைக் கொழுந்துதான் உணவு.

வேப்பிலை தண்ணீர்தான் தாகத்துக்கு!

எதுவும் அம்மையின் சீற்றத்தை தணிக்கவில்லை. நடச்சிவம் நார்ச்சிவமாகி விட்டான்.

அப்பொழுதுதான் ஒரு பாம்பாட்டி ஊருக்குள் வந்திருந்தான்.

குடிக்க தண்ணீர் கேட்டு சதாசிவம் பிள்ளை வீட்டு வாயிலிலும் வந்து நின்றான்.

தாயி கொஞ்சம் குடிக்க தண்ணி தாயி..."

"கொடுக்கக் கூடாதுய்யா... வீட்ல அம்ம போட்டுருக்குது..."

"ஆத்தா.. மாரியாத்தா...! பெரியம் மையா, தட்டம்மையா, விளையாட்டாம்மையா தாயி...?"

"பெரியம்மையா, பெரியம்மை..."

"ஆத்தா... மாரியாத்தா ஆமா இப்ப எப்படி தாயி இருக்கு?"

"எங்க ஒரே மகன் பொழைச்சு எழுவானான்னு சந்தேகமா இருக்கு அந்த ஆத்தாதான் கருணை செய்யணும். அவளைத் தான் நம்பியிருக்கேன்...."

"தாயி நான் ஒண்ணு சொல்லவா?"

"என்ன?"

"உங்ககிட்டே நவரத்திம் இருக்குதா?"

"ஒன்பது ரத்தினமா?"

"ஆமாம்..."

"இருக்குதே... நகை வியாபாரம்தானே எங்க தொழிலே..."

"அப்ப அதுல நாக ரத்தினம்னு ஒண்ணு உண்டு ஆத்தா.. அதை பெரியம்மை கண்ட அந்த புள்ள இடுப்புல கட்டுங்க. ஒருநாள் காய்ச்சல் இறங்கி, அம்மைப் புண்ணுங்களும் காய்ஞ்சு உதிர ஆரம்பிச்சிடும்..."

-தண்ணீர் குடிக்க கேட்ட ஒருவன் ஏதோ வானத்திலிருந்து இறங்கி வந்த ஒரு தேவனைப் போல் சொல்வதைப் பார்த்து நடச்சிவத்தின் தாயான செண்பக வடிவு அலமலந்து போனாள்.

"நாகரத்தினத்துக்கு அவ்வளவு சக்தியா?" - என்று மிடறு சுட்டிக் கொண்டு கேட்டாள்.

"கட்டிப் பாருங்க ஆத்தா.. பொறவு சொல்லுங்க. ஆத்தாளோட உக்ரத்தை தணிக் கறதுல அந்த ரத்தினத்துக்கு இணை அதுதான்."

அவன் தீர்மானமாகச் சொன்னான்.

"ஆமாம் நீ யாருப்பா...?"

"பாம்பு பிடிக்கிற இருளன் தாயி...."

"நல்லதுப்பா... என் வீட்டுக்காரர் வரட்டும். அவர்கிட்ட சொல்றேன். அவர்கிட்டதான் நவரத்னமும் இருக்குது..."

"நவரத்தினம் அவர்கிட்ட இருக்கலாம். ஆனா நாகரத்தினம் இருக்காது. அது இருக் கான்னு கேளுங்க.." - என்று கண் சிமிட்டினான் அவன்.

அவன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே சதாசிவம் பிள்ளையும் கடையை மூடிவிட்டு சாப்பாட்டுக்கு வந்துவிட்டார்.

வந்தவர் வாசலில் நின்றபடி நாகரத்தினம், நவரத்தினம் என்று பேசிய அவனை சாரைப் பார்வை பார்த்தார்.

"ஆருவே நீ?"

"அது.. அவுக பாம்பு பிடிக்கிற இருளர் கூட்டத்தவராம். தாகத்துக்கு தண்ணி கேட்டு

வந்தாரு. மவனுக்கு அம்மை போட்டுருக்குது. தண்ணி தரக்கூடாதேன்னேன். பரவால்ல தாயின்னவர் ஏதேதோ சொல்றாரு. நீங்களே கேளுங்க.." என்றாள் செண்பக வடிவு.

"என்னவே....?"

"ஒண்ணுமில்ல சாமி.... உங்களாண்ட நாகரத்தினம் இருந்தா அதை எடுத்து அம்ம போட்ட தம்பியோட இடுப்புல கட்டச் சொன்னேன்."

"கட்டுனா...?"

"அடங்காத அம்மையும் அடங்குமே...."

"ஆமா நீ டாக்டர் பாரு.. கண்டு பிடிச்சுட்டே - போய்யா வேலய பாத்துக் கிட்டு.."

சதாசிவம்பிள்ளை அவனை கோபத்தோடு பேசி துரத்திவிட்டு உள்ளே நழைந்தார்.

"ஏங்க... அவன் சொல்ற மாதிரி செஞ்சாதான் என்னவாம்...?" செண்பகவடிவு நுழைந்தபடியே கேடடாள்.

"யாரு சொல்றத கேக்கணும்னு இருக்குடி... இந்த மாதிரி ஆளுங்கள நம்பவே கூடாது. தண்ணி கேக்கறே சாக்குல வீட்டுக்குள்ள நுழைஞ்சு இப்படி கண்டதையும் சொல்லி நம்மை குழப்பிடுவாங்க....

"நீயும் ஒரு விஷயத்தை தெரிஞ்சுக்க.. நவரத்தினம் இருக்குது. ஆனா, நாகரத்தினம்னு ஒண்ணு கிடையவே கிடையாது. அத மொதல்ல தெரிஞ்சுக்கோ...."

"நாகரத்தினம்னு பேரு வேணா வைக்கலாம். கல்லெல்லாம் கிடையாது. நீ இதை அவன்கிட்ட சொன்னா நான் தரேன். என்கிட்ட இருக்குதும்பாள். சொல்லப்போனா நாகரத்

தினம்னு சொல்லி ஒரு கண்ணாடி கல்ல தலைல கட்டத்தான் அவன் இங்க வந்துருக்கறதே..."

-சதாசிவம் பிள்ளை சொன்னதைக் கேட்டு சண்முக வடிவு ஆடிப்போய்விட்டாள்.

"அடி ஆத்தி... இப்படி கூடவா ஏமாத்து வாங்க.." திருப்பிக் கேட்டாள்.

"பின்ன என்னன்னு நினைச்சே... அது சரி எப்படி இருக்கான் நடச்சிவம்..."

"அத ஏன் கேக்கறீங்க. அனல்ல வாட்டி எடுத்த வாழை இலையாட்டம் கொட கொடன்னு கிடக்கான் என் மகன்."

-சொல்லும்போதே செண்பகவடிவு கண்கள் கலங்கிவிட்டன.

சதாசிவம் பிள்ளையும் அதைக் கேட்டு உடைந்து போனார். காலைக்கூட கழுவாமல் மகன் கிடக்கும் ரேழிப்பக்கம் போய் பார்த்தார். 'கூலிங் கிளாஸ், டெரிலின் சட்டை, பர்மா செருப்பு' என்று மினுக்கிக் குலுக்கிய நடச்சிவம் காய்ந்த மாலையில் சிக்குப் பிடித்த நாராட்டம் கிடந்தன.

பார்த்த கண்ணுக்கு கரிப்பேற்பட்டது. கண்ணீரும் குட்டி போட்டது.

அப்பொழுது பார்த்து, "சமீய்ய்...!" என்றொரு குரல்.

"யாரது போய்ப் பாரு..." - சதாசிவம் சொல்ல செண்பக வடிவு வாசற்புரம் எட்டிப் பார்த்தாள். முன்பு வந்து குடிக்கத் தண்ணீர் கேட்க அதே இருளன்.

"ஏய்யா.. போவலையா நீ...?"

"இல்ல தாயி... உள்ற அய்யா பேசுன தெல்லாம் காதுல உழுந்திச்சு.. ஆனாலும், அவரு என்னிய இப்படி மட்டமா நினைக்க

வேண்டாம்."

"என்ன சொல்ற நீ?"

"தாயி நாங்க விஷப் பாம்புகளை வெறுங்கையால பிடிக்கற ஜாதி தானே ஒழிய விஷ மனசு உள்ள ஆளுங்க கிடையாது. அய்யா 'நாகரத்தினம்னே ஒண்ணு கிடையாது'ன்னு சொன்னார். ஆனா அவருக்கு விபரம் தெரியாம பேசறார். ஆயிரக்கணக்கான பாம்புகள்ல ஒண்ணு இரண்டு வாயில திடமா இருக்கிற கல்லுதான் தாயி நாகரத்தினம்.

எந்த ஒரு நாகப்பாம்பு யாரையும் கடிக்காம விஷத்தை செலவழிக்காம ஐம்பது, அறுபது வருஷம் இருக்குதோ அதோட விஷப்பை விஷம் இறுகி கல்லு மாதிரி ஆகி அதான் நாகரத்தினமாகுது.

அந்த ரத்தினத்துக்குத்தான் அபாரசக்தி உண்டு தாயி. எப்படின்னு கேக்கறியா?

பாம்புக்கு ஆண்டவன் விஷத்தைக் கொடுத்துக்கறதே அதோட தற்காப்புக்குத்தான்.

அப்படிப்பட்ட விஷத்துக்கு வேலையே இல்லாம போனா அது அமிர்தமா மாறிடும்னு எனக்கு தெரிஞ்ச ஒரு சித்தர்சாமி சொன்னார்.

அவரே அப்படி ஒரு பாம்பையும் காட்டி அது வாயுல இருக்கற நாகரத்தினத்தை என்னை எடுத்துக்கச் சொன்னார்.

அதுக்கு முந்திவரை நான் நல்லா நடப்பேன். அடிக்கடி காச்ச குளிர் வரும். கண்ட வலி வரும்.

ஆனா, நான் அந்த நாகரத்தினத்தை எடுத்து வெச்சுக்கிட்ட பின்னால எவ்வளவு தெளிவா இருக்கேன் தெரியுமா...?"

-அந்த இருளன் கேள்வி கேட்டபடியே

தன் இடுப்பு வேட்டி மடிப்பில் ஏகப்பட்ட பந்தோபஸ்த்தில் இருந்த ஒரு கல்லை எடுத்து செண்பக வடிவு எதிரில் நீட்டினான்.

உள்ளங்கையில் ஒரு கருநீல பழமாட்டம் கிடந்த அது செண்பக வடிவின் கண்ணைப் பறித்தது. கச்சிதமாக சதாசிவம் பிள்ளையும் வெளியே வந்தார்.

"என்ன செண்பக வடிவு... நான் சொன்ன மாதிரியே என்கிட்ட நாகரத்தினம் இருக்குது வாங்கிக்கன்னு சொல்றானா இவன்...?"

மிகக் கோபமான குரலில் கேட்டபடியே அவனை முறைத்துப் பார்த்தார்..

அப்படிப் பாக்காதீங்க சாமி.... நான் ஒண்ணும் நாகரத்தினத்தை விக்கவோ... வாங்கவோ வரலை. என் மனசுல பட்டதைச் சொன்னேன். அம்புடுதான்..."

"அப்ப இது என்ன?"

"இதுதான் சாமி நாகரத்தினம். நவரத்தினம்தான் உண்டு. நாகரத்தினம் கிடையாதுன்னு சொன்னீங்களே... நல்லாப் பார்த்துக்குங்க. இதுதான் நாகரத்தினம்!"

"கண்ணாடிக் கல்லை காட்டி நீ நாகரத்தினம்னா நான் நம்பவா?"

"சாமி... சவால் விட்டு சொல்றேன் சாமி... இதை நீ இப்பவே உன் மகன் இடுப்புல காட்டு. நான் நாளைக்கு இதே நேரம் வரேன். உன் மகனுக்கு நல்லா ஆகி அவன் எழுந்திருக்கலைன்னா நான் இதோ இந்த இடத்துலையே பாஷாணம் சாப்ட்டு சாவுறேன். நல்லாயிட்டா நான் சொல்றத கேப்பியா நீ...?"

-அந்த இருளன் சவால்விட்டான்.

"என்னவே வீதியில போய்க்கிட்டிருந்த நீ என்னை தேடிவந்து வம்புக்கு இழுக்கறியா?"

"சத்தியமா இல்லை. நாகரத்தினம்கறது சத்தியமான ஒண்ணு. அதை உணர்த்தத்தான் பேசறேன்."

-அவன் பேச்சில்நல்ல சத்திய அலை. எந்த ஒரு மனிதனுக்கும் உள்ளுணர்வுகள் பொய் சொல்லாது பொய்யும் பேசாது.

சதாசிவம் பிள்ளையின் உள்ளுணர்வும் இருளன் விஷயத்தில் அவன் உண்மையானவன் என்றது.

"சரிய்யா... உன் சவாலை ஏத்துக்கறேன். இது மட்டும் நாகரத்தினமா இருந்து என் மகனும் தப்பி பொழச்சிட்டா உனக்கு நீ என்ன கேட்டாலும் தரேன். இல்லாட்டி நீ சொன்ன மாதிரி பாஷாணம் சாப்ட்டு செத்துப் போயிடணும். ஒத்துக்கறியா..?"

"ஒத்துக்கறேன் சாமி. இது நான் கும்பிடற நாகராஜசாமி மேலையும் சித்தலிங்கசாமி மேலேயும் சத்தியம். நீயும் சத்தியம் பண்ணி..."

-அவன் சத்தியும் செய்தான். சதாசிவம் பிள்ளையும் சத்தியம் செய்தார்.

செண்பகவடிவுக்கு எல்லாமே விநோதமாக விலகி வெளியே செல்லுவதாக தோன்றியது. இருந்தாலும் நாகரத்தினத்தை அவன் நம்பிக்கையோடும், நல்லது நடக்கும் என்று சொல்லியும் தந்ததை நினைத்துப் பார்த்து வாயை மூடிக் கொண்டாள்.

அதன் பின்னே அவனே உள்ளே வந்து நடசிவத்தின் தொப்புளின் மேல் அந்த நாகரத்தினத்தை ஒரு மஞ்சள் துணியால் கோவணக் கயிறுபோல கட்டிவிட்டான்.

"இது இருக்கற இடத்துல செல்வம்

கூத்தாடும்னுகூட சித்தர் சாமி சொன்னார். நீங்க வேணா பாருங்க. இந்த இருபத்தி நாலு மணி நேரத்துல பெரிய பெரிய அற்புதமெல்லாம் உங்களுக்கு நடக்கப் போகுது. நாளைக்கு சொல்வீங்க" என்றபடியே அவனும் கிளம்பிப் போனான்.

கடைசிவரை அவனுக்கு குடிக்க ஒருவாய் தண்ணீர் கூட தரவில்லை.

சதாசிவம் பிள்ளை எதுவும் பேசவில்லை. கடைக்குக்கூட போகவில்லை. கவனம் நடச்சிவம் மேலேயே இருந்தது.

அந்த கவனத்தை நடச்சிவமும் ஈர்த்தான்.

முனங்கிக் கொண்டிருந்தவன் முனங்களை மெல்ல கைவிட ஆரம்பித்தான். பின்னர் கண் திறந்து பார்த்தான்.

கைகால்களை அசைத்து மடக்கி நீட்டினான். ஒரு கட்டத்தில் எழுந்துகூட உட்கார்ந்து விட்டான். செண்பகவடிவு குதூகலப்பட்டுப் போனாள்.

"என்னங்க.... அந்த இருளன் சொன்னது சரிதாங்க... கண்ணைத் திறக்காம கிடந்த பிள்ளை இப்ப எப்படி பார்க்கறான் பாத்திங்களா?"

-பரவசம் பொங்கி வழிய கேட்டாள்.

அதே சமயம் கடைச் சிப்பந்தி கண்ணாயிரம் என்பவன் ஓடிவந்து - "அய்யா அய்யா... கவர்னர் அய்யா சம்சாரம் மதுரை வந்துருக்காங்களாம். நம்ப கடைல நகை வாங்க வரப் போறாங்களாம். போலீசு வந்து தகவல் சொல்லிட்டு போனாங்க... அதாங்க ஓடிவந்தேன்" என்றான்.

சதாசிவம்பிள்ளை சின்ன பிள்ளை போல

துள்ளிக் கொண்டு ஓடினார்.

போனவர் ஒரு சில மணி நேரம் கழித்து திரும்பி வந்தார். வந்தவர் முகத்தில் கோடி சூரிய பிரகாசம்.

"செண்பகம்.. அந்த இருளன் சொன்னது சத்தியம் புள்ள, இங்க மகனும் எழுந்திருச்சிட்டான். கடைலயும் இன்னிக்கு கால் லட்சத்துக்கு வியாபாரம். அதோட கவர்னர் சம்சாரம் வந்த கடைன்னு பெரிய மதிப்பு வேற... இந்த பேருக்கே இனி கூட்டம் கட்டி ஏறும்.

அவன் சொன்ன மாதிரி மகாலட்சுமி நம்ம வீட்ல கூத்து கட்ட ஆரம்பிச்சுட்டா பிள்ளை.... கூத்து கட்ட ஆரம்பிச்சுட்டா..,

-சதாசிவம் பிள்ளை சந்தோஷ சிகரத்தின் உச்சிக்கே ஏறினார். செண்பக வடிவும் பூரித்துப் போனாள்.

"நாம கும்பிட அந்த நடராசசாமிதான் இப்படி ஒரு இருளன் ரூபத்துல வந்து நமக்கு சகாயம் செஞ்சிருக்காங்க" என்றாள்.

ஆனால், சதாசிவம் பிள்ளையிடம் அந்த சந்தோஷமும் குதூகலமும் சில நிமிடங்கள்தான். முகத்தில் திடீரென்று கான்கிரீட் கலவைபோல ஒரு வித இறுக்கம் வந்து பூசிக் கொண்டது.

"ஏங்க... ஏன் ஒரு மாதிரியாயிட்டீங்க...?"

"ஒண்ணுமில்ல புள்ள... இந்த நாளத்தினத்த நாளைக்கு அந்த இருளன் வந்து திரும்பிக் கேட்பானில்ல...?"

"ஆமாம்... இது அவன் சொத்தாச்சே..."

"அப்ப இந்த சந்தோஷம், கொண்டாட்டம் எல்லாமே நமக்கு ஒரு நாளைக்குத் தானா?"

"என்ன சொல்றீங்க...?"

"இதை நாம் இழந்துவிடக் கூடாது செண்பகம்..."

"அப்ப அவன்கிட்ட நீங்க ஒரு விலைக்குத்தான் கேட்கணும்..."

"அவன் விக்கமாட்டேன்னு சொல் லிட்டா...?"

"அதுக்கு என்ன பண்ணமுடியும்?"

"இல்ல செண்பகம் நாம இப்ப அவன்கிட்ட வசமா மாட்டிக்கிட்டோம்னுதான் நினைக்கிறேன்..."

"எப்படீங்க?"

"இந்த மாதிரி நல்லது நடந்துட்டா நான் கேக்கறதை நீங்க தரணும்னு சொன்னான். ஞாபகம் இருக்குதா...?"

"ஆமாம்..."

"இப்ப எல்லா நல்லதும் நடந்திருச்சு... அவன்பாட்டும் இதுதான் சாக்குன்னு மொத்த சொத்தையும் கேட்டுட்டா..?"

-சதாசிவம் பிள்ளையிடம் நியாயமான பயம்!

அரண்மனை ரகசியம் 4

சதாசிவம் பிள்ளையின் பயத்தை பார்த்து செண்பக வடிவுக்கும் பயம் வந்தது.

"அப்ப அந்த இருளன் வந்தா என்ன பண்றதாம்?" மோவாயில் கை பதித்துக் கேட்டாள்....

"அதான் யோசிக்கிறேன்...."

"எனக்கு பயமா இருக்குதுங்க. நீங்க

சொன்ன மாதிரி அவன்பாட்டும் அத்தக் கொண்டா, இத்தக் கொண்டான்னா என்னங்க பண்றது...?"

"கொஞ்சம் என்னை யோசிக்க விடு செண்பகம்..."

-சதாசிவம் பிள்ளை குறுக்கும் நெடுக்கும் நடக்க ஆரம்பித்தார். நடச்சிவமும் அதை நின்று கவனிக்கத் தொடங்கினான்.

"அம்மா...." கூப்பிட்டான்.

"ஏன்ன கண்ணு?"

"எதுக்கு இப்படி கவலைப்பட்டுக் கிட்டிருக்கீங்க?"

"உனக்கு எதுக்கு. கண்ணு அதெல்லாம் நீ போய்ப் படு ராசா..."

"அதான் எனக்கு நல்லாயிடுச்சுல்ல எதுக்கு இன்னும் படுன்னு சொல்றீங்க...?"

"நல்லாயிட்டாலும் கொஞ்சம் பயமா இருக்கு ராசா..."

"என்ன பயம்?"

"உலகத்திலேயே யாருக்கும் இவ்வளவு சீக்கிரம் அம்மை விட்ருக்காது... உனக்கு குணமாயிருக்குது. எல்லாம் கண்கட்டு மாதிரி இருக்குது அதான்."

"தெரியும்மா... எல்லாம் அந்த ரத்தினக் கல்லோட சக்திதானே?"

"ஆமாம். அது நம்மளது இல்ல ராசா. ஒரு பாம்பு பிடிக்கிற இருளனோடது. அவன் வந்து இப்ப திரும்ப அதைக் கேட்பான். தரணும்."

"அவன் சொத்தை அவன் கேக்கறான். கொடுக்கத்தானே வேணும்?"

"அது சரி... கூடவே வாய்க் கொழுப் பெடுத்த உங்க அப்பா பந்தயம்லாம்

கட்டிட்டாரே..."

"என்ன பந்தயம்?"

செண்பகவடிவு அதை அப்படியே விளக்கினாள். நடச்சிவம் முகத்திலும் கவலை பரவத் தொடங்கியது. பரவத் தொடங்கிய வேகத்தில் ஒரு புது எண்ணமும் தோன்றியது. முகத்தில் அதன் எதிரொலிகள்.

"அப்பா... அம்மா... ஒரு ஐடியா!"

"என்ன கண்ணு?"

"எனக்கு நல்லாயிட்டால்தானே இந்தக் கவலை. ஆகவே இல்லைன்னு சொல்லிட்டா..."

"அய்யோ.. அப்ப அவன் தற்கொலைல்ல செய்துக் கிடணும்?"

"அதப்பத்தின நமக்கென்ன கவலை...? விட்டா ஆளையே விழுங்குவான்னு தெரியு துல்ல. அப்படிப்பட்டவனை நாம விழுங்கறதுல தப்பே இல்ல அம்மா..."

-நடச்சிவம் எடுத்துக் கொடுத்தது சதாசிவத்துக்குள்ளேயும், செண்பகவடிவுக் குள்ளேயும் ஒரு பெரிய ஊர்வலமே நடத்தத் தொடங்கியது.

"என்னா இன்னும் யோசனை? வேணும்னா ஒண்ணு பண்ணுங்க. சத்தியத்தை திரும்ப வாங்கிக்கிறோம். நீயும் சாகவேண்டாம். நாங்களும் நீ கேட்டதைத் தரவேண்டாம்னு சொல்லிடுங்க. அவனுக்கு பிரச்சனை இல்லாம போயிடும்.."

-வழிக்குமேல் வழி என்கிற மாதிரி வழி களைக் காட்டத் தொடங்கினான், நடச்சிவம்.

சதாசிவம் பிள்ளை மகனை சந்தோஷ மாகப் பார்த்தார். பார்த்த வேகத்தில் மாறியவர் திரும்பவும் யோசிக்கத் தொடங்கினார்.

"என்னப்பா... என்ன திரும்பவும்

யோசனை..?"

"நீ சொன்ன எல்லாம் சரி... அந்த நாகரத்தினத்தை திரும்பிக் கேட்பானே...?"

சதாசிவம் பிள்ளையின் உட்சபட்ச கவலை நடச்சிவத்தையும் தொற்றிக் கொண்டது. மொத்தத்தில் அந்த இருளனை எப்படி ஏமாற்று வது என்பது குறித்து ஒரு பாராளுமன்றமே கூட்டி யோசிக்கிற மாதிரி யோசிக்க வேண்டியிருந்தது.

தர்மங்கள் மட்டுமா காலம் காலமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

துரோகங்களும்தான்...

கௌரவ சபையில் பாண்டவர்களுக்கு எதிராக ஆரம்பித்த அதன் பளிச்சென்ற வரலாறு இன்று சதாசிவம் பிள்ளை வரை தொடர்வது ஒன்றும் பெரிய அதிசயமோ, அச்சரியமோ இல்லை.

உலகில் நிலபரப்பைவிட நீர்பரப்புகள் தான் அதிகமாம்.

ஆனாலும் அந்த குறைந்த நிலப்பரப்பில் தான் மனிதன் வாழ்கிறான்.

அப்படித்தான்... தர்மம் குறைவாக இருந்தாலும் அதன் தயவில்தான் வாழ முடியும்.

ஆனாலும், பல சமயங்களில் அதன்தயவே தேவையில்லை என்று சுயநலம் மிகுந்த மனது முடிவெடுப்பதை என்னவென்று சொல்வது?

சதாசிவம் பிள்ளையும் ஒரு முடிவெடுத் தார்.

அது..?

மறுநாள் சொன்ன நேரத்திற்கு வந்துவிட்டான், அந்த இருளன். வரும்போது லாவகமாக எந்த பாம்பிடம் இருந்து ரத்தினம் எடுத்திருந்தானோ அந்த பாம்பையும் ஒரு பிரம்பு

பெட்டிக்குள் வைத்துக் கொண்டு வந்திருந்தான்.

வந்தவனுக்கு நடச்சிவத்தின் படுத்த படுக்கை பலத்த அதிர்ச்சியைத் தந்தது.

"சாமி... என்ன சாமி... இன்னுமா குணமாகலை?"

-படபடப்போடு கேட்டான்.

"ஆகியிருந்தா இப்படியா படுத்திருப்பான் என் மகன்?"

-பதில் கேள்வி கேட்டார் சதாசிவம் பிள்ளை.

"நம்ப முடியல சாமி.. உடம்புல அம்மை எல்லாம் உதிர்ந்த மாதிரி தெரியுதுங்களே...."

"அது அப்படித்தான். ஒரு பக்கம் உதிர்ந்தா மறுப்பக்கம் கிளம்பிடுதே..."

"என்ன சாமி சொல்றீங்க? என்னால நம்ப முடியலியே...."

-இருளன் கவலைப்பட்டு கலங்கும்போது நடச்சிவம் காய்ச்சல்காரன் போல முனகினான்.

மழைக்காலத்தில் புறாக்கள்கூட மாடப் பிறைகளில் இப்படித்தான் முனங்கும.

இருளன் முகம் கருக்கத் தொடங்கியது.

"இதோ பாருப்பா.. நீ பாட்டு ஒரு கண்ணாடி கல்லை கொடுத்து நாகரத்தினம் அது இதுன்னு சொல்லி எங்களை எல்லாம் நம்பவெச்சுட்டே இதுல பெரிசா சத்தியம் வேற...

இப்ப சொல்றேன் உன் கண்ணாடிக் கல்லை எடுத்துக்கிட்டு கிளம்பு. நான் பண்ணின சத்தியத்தை நான் வாபஸ் வாங்கிக்கறேன். நீயும் சத்தியம் பண்ணிட்டோமே, சாகணுமேன்னு அநாவசியமா கவலைப்பட வேண்டாம்."

-சதாசிவம் பிள்ளை ஒரு போலி நீலக்கல் ஒன்றை எடுத்து நீட்டியபடியே இருளனைப்

பார்த்தார். அவன் முகத்தில் அதிர்ச்சியின் படர்ச்சி.

"சாமி.. சத்தியத்தை உசுரா நினைக்கிற நல்ல பாம்புகளால வாழறவங்க சாமி நாங்க. எங்க வரைல பண்ணா பண்ணதுதான் சாமி.."

என்றான் அதிர்ச்சியிலிருந்து விலகாமல்....

"அட என்னப்பா நீ தெருவுல போன நீ தெருவோட போயிருக்க வேண்டியதுதானே....? எதுக்கு இப்படி எங்கள வந்து பார்த்து சோதிக்கறே...?"

-வெடுக்கென்று கத்தினார் சதாசிவம்.

"நீங்க ஒண்ணு.... அவந்தான் சத்தியம் அது இதுன்னு டபாய்க்கறான்னா நீங்களும் அவனுக்கு சரியா புலம்பறீங்களே... அந்த அரிச்சந்திரனே இப்ப உயிரோட இருந்தாலும் சத்தியத்துக்காக உயிரை எல்லாம் விட மாட்டான். இந்தாப்பா... இதோ இருக்கு உன் கல்லு. கல்லாம் கல்லு! கண்ணாடிக் கல்ல கொடுத்து நாகரத்தினம் அது இதுன்னுக்கிட்டு... எடுத்துக்கிட்டு கிளம்பு..."

-செண்பகவடிவும் சும்மா விடவில்லை. தன் பங்குக்கு அவனை ஒரு பிடி பிடித்தாள். அந்த இருளன் முகம் பேயறைபட்டது போல மாறிப் போயிற்று. சதாசிவம் பிள்ளை எடுத்து நீட்டிய கல்லையே பார்த்தான்.

கண்களில் கண்ணீர் பெருக்கெடுக்கத் தொடங்கியது.

"சாமி..! நீங்க சொல்றதெல்லாம் சத்தியமா?"

-இறுதியாக ஒரு முறை கேட்டான்.

"சத்தியமாவா...? அதான் கண் எதுக்க மாட்டேங்குதே..."

-கேட்டுவிட்டு சதாசிவம் பிள்ளையும்

செண்பகவடிவும் உள்ளே செல்லத் தொடங்கினர்.."

"சாமி.. நில்லுங்க சாமி..."

"என்னய்யா... அதான் உன் கல்ல எடுத்துக்கிட்டு போன்னு சொல்லிட்டேன்ல..."

"என்னால நம்ப முடியல சாமி..."

"எதை...?"

"இந்த நாகரத்தினம் ஏமாத்துங்கறதை..."

"அது நாகரத்தினமே இல்லை கண்ணாடிக் கல்லு. அப்புறம் ஏமாத்தாம என்ன பண்ணும்?"

"இல்ல சாமி... இது நாகரத்தினமா இல்லாம இருக்கலாம். ஆனா நான் உங்ககிட்ட கொடுத்தது நாகரத்தினம்தான் சாமி...."

"அப்ப நான் பொய் சொல்றேனா...?"

"ஆமாம் சாமி!" இருளன் அழுத்தமாக சொன்ன விதம் சதாசிவத்தின் உச்சியைத் தட்டிற்று.

"ஏய்ய்... என்ன நினைச்சிக்கிட்டிருக்கே நான் கௌரவமா நகை வியாபாரம் பண்றவன் என்கிட்ட வந்து நின்னுக்கிட்டு கலாட்டாவா பண்றே?"

-வியர்த்து விறுவிறுக்க சதாசிவம்பிள்ளை உச்ச ஸ்தாயியில் கத்தினார்.

"கத்தாதீங்க சாமி... நீங்க சொல் எல்லாமே பொய்யுன்னு நான் சொல்றேன்."

-திரும்பவும் இருளனிடம் தீர்க்கம்.

"அடப்பாவி... திரும்பத் திரு பேசுனதையே பேசறியே... இரு இரு இப்ப போலீஸுக்கு போன் போடறேன்.."

"எதுக்கு சாமி போலீஸும் கிலீசும்? இ நாகரத்தினக் கல் உனக்கு வேணும் கேளுங்க.... மனசார தரேன். பொய் மட்

[illegible]க..."

"ஏய்... என்ன, விட்டா பேசிக்கிட்டே [illegible] நீ. நீ ஒண்ணும் எனக்குக் கல் தரவேண் [illegible]. நானே ஒரு கல் வியாபாரிதான். [illegible]க்கோ, கவர்னருக்கே கல் விக்கறவன் [illegible] எனக்கு நீ தர்றியா?"

-[illegible]சிவம் மார்பு கோபத்தில் விம்மியது. [illegible] புஸ்...' என்று மூச்சுக் காற்றும் பட்டுத் [illegible].

"அப்ப முடிவா என்ன சாமி சொல்றீங்க?"

"என் நாகரத்தினத்தை தாங்க போயிட் [illegible]."

"[illegible]டத்தைக் காலி பண்ணுங்கறேன்..."

"[illegible]ந்தக் கண்ணாடிக் கல்லுதான் உன் [illegible]! கிளம்பு..."

"வேணாம் சாமி... ஒரு இருளன்கிட்ட [illegible] விளையாடாதீங்க..."

"போடா... பெரிய இருளன். நீ நல்ல [illegible]த்துக்கு கட்டுப்பட்டு இருளனா இருந் [illegible] என் மகனுக்கு நல்லா ஆகலேன்னா [illegible] உசுரை விட்ருக்கணும். அப்படிச் [illegible] நீ நல்ல இருளன்.

உட்கார்ந்து கதை பேசிக்கிட்டிருக்கே... [illegible] இருளன். மண்ணாங்கட்டி..."

[illegible] வார்த்தைகளால் அவனைக் கீறினார், [illegible] கண்களில் கண்ணீருக்கு பதில் ரத்தமே [illegible] தோன்றியது.

[illegible] பக்கமெல்லாம் எட்டிப் பார்க்கத் [illegible]ட்டனர். சிலர் நெருங்கி வந்து [illegible]. சதாசிவம் சாங்கோ பாங்கமாக [illegible] நடந்ததைக் கூறினார். இறுதியாக [illegible] போற ஓணானை எடுத்து வேட்டியில [illegible] கதையா போச்சு" என்று

அலுத்துக் கொண்டார்.

"அய்யா... இவர் பொய் சொல்றாருங்க என் நாகரத்தினத்தைக் கொடுக்கச் சொல்லுங்க - நான் போயிடறேன்..."

-இருளன் நியாயம் கேட்க வந்தவர்கிட்டமே நியாயம் கேட்டான்.

"என்ன சதாசிவம்...இவன் 'நான் சொல்றதுதான் உண்மை'ங்கறான். நீரோ நான் சொல்றதுதான் உண்மைங்கறீர். இதுல யார் சொல்றத நாங்க நம்பறது...?"

-எதிர்வீட்டு ஏகாம்பர முதலியார் பட்டு கத்தரித்த மாதிரி கேட்டார்.

இருளனே அதற்கொரு விடையும் சொல்லத் தொடங்கினான்.

"அய்யா... என்கிட்ட நாகரத்தினம் கக்குன நல்ல பாம்பே இருக்குதுங்க... அது மேல சத்தியம் பண்ணி 'நான் சொல்றதுதான் உண்மை'ன்னு அவர் மட்டும் சொல்லட்டும் அப்பால நான் என் சத்தியப்படி நடந்து காட்டறேன்..."

-சொன்னபடியே தன் வசமுள்ள பிரம்புக் கூடையைத் திறந்தான். உள்ளே சுருண்டு படுத்திருந்த ஒரு கிழட்டு நாகம் மெல்ல படம் விரித்தபடி நிமிர்ந்து எழும்பியது.

ஒரு சாண் அகலத்துக்குப் படம். கைப்பிடிக்குள் அடங்காதபடி உடலின் பருமன்.

அது நிமிர்ந்த நின்ற விதம் எல்லோரையும் ஒரு மிரட்டு மிரட்டியது. அதைப் பார்க்கும் சதாசிவம்பிள்ளையும் செண்பகவடிவும் கதிகலங்கிப் போயினர். அடிவயிற்றில் ஒரு விட்டருக்கும் மேல் ஹைட்ரோ க்ளோரிக் அமிலம் ஊறியது போல

...ந்த எரிச்சல்.

"என்க! சத்தியம் பண்ணப் போறீங்களா?"

-செண்பகவடிவு காதோரமாகக் கேட்டாள்.

"வேற வழி... எதிர்வீட்டு ஏகாம்பரம் வேற விவகாரத்துக்குள்ள மூக்கை நுழைச்சிட்டான். இனி நம்ப விருப்பப்படி எல்லாம் நடந்துக்க முடியாது. போட்ட வேஷத்தை நல்லபடியா போட்டு முடிக்க வேண்டியதுதான்..."

"பயமா இருக்குங்க..."

"பயந்தால்லாம் பெரிய மனுஷனாக முடியாது-"

சதாசிவம்பிள்ளை மனைவியை சமாதானப்படுத்தியபடியே அந்தப் படம் விரித்து நின்ற பாம்பின் முன் அவன் சொன்னபடியே சத்தியம் செய்யத் தொடங்கினார்.

"இந்த இருளன் சொல்றது பொய். நான் சொல்றது உண்மை."

-என்று பாம்பின் முன் தலைமேல் கையை வைத்து சத்தியம் செய்தும் முடித்தார்.

ஆனால், அதற்குள் உடம்புக்குள் ஒரு ...மே நடந்து முடிந்துவிட்டது.

"இப்ப என்னப்பா சொல்ற... நீ சொன்னபடி சதாசிவம் சத்தியம் செய்துட்டார். இப்ப என்ன பண்ணப் போறே?"

"நான் என் சத்தியப்படி நடந்துக்கறேன் ... சத்தியப்படி நடந்துக்கறேன். இது ... பாம்பில்ல. மனுஷங்களையே இது ... கிடையாது. அதனாலதான் இதோட ... நாகரத்தினமாச்சு. இது கடிச்சா ... வந்தாலும் காப்பத்த முடியாது. ... ஒரு விஷமுள்ள பாம்பு இது... இதோட

வாயை தெச்சுத்தான்எங்கையும் எடுத்துக்கிட்டு போவோம். வருவோம்.. இப்பா பாருங்க என்ன பண்றேன்னு...."

சொன்னபடியே அந்தப் பாம்பின் வாயைப் பிடித்தவன் இடுப்பில் இருந்து ஒரு கத்தியை எடுத்து வாயைத் தைத்திருக்கும் நரம்புகளை அறுத்துவிட ஆரம்பித்தான். எல்லோரும் ஒரு அதிசயக் காட்சிப்போல பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதன் உடல் வலி தாளாமல்அவன் கைகளை சுற்றிக் கொண்டு புரண்டது. மூச்சில் காதைக் கிழிக்கும் புஸ்... சப்தம். ஒரு வழியாக வாயைத் தைத்த பொது நரம்புகளையும் அறுத்தவன் கரத்தில் ... ஆவேசத்தோடு அது படம் எடுத்து நின்றது.

"அடப்பாவி.... தெச்ச வாயை பிரிச்சு விட்டுட்டியே... எங்களைக் கடிக்கவிடவா..."

-சதாசிவம் இடையில் புகுந்து பதறினார்.

ஆனால் அவன் தன் கரத்தை அதன் முன் நீட்டினான். ஆவேசமாக அது அவன் மணிக்கட்டில் ஒரு போடு போட்டது. எல்லோருக்கும் பகீர் என்றது.

"ஏய்... என்னய்யா இது? விளையாட்டு காட்டறீயா...?" - ஏகாம்பர முதலியார் கத்தினார்.

"விளையாட்டுதான்சாமி. சத்திய விளையாட்டு!" என்றவன் அந்த பாம்பை அடுத்த நொடியே ஆவேசமாக சுழற்றி பக்கத்து தூணில் அறைந்தான்.

அதன் குழாய் உடம்பு சல்லி சல்லியாக சிதறிப் போயிற்று. எல்லோரும் பிரமை பிடித்த மாதிரி பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அவன் உடம்பில் விஷத்தின் பரபரப்பு...

...

செண்பகவடிவு சதாசிவம் பிள்ளையைப் போய் கட்டிக்கொண்டாள்.

அவன் சுருண்டு கீழே விழுந்தான்.

உதட்டில் உக்ரமான முணுமுணுப்பு.

"சாமி... நான் சத்தியத்தக் காப்பாத்திட்டேன். ஆனா நீங்க..."

-ஏதோ சொல்ல வந்தவன் உயிர் அடுத்த நொடியே பிரிந்து ஆகாயத்தில் எழும்பத் தொடங்கியது!

அரண்மனை ரகசியம் 5

சதாசிவம் பிள்ளையும் நடச்சிவமும் அவனின் அந்த செயலைப் பார்த்து அதிர்ந்து போனார்கள்.

சுற்றி நின்றவர்களுக்கே என்னவோ போலாகிவிட்டது.

சதாசிவம் பிள்ளையை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தார்கள்.

ஏகாம்பர முதலியார் சதாசிவத்தைப் பார்த்த பார்வையில் பூச்சி பறந்தது.

"என்ன ஏகாம்பரம்... ஏன் என்னை அப்படிப் பாக்கறீங்க...?"

"என்னவே இது... ஒரு சாதாரண விளையாட்டு இப்படி சத்தியமா நடந்து அதைப் பார்த்தா இவன் பக்கம்தான் நியாயம் இருக்குதோன்னு தோணுது. உண்மையை சொல்லுங்க சதாசிவம். இனியும் பொய்

பேசாதீங்க!”

- சதாசிவம் அந்தக் கேள்வியில் திணறிப் [illegible]
போனார்.

“அட என்ன ஏகாம்பரம் நீங்க... இவன் [illegible] ‘வசமா மாட்டிக்கிட்டோம். தப்பிக்க [illegible] வழியில்ல’ன்னு தற்கொலை செய்து [illegible] கிட்டிருக்குறான் - நீங்க என்ன?”

-ஏகாம்பர முதலியார் அதில் சமாதான [illegible] மாகவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரிந்தது.

“ஒண்ணு மட்டும் சொல்லிக்கறேன் [illegible] சதாசிவம்... நீ மட்டும் பொய் சொல்லியிருந்தா [illegible] ஒருநாள் இல்லை ஒருநாள் நீயோ இல்லை உ[illegible] மகனோ அதுக்கு பெரிய அளவுல பதில் சொ[illegible] வேண்டி வரும். ஞாபகத்தில் வெச்சுக்கோ [illegible] அதுலையும் பாம்புமேல் அவன் சத்திய[illegible] செய்துட்டு செத்துருக்கான். கடவுளே உ[illegible] மன்னிச்சாலும் அது மன்னிக்காது. ஞாபக[illegible] வெச்சுக்கோ..”

-ஏகாம்பர முதலியார் சொன்ன[illegible] விலகினார். கலங்கிப் போய் சதசிவம்பிள்ளை [illegible] இருளன் சடலத்தைப் பார்த்தபோது அ[illegible] முழுவதுமாக நீலம் பாரித்து விறை[illegible] விட்டிருந்தது.

நடச்சிவம்பிள்ளை பழைய நினைவு[illegible] இருந்து மீளுகிறார்.

உள்ளங்கையில் மின்னிக் கொண்[illegible] இருக்கிறது அந்த கருநீலக்கல்!

அது உருவாக்கிய பழைய நினைவுகள [illegible] அடர்த்தியான ஒரு மௌனம்.

“முதலாளி...” - புறத்தில் இருந்து [illegible] ஒரு குரல் அந்த மௌனத்தைக் கலைத்த[illegible] திரும்பியபோது பரணி நின்று கொண்டிருந்தா[illegible]

அவனும் அந்த நீலக்கல்லைப் பார்த்தா[illegible]

[illegible] பார்ப்பது தெரிந்ததும் மளமள [illegible] அதை வைத்து பீரோவில் பூட்டியவர் [illegible]... எங்கே வந்தே..?” என்றார் [illegible].

“[illegible]ர்ஸிதாஸ்கிட்ட இருந்து போன் [illegible]...”

“[illegible]... என்னவாம்?”

“உங்களைப் பார்க்க புறப்பட்டு வரலா [illegible]டார்....”

“அது... அது.. நானே போய் பார்க்கறது [illegible]. நானே வரேன்னு சொல்லு.”

“சரிங்க...” பரணி திரும்பினான். [illegible]பிள்ளையின் தடுமாற்றமும் பதற்மும் [illegible]த் தந்தது.

[illegible] ரிஸீவரை எடுத்து டயல் செய்து [illegible]வைப் பிடித்தான்.

“[illegible]ர்ஸிதாஸ்ஜி..”

“சொல்லு பரணி... என்ன உன் முதலாளி [illegible]ன்னு சொல்லிட்டாரா...?”?

“அது எப்படி தாஸ்ஜி அவ்வளவு [illegible] சொல்றீங்க..!”

“[illegible] இதே கேள்வியை நீ எத்தனை [illegible] என்னைப் பார்த்து கேட்பே - [illegible] எப்ப வராறாம்...?”

“[illegible] இப்ப கிளம்பி வந்துடுவார்னு [illegible]...”

“[illegible].... உனக்கு ஏதாவது வேலை [illegible]”

“ஆமாம் தாஸ்ஜி. எனக்கு கடைல வேலை [illegible]”

“[illegible] இனிமே என்னோட சேர்ந்து [illegible] பரணி வேலை...”

“அதுக்கென்ன... என் முதலாளி பர்மிஷன்

கொடுத்தா தாராளமா வரேன்."

"கொடுப்பார் பாரு..." பனார்ஸி... மிகுந்த நம்பிக்கையோடு சொல்லிவிட்... தொலைபேசியை முடக்கினார்.

பரணியும் திரும்பினான்.

எதிரில் நடச்சிவம் கிளம்பி வ... கொண்டிருந்தார். கையில் பிரிஃப் கேஸ். அ... பிரத்யேக வெள்ளியிலான வெற்றிலைப் பெட்... முகத்தில் மட்டும் எப்பொழுதும் இல்லாத... ஒரு வித பதற்றம்.

நடச்சிவத்தை பார்த்தவுடன் கடை... வேலை பார்க்கும் சிப்பந்திகள் வி... பானார்கள். சாய்ந்தும், ஒடிந்து வி... மாதிரியும் நின்று கொண்டிருந்தவர்கள் எ... சடார் சடாரென்று நிமிர்ந்தார்கள்.

தீவிர சிந்தனையோடு வந்த நட... அவர்களை எல்லாம் பார்க்கவில்... பரணியைத்தான் பார்த்தார். பரணிக்குப்... னால் கல்லாவில் இருந்தார் கேஷியர் ந... அவரும் நடச்சிவத்தைப் பார்த்து... நிமிர்ந்தார்.

"நடேசன் நான் நம்ப பனார்ஸி... பார்த்துட்டு வந்துடறேன்."

"நல்லது சார்..."

"கார் ரெடியா இருக்குல்ல...?"

"இருக்குங்க சார்..."

"ஆங்... பரணி கொஞ்சம் இப்படி..."

-பரணி அவரோடு சேர்ந்து க... போனான்.

"நீயும் என்கூட வரே. எனக்கு கொ... தலைவலியா இருக்குது. பிசினஸைக்கூட... முடிச்சா நல்லா ருக்கும்னு பார்க்கறேன்..."

"முதலாளி..."

"வா... கார்ல ஏறு... சொல்றேன்...!"

-பனார்ஸிதாஸ் சொன்னது நடக்கத் ...விட்டதை நினைத்து ஆச்சரியத்துடன் ... ஏறினான். காரும் புறப்பட்டது. "ஆமா ... ஹோட்டலுக்கு வரப் போறதை ... சொல்லிட்டியா?"

"சொல்லிட்டேங்க... பனார்ஸி என் ... வரச் சொன்னார். ஆனா, நான் வேலை ...ன்னு சொன்னேன். உன் முதலாளி ... பர்மிஷன் கொடுப்பார் பாருன்னாரு. ...மாதிரி நீங்களும் என்னை கூப்டுட்டீங்க..."

-பரணி தனது ஆச்சரியத்தை அவரிடம் ... கொண்டான். கார் திணறிக் கொண் ... மேல மாசி வீதியில் ஏகத்துக்கும் ...

...பேர் நடந்த வீதியில் ஆயிரம் பேர் ... எப்படி இருக்கும்?

...யில் கார் திணறுகின்ற மாதிரி ...பிள்ளை மனமும் திணறத் தொடங்கி ...

...ர்ஸி வந்ததில் இருந்தே பரணி ...பற்றி சொல்வதெல்லாம் விசித்திரமாக ...

...ர்ஸியின் நெருங்கிய நண்பர்தான் ...!

...வாரத்துக்கு முன் நடச்சிவத்துக்கு ஒரு ...திருந்தார். அவர் மும்பையின் முதல் ...ரத்தினக் கல் வியாபாரி.

...வமே அவரிடம்தான் கற்களை ... அப்படிப்பட்டவர் நடச்சிவத் ...

"நடச்சிவம்! உங்ககிட்ட நாகரத்தின [illegible] இருக்கறதா கேள்விபட்டேனே..." என்ற [illegible] குப்பென்று வியர்த்துவிட்டது.

"நாகரத்தினக்கல்லா...? என்ன வி [illegible] நானே உங்ககிட்ட கல் வாங்கறவன். என் [illegible] ஏது அது...?" என்று திரும்பிக் கேட்டு ச [illegible] பார்த்தார்.

"நானும் அப்படித்தான் நினை [illegible] நடச்சிவம். ஆனா, இங்க ஒரு சாமியார் [illegible] கிட்ட அந்தக் கல் இருக்குன்னு சாதிக்கிறா [illegible]

"எதை வெச்சு அந்த சாமியார் [illegible] சொல்றாரு?"

"அவர் முக்காலமும் தெரி [illegible] நடச்சிவம். சொன்னா சொன்னபடி ந [illegible] ஞானதிருஷ்டில உங்ககிட்ட நாகரத் [illegible] இருக்கறதா தெரிய வந்துச்சாம்."

"இல்ல விட்டல்ஜி... அவர் [illegible] சொல்றார்!"

"அவரா பொய் சொல்றார்? இ [illegible] நடச்சிவம். நீங்கதான் பொய் சொ [illegible] ளோன்னு எனக்குத் தோணுது."

"நானா...? சேச்சே....! இ [illegible] இருக்குதான்னு சொல்றதுல எனக்கு [illegible] குறைஞ்சிடப் போகுது?"

"அப்ப உங்ககிட்ட அந்தக் கல் [illegible] இல்லை?"

"விட்டல்ஜி.. எதுக்கு இப்படி [illegible] திருப்பிக் கேட்டு எனக்கு எரிச்சல் [illegible] தறீங்க? நான் நாகரத்தினத்தை பார்த்த [illegible] கிடையாது. புரிஞ்சுக்குங்க."

"சாரி நடச்சிவம். வெரி [illegible] விட்டல்ஜி அன்று போனை வைத்து [illegible]

[illegible] அவர் பேசிய விஷயங்கள் மனதை [illegible] ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருந்தன.

அதன் தொடர்ச்சிதான் பனார்ஸிதாஸின் [illegible]

விட்டல் ராவிற்கும், பனார்ஸிதாஸ்க்கும் [illegible] தொடர்பு உண்டு.

அதோடு விட்டல் ராவ் கொஞ்சம் [illegible] அருள்வாக்கு என்றெல்லாம் சுற்று [illegible] ஒருமுறை மும்பையில் உள்ள அவரது [illegible] போன போது அது வீடா இல்லை [illegible] என்கிற சந்தேகம் வந்துவிட்டது. [illegible] பக்கமெல்லாம் சுவரில் எந்திரங்கள். [illegible] விந்யாசமான ஸ்வாமி படங்கள். வீடு [illegible] சாம்பிராணி வாசம் வேறு... பத்தாதற்கு [illegible] த்திலிருந்து ஒரு சப்பை மூக்கு சன்யாசி [illegible] வந்திருந்து பூஜைகள் செய்து [illegible] ருந்தான்.

[illegible] தற்கு தனக்கு எதிரிகள் அதிகமாகி [illegible] அவர்களை அடக்குவதற்காக சில [illegible] செய்ய வேண்டியிருப்பதாக [illegible] நடச்சிவத்துக்குள் ஞாபகமாக [illegible] போகத் தொடங்கியது.

[illegible] வே பிரதானமாக ஒரு கேள்வி.

இந்த பனார்ஸி, விட்டல் ராவின் [illegible] இருப்பானோ? வியாபாரம் செய்ய [illegible] என் மனதில் இருப்பதை [illegible] பிடித்து விடுகின்ற ஒருவனாக [illegible]

[illegible] வைகை பாலத்தில் உருண்டு [illegible]. பாலத்துக்குக் கீழே கருப்பு [illegible] மதுரை ஜனங்களால் கற்பழிக் [illegible] சாக்கடையாகி பன்றிகள் மேயக்

கிடந்தது. பரணி பார்த்துக் கொண்டே [illegible]
யாராவது போராட்டம் நடத்தி [illegible]
பெயரில் இருக்கும் 'வைகை'யை [illegible]
விட்டால் கௌரவமாக இருக்கும் [illegible]
தோன்றியது.

"பரணி..." கூப்பிட்டார் நடச்சிவம்.

"முதலாளி..."

"அந்த பனாரஸிதாஸ் மனசுல [illegible]
அப்படியே சொல்றாருன்னு சொன் [illegible]
எப்படி?"

"எனக்கு எப்படிங்க தெரியும்?" [illegible]
அது பெரிய ஆச்சரியம்தாங்க..."

"உன் மனசுல இருக்கற எல்லா [illegible]
கண்டுபிடிச்சு சொன்னாரா?"

"ஆமாங்க... இப்ப நீங்க [illegible]
எழுபதனாயிருத்து ஐநூற்று பதினாலு [illegible]
நம்பர் சொல்றீங்கன்னு வையுங்க... [illegible]
அவர் சொன்னாலும் சொல்லிடுவார்..."

கார் கிட்டதட்ட பாண்டியன் [illegible]
டலை சமீபித்து விட்டது.

"டிரைவர் காரை நிறுத்து" - [illegible]
திடீரென்று சொல்லவும் டிரைவர் [illegible]
தோடு காரை ஓரமாகக் கொண்டு [illegible]
நிறுத்தினார். பரணி ஆச்சரியத்தோடு [illegible]
தான்.

"பரணி! எனக்கு இப்ப [illegible]
சரியில்லை. மனசும் சரியில்லை. பனார் [illegible]
நீயே வியாபாரம் பேசு, பேசி முடிந்தது [illegible]
ஒரு பிளாங் செக் தரேன். அதுல [illegible]
எழுதிக் கொடுத்திடு. இப்போதைக்கு [illegible]
ஐநூறு கிராம் தங்கம் மட்டும் [illegible]
சொல்லு. பிளாக் பிசினஸ்னா வேண் [illegible]

[illegible] பில் போடும்போது டாக்ஸ்
[illegible] வந்தாலும் கட்டிட்றோம்னு சொல்லு.
[illegible] வரலைன்னு கேட்டா உடம்பு
[illegible] மட்டும் சொல்லு. போதும்.....
[illegible] முடிஞ்சதும் நேரா வீட்டுக்கு வா. அந்த
[illegible] ஏதாவது ஃப்ளைட் இருந்தா
[illegible].. என்ன... புரிஞ்சுதா?"

[illegible] வம்பிள்ளை படபடவென்று
[illegible]

[illegible] எல்லாமே ஆச்சரியமாக
[illegible]

[illegible] கேசும் அவன் கைக்கு மாறத்
[illegible]

[illegible] பெல் சத்தம் கேட்டு கதவைத்
[illegible] ஸி. லுங்கி, ஜிப்பா என்று படு
[illegible] தெரிந்தார். செண்ட் ஸ்ப்ரே
[illegible] யது.

"[illegible]... எங்க நடச்சிவம்?"

"[illegible] லை தாஸ்ஜி. அவருக்கு உடம்பு
[illegible]"

"[illegible] இன்னிக்கு நீ பிசினஸ் பேசப்
[illegible]"

"[illegible] ஆமாம்...!"

[illegible] தயங்கவும் பனார்ஸிமுகத்தில்
[illegible] பரவியது.

"[illegible] தாஸ்ஜி?"

"[illegible] நீ... உன் பாஸ் ஏன் இப்படி
[illegible]? அவர் நல்லாத்தானே
[illegible]"

"[illegible] உங்ககிட்ட நான் எதையாவது
[illegible] பளிச்சுனு சொல்லி என்
[illegible] வெச்சுடுவீங்க.. எதுக்கு

வம்பு? நீங்க சொல்றதுதான் உண்மை..."

"குட் வெரிகுட்... நீ என்கிட்ட [illegible] பேசுனதுல எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம்... [illegible] நீ கூட ஏதோ லட்சத்து எழுபதானாயிர[illegible] ஐநூத்தி பதினாலுன்னு நம்பர்லாம் சொ[illegible] என்னைப் பத்தி பேசுனபோல இருக்கே"

-தாஸ்ஜி பரணியை வாய் [illegible] வைத்தார்.

"தாஸ்ஜி.."

"பர்ஃபெக்ட்லி கரெக்ட். பேசாம [illegible] நம்ப பிரைம் மினிஸ்டரோட பி[illegible] அவர்கூட போயிடுங்க. கிளின்டன் [illegible] ஆளுங்களை அவர் சந்திக்கும்போது [illegible] என்ன நினைக்கறாங்கன்னு சரியா சொ[illegible] அசத்திடலாம். நம்ப நாட்டுக்கும் ந[illegible] நடக்கும்."

-பனார்ஸிதாஸ் அதைக் கேட்டு [illegible] சிரிப்பு சிரித்தார்.

"எப்படி ஜீ இதெல்லாம் சாத்ய[illegible]"

"ஏய்... இட் இஸ் நத்திங்... [illegible] ஜாமின்ட்ரி, அரித்மெட்டிக், பிசிக்ஸ், [illegible] ட்ரி மாதிரி இது ஒரு சப்ஜெக்ட் [illegible] எல்லாராலும் இதைப் படிக்க மு[illegible] மத்தபடி மிராக்கிள் எல்லாம் ஒண்ணு[illegible]"

"எது எப்படியோ எங்க மு[illegible] உங்களை நினைச்சாலே பயப்பட [illegible] சுட்டாரு..."

"அவர் பயப்படறாரான்னு பா[illegible] நான் உன் மூலமா அவருக்கு ஒரு [illegible] வெச்சேன். பயப்பட்றது நல்லாத் தெ[illegible] போச்சு.."

"எதுக்கு இப்படி டெஸ்ட் ப[illegible] தாஸ் ஜீ...?"

"[illegible]ரணம் இருக்கு பரணி... நீ எனக்கு [illegible] உதவி பண்றேன்னு சொல்லு. அப்புறம் [illegible]றேன்."

"அது நீங்க கேட்கற உதவியைப் பொறுத் [illegible]"

"உன்னால முடிஞ்ச உதவிதான். உன் [illegible] கிட்ட ஒரு நாகரத்தினக் கல் இருக்கு. [illegible] கோலிகுண்டு சைஸ்ல இருக்கும். [illegible]"

"ஆங்... நான் கூட பார்த்தேன்னு [illegible]றேன்... யெஸ்... யெஸ்.. இன்னிக்கு [illegible] வரும்போது பார்த்தேன். அதை [illegible] வெச்சுக்கிட்டுதான் அவரும் ஏதேதோ [illegible]ட்டு இருந்தார்."

"அது சாதாரண கல் இல்ல பரணி. [illegible]யை பிடிச்சு வெச்சுக்கற கல்."

"அப்படியா...?"

"ஆமாம்... அது ஒரு ஏழை பாம் [illegible] சொந்தம். ஆனா, அவன்கிட்ட [illegible] நடச்சிவமும் அவன் அப்பாவும் [illegible]ங்க."

"[illegible]யாகவா?"

"அதுக்கு பிறகுதான் அவங்க வாழ்க்கைல [illegible]."

"[illegible] அதுக்கு என்ன இப்போ?"

"[illegible]... எவக்கு அந்தக் கல் வேணும். [illegible]க்கறது வியாபரம் பண்றதுக்காக [illegible] அதுக்காகதான்."

"[illegible]கிட்டயே கேட்டுட வேண்டியது [illegible]"

"[illegible] ஒரு கல்லே தன்கிட்டே [illegible] சாதிக்கிறார் உன் முதலாளி.."

"[illegible] அப்படிச் சொல்றார்...? விக்க

பிரியமில்லைன்னு சொல்லலாம் [illegible]

"சொல்லமாட்டார், [illegible] யாது. சரி... நான் இப்ப சொல்றத நீ [illegible]

"என்ன செய்யணும் தாஸ் ஜீ?"

"ஒண்ணுமில்ல... நானும் நீயும் [illegible] போட்டோ எடுத்துப்போம். [illegible] கேமரால இதோ இப்பவே... ஒரு [illegible] செகண்டுல பிரிண்ட் ரெடியாயிடும். [illegible] பிசினஸ் முடிஞ்சுப் போகும் போது [illegible] போட்டோவையும் கொண்டுகிட்டு [illegible] கொண்டுகிட்டுப்போய் அதை [illegible] முதலாளிகிட்ட காட்டு. அவர் [illegible] யடைஞ்சா எனக்கு தகவல் சொல்லு. [illegible] லேன்னா விட்டுடு..."

"இவ்வளவுதானா.... செய்[illegible] போச்சு."

-பரணி உற்சாகமாக சொல்ல, [illegible] ராய்டு கேமரா இருவரையும் இ[illegible] கொண்டு படம் எடுத்து தந்தது..

அதைத் தொடர்ந்து [illegible] வேலைகளும் முடிந்தன.

"அப்ப நான் புறப்படறேன் ஜீ."

"புறப்படு. நான் சொன்னது [illegible] இருக்கட்டும்."

"நிச்சயமா... ஆமா, அப்படி இ[illegible] டோல என்ன இருக்கு?"

"அதை நான் உனக்குப் பிறகு [illegible] நீ இப்போ கிளம்பு...."

-பரணிக்கு எல்லாமே படுசுவா[illegible] இருந்தது. புறப்பட்டான். நடச்சிவத்தை [illegible] வியாபாரம் நல்லபடி முடிந்ததாக [illegible] போட்டோவையும் நீட்டினான். [illegible] போட்டோவை பார்த்த நொடி பதறி[illegible]

[illegible] ரகசியம் 6

[illegible] புகைப்படத்தைப் பார்த்து நடச்சிவம் [illegible]தை பார்த்ததும் பரணிக்கு ஆச்சரியம் [illegible] போனது.

[illegible]ஸிதாஸ் சொன்னது வீண் போக [illegible]

[illegible] சரி இந்த புகைப்படத்தைப் பார்த்து [illegible]ப்படி பதைக்கிறார் இவர்?' கேள்வி [illegible]வரை ஏறிட்டான்.

[illegible] கொஞ்சம் வியர்த்தும் விட்டிருந் [illegible]

"[illegible]! இந்த போட்டோவை எதுக்கு [illegible] இதுல இருக்கற நபர் யார்?"

"[illegible] முதலாளி கேள்வி இது....? [illegible] பனார்ஸிதாஸ்.."

"[illegible]... இது பனர்ர்ஸிநாஸ் இல்லை... [illegible] பனார்ஸிதாஸை பார்த்துருக்கேன். [illegible] இப்படி இருக்கமாட்டார்."

"[illegible] அதெல்லாம் தெரியாது [illegible] இவர்தான் நீங்க கூட்டிக்கிட்டு வரச் [illegible] பனார்ஸிதாஸ். ஏர்போர்ட்டுக்கு போய் [illegible]டிக்கிட்டு வந்ததும் இவரைத்தான்...."

"[illegible]...இல்ல... இவன் இருளன்... [illegible] இருளன்!"

"இருளனா..? யார் முதலாளி அது?"

"[illegible]... அது.... சரி எதுக்கு இந்தப் [illegible]வை காட்டினே?"

"[illegible] பனார்ஸிதாஸ் காட்டுன்னு [illegible] காட்டினேன்."

"அவர் போய் கிணத்துல குதி... குதிச்சிடுவியா?"

"முதலாளி..."

"சரி.... சரி... கடைக்குப் போய் ஆ... வேண்டியதப் பாரு... ஆமா... பிஸின... நல்லபடியா முடிஞ்சுதா?"

"முடிஞ்சது முதலாளி. நீங்க சொ... மாதிரி ஒண்ணரைக் கிலோ தங்க... பிஸ்கட்டாவே தந்துட்டார். டிடெக்ட் ... பண்ணினதுல 90.8 சதவிகிதம் இருந்துச்சு ... பிரச்சனையும் இல்ல... நீங்க கொடுத்த... செக்கையும் ஃபில்லப் பண்ணி கொடு... துட்டேன்."

"சரி ரிட்டன் டிக்கெட்டுக்கு ஏற்... பண்ணுனியா?"

"அதை டிராவல் ஏஜென்ஸிகாரங்க... பண்ணிட்டாங்க முதலாளி."

"வேற என்ன சொன்னான் அந்த பனா... ஸிதாஸ்...?"

"எதுவும் சொல்லலை. இந்த போ... டோவை காட்டு. ரொம்ப சந்தோ... படுவார்னு சொன்னார்..."

"சரி... சரி... கிளம்பு..."

-நடச்சிவம் உதறலெடுக்கப் பேசின... பரணிக்கு எல்லாமே வியப்பாக இருந்... உத்தரவு வாங்கிக் கொண்டு வெளியே வந்தா...

நேராக ஒரு எஸ்.டி.டி. பூத்தைத்தா... முதலில் நெருங்கினான்.

அங்கிருந்து பண்டியன் ஹோட்ட... இருக்கும் பனார்ஸிதாஸைப் பிடித்தான்.

"மிஸ்டர் பனார்ஸிதாஸ்ஜி."

"யெஸ் பரணி..."

"போட்டோவைக் காட்டினேன். ப...

...டார். உங்களையே நீங்க பனார்ஸிதாஸ் ... இருளன்னு சொன்னார்."

"இருளன்னா சொன்னார்...?"

"ஆமா... ஏன் அப்படி சொன்னார்னுதான் ...லை."

"எனக்குத் தெரியும் பரணி. எனிவே... ...ஷோ மச்.."

"ஆமா. எதுக்கு இப்படி போட்டோவைக் ... அவரை ஆழம் பாக்கறீங்க?"

"அது பெரிய கதை பரணி. உன் முதலாளி ...மான ஆள் இல்லை. ஆமா... இப்ப உனக்கு ... வேலை?"

"கடைக்குப் போகணும்.... அங்க ...ர்ளைப் பார்க்கணும். வேற என்ன...?"

"எப்ப உன் வேலை முடியும்?"

"ராத்திரி எட்டு மணியாயிடும்."

"அப்ப எட்டு மணிக்குப் பிறகு என்னை ...பாக்கறியா?"

"உங்களையா... உங்களுக்கு மத்யானம் ..."

"நான் போகல பரணி.. எனக்கு இனிமே ...தான் வேலை....."

"நீங்க எல்லா விதத்துலையும் என்னை ...றீங்க. கொஞ்சம் பயமுறுத்தவும் ...றீங்க பனார்ஸிதாஸ்ஜி..."

"பயப்படாதே.. நான் உன்னைக் ...னாக்க வந்துருக்கறவன். அதை ஞாபகம் ...கோ..."

"தாஸ்ஜீ! எதுக்கு இப்படி பொயி ...தையெல்லாம் சொல்றீங்க... நம்பும்படியா ... சொல்லுங்க..."

"நம்ப முடியாததெல்லாம் நடக்கறதுக்கு ...தான் பரணி வாழ்க்கை..."

“என்னென்னவோ சொல்றீங்க... [illegible] உங்களை எட்டு மணிக்குமேல வந்து [illegible] கறேன்...”

-பரணி சொல்லிவிட்டு [illegible] செய்தான். பூத்தைவிட்டு வெளியே [illegible] வெளியே ஒரு ஆந்திரத்து ஜோசி[illegible] கையில் துந்தநாவுடன் ‘[illegible] வருவோரையெல்லாம் பார்த்து ‘ஜோ[illegible] ஜோசியம்’ என்று கூவிக் கொண்டிருந்தா[illegible]

பரணியையும் பார்த்துவிட்டு “[illegible] ஜோசியம் பாருங்க சாமி. உங்க எதிர்கா[illegible] புட்டுப்புட்டு வைக்கறேன் சாமி..” என்றா[illegible]

“ஆமாம்... ஊருக்கு ஜோசியம் [illegible] ஏன்யா இப்படி நாலணா[illegible] எட்டணாவுக்கும் பறக்கறே... [illegible] எதிர்காலம் பெரிய கேள்விக்குறி. [illegible] அடுத்தவங்க எதிர்காலம் [illegible] சொல்றியாக்கும்?”

“சாமி ஏணி எப்பவும் ஏத்தித்[illegible] ஆனா, அதால ஏற முடியுமா சாமி? [illegible] வாத்யார்கிட்ட படிச்ச பையன் [illegible] ராவான், மந்திரியாவான், ஆனா அந்த [illegible] ரால ஆக முடியுமா சாமி?”

-அந்த ஜோசியக்காரன் அ[illegible] மடக்கினான் பரணியை. அவன் ப[illegible] கலக்கு கலக்கியது.

‘ச்சே... இந்த இந்தியாவில் [illegible] என்ன இருக்கிறது என்றே க[illegible] முடியவில்லையே...’ பரணி நினை[illegible] நெளிய அவன் தொடர்ந்தான்.

‘‘சாமி...! மூணே மூணு [illegible] சொல்றேன்... சரியா இருந்தா நீ ஜோசி[illegible]

[illegible] விட்டுடு...”

[illegible] விடுகின்ற மாதிரி தெரியவில்லை.

“[illegible] சொல்லு பார்க்கலாம்...”

“[illegible] உங்கப்பாவுக்கு ஒரே பிள்ளை [illegible] முடியும். கூட ஒரு சகோதரியும் [illegible]”

[illegible] கணிப்பிலேயே அசத்தினான். [illegible] உயர்ந்தது.

“[illegible]போதைக்கு நீங்க விலை [illegible] சாமான் இருக்கற இடத்துலதான் [illegible]ங்க.”

[illegible] கணிப்பு மேலும் அசத்தியது.

“[illegible]வது....?”

“[illegible] ஒரு மனுஷன் பெரிய [illegible]வான். அவன் வடக்கத்தியான்.”

[illegible]டம் மூச்சே நின்றுவிட்டது. [illegible] வாய்வரவில்லை.

“[illegible] சாமி... நான் சொன்னது [illegible]?”

“[illegible]”

“[illegible] நீட்டு சாமி... மிச்சத்தை சொல் [illegible]”

[illegible] கொஞ்சம் தயக்கம், கொஞ்சம் [illegible] கையை நீட்டினான்.

[illegible] ஜோசியக்காரன் அடுத்த நொடி [illegible] அதிர்ந்தான். “சாமீஈஈ....” என்றான் [illegible]

“[illegible]...?”

“[illegible] மூடு சாமி.. கையை மூடு..”

“[illegible]?”

“[illegible] மூடு சாமி நீ.... இனி யார் [illegible] கையை காட்டாதே...”

“அப்படின்னா....?”

“நீ கை காட்டி பலன் [illegible]
ஆசாமியில்ல - கைகொடுத்து பலன் [illegible]
ஆசாமி...”

“கொஞ்சம் புரியும்படி [illegible]

“தாராளமா... சாமி, நாங்க [illegible]
பஞ்சப் பரதேசிகளுக்குத்தான் பலன் [illegible]
லாம். சாமி மனுஷங்களுக்குச் [illegible]
சொன்ன எங்க சக்தி எங்கள விட்டு [illegible]
நாங்க சொல்றது பலிக்காம போயிடும்.”

“சாமி மனுஷங்கன்னா...?”

“உங்கள மாதிரி பரணியில [illegible]
தரணியாளப் போறவங்க சாமி... [illegible]
கையால எனக்கு கொஞ்சம் திருநீறு [illegible]
விடுங்க சாமி...”

-அவன் இடுப்பிலிந்து ஒரு [illegible]
பையை எடுத்து பரணி எதிரே நீட்டி [illegible]
பரணி திருதிருவென்று விழிக்க ஆரம்பி [illegible]

“வைங்க சாமி..”

வைத்துவிட்டான். மெல்லத் [illegible]
வருடிக் கொண்டு நடக்க ஆரம்பித்தான்.

உள்ளுங்குள் ஏகத்துக்கும் [illegible]

இன்றைய மொத்த பொழுதே [illegible]
இல்லாத ஒன்றாக அவன் வாழ்வை [illegible]
திருப்பிவிட்டே தீருவது என்கிற மாதிரி [illegible]
போல ஒரு பிரமை தட்டியது.

விமான நிலையத்தில் ஆரம்பித்த [illegible]
விரிந்து போய்க் கொண்டேயிரு [illegible]
இன்னமும் எதுவரையில் எப்படி [illegible]
போகப் போகிறதோ?

அத்தனை அவசரமாக ந [illegible]
பிள்ளை எங்கே புறப்படுகிறார் என்று [illegible]

[illegible] விசாலாட்சி பார்த்துக்
[illegible]ருந்தாள்.

[illegible] சாப்பிட வருபவர்
[illegible] ஒரு குட்டி தூக்கம் போடுவார்.
[illegible] இழந்தாலும் இழப்பார். ஆனால்
[illegible] தூக்கத்தை இழக்க மட்டும்
[illegible]டார். இன்று தூங்கக்கூட
[illegible] எங்கே கிளம்பிக் கொண்டு
[illegible]

[illegible] கட்டம் வரை பார்த்துக்
[illegible] விசாலாட்சிக்கு பொறுமை
[illegible]

[illegible] தூங்கலையா?”
[illegible] விசா... தூக்கம் வரலை..!”
[illegible]யமாயிருக்குதே...”
[illegible] சரி.. நைநைங்காதே - நான்
[illegible] வரைபோய்ட்டு வரேன்....
[illegible]க்கா... எதுக்குங்க?”
[illegible] சொல்றேன்.. நான்
[illegible]”

[illegible] துண்டை உதறிக் கொண்டு
[illegible] விசாலாட்சி புரியாமல் பார்த்துக்
[illegible] இருந்தாள். அவர் வாசலைத்
[illegible] எதிர் வீட்டு வாசலில் ஒரு
[illegible] தோளில் மலைப்பாம்பு நெளிய
[illegible]டியபடி பிச்சைக் கேட்டுக்
[illegible]. அந்த மலைப்பாம்பு மட்டும்
[illegible] காரில் ஏறுவதை உன்னிப்பாக
[illegible]யும் பார்த்தார். கொஞ்சம்
[illegible]டது. பழைய சம்பவங்கள்
[illegible] வந்தன. இந்த இருளன் ஞாபகம்

சுருண்டு கொண்டு அலைபோல [illegible]

"டிரைவர் காரை எடு.... [illegible]
விடு..." என்றபடியே காரில் [illegible]
பறக்கத் தொடங்கினார்.

பாம்பு பார்த்துக் கொண்டே [illegible]

கண்ணாடி ஜன்னல் வழியாக [illegible]
நன்றாகவே பார்க்க முடிந்தது. [illegible]
கோபுரங்களுக்கு நடுவில் மாலை [illegible]
மின்னும் மீனாட்சியம்மன் ஆலய [illegible]
ஒருஅற்புதக் காட்சியாகத்தான் [illegible]
தெரிந்தது. கோபுரத்தை வட்ட[illegible]
புறாக்கள், அவற்றோடு சேர்ந்து [illegible]
கரிக்குருவிகள், அவற்றுக்கு வெகு [illegible]
வட்டம் கட்டி சிறகைத் துளிகூட [illegible]
பறந்தபடி இருக்கும் வல்லூறு ஒன்று [illegible]
பார்க்க அந்தக் காட்சி மிக ரம்மியமாக [illegible]

பனார்ஸிதாஸ் வைத்த பார்வை [illegible]
முடியவில்லை.

'வா... பனார்ஸி... வா.. வா.. [illegible]
தூர இருந்தே பார்த்தபடி [illegible]
வா..அருகே வா...'

-மீனாட்சியம்மை ஆகாய [illegible]
எழும்பி நின்று கையை அசைத்து [illegible]
போல் கூட தோன்றியது.

அன்று காசியில் விசாலாட்சி [illegible]
முடித்துவிட்டு வந்திருந்த பனார்ஸி[illegible]
தாத்தா பண்டிட் அமர்நாத்து[illegible]
இப்படித்தான் மீனாட்சி அ[illegible]
சொல்லிக் கொண்டு அன்றைக்கு [illegible]
உஜ்ஜைனியை விட்டு கிளம்பியிருந்தா[illegible]

பண்டிட் அமர்நாத் ஒரு சக்தி [illegible]
எங்கு போனாலும் அவர் வசம் [illegible]

[illegible] எடுத்துப் போவார்.

[illegible]னுக்கு பக்கத்தில் உள்ள ஒரு
[illegible] நீளத்துக்கு ஒரு செம்பவழப்
[illegible] ஒன்றும் கிடைத்தது.

[illegible] ஒரு பவழப் பாறை துளியும்
[illegible] இல்லாமல் உத்தம ஜாதியில்
[illegible] என்பது அபூர்வம்.

[illegible] பார்த்த நொடி அதில் ஒரு
[illegible] உருவத்தை செதுக்கினால் எப்படி
[illegible]தான் அமர்நாத்ஜீக்குள் ஓடியது.
[illegible] மாதங்களில் மாதா லலிதா அதில்
[illegible] பொங்கி எழுந்துவிட்டாள்.

[illegible] செம்பவழத்தால் மட்டுமே
[illegible] ஒரே தேவி, செவ்வாய் கிரகத்தின்
[illegible] ஸ்வீகரித்து வணங்குகின்
[illegible] வாரி வழங்கிய அந்த தேவி
[illegible]தான் மதுரைக்கே புறப்பட்டார்

[illegible] அவரும் திரும்பவில்லை. அந்தச்
[illegible] திரும்பவில்லை மாறாக ஒரு கடிதம்
[illegible] பனார்ஸிதாஸின் அப்பா பங்கஜ்
[illegible]

[illegible] என் காலம் மதுரையில் முடியப்
[illegible] என் வசமுள்ள செம்பவழ தேவியை
[illegible] அபகரிக்க முயற்சிக்கிறார்கள்.
[illegible]இருந்து அவளைக்காப்பாற்ற நான்
[illegible]களை மந்திரச் செயல்களால்
[illegible]றேன். அவர்களோடு சேர்ந்து
[illegible] திக்கில் அமர்ந்து, காவல் காக்கப்
[illegible] நீ உடனே புறப்பட்டு மதுரைக்கு
[illegible] களத்தூருக்கு வா. மற்ற
[illegible] நேரில் பேசுகிறேன். சீக்கிரம்வா. நீ

வரும் வரை நான் உயிரோடு இ[illegible] தேவிஅருள் செய்யட்டும்!"

-பங்கஜ்தாஸ் கடிதத்தோடு [illegible] அடித்துக் கொண்டு உஜ்ஜயினி[illegible] மதுரைக்குப் புறப்பட்டார்.

ஆனால்....

அரண்மனை ரகசியம்

பங்கஜ்தாஸ் மதுரை வந்து [illegible] நல்ல மழை. மழையைப் பொருட்படுத்[illegible] நடக்க ஆரம்பித்தார். ஜங்ஷனுக்கு [illegible] இருக்கிறது. மங்கம்மாளின் அந்த [illegible] சத்திரம்... மழையில் நனைந்து [illegible] போய்அந்த சத்திரத்தில்தான் முடங்கினா[illegible]

சத்திரக்காரர்களுக்கு வெளியூர்க்[illegible] யார், உள்ளூர்க் காரர்கள் யார் என்ப[illegible] அத்துப்படியான சமாச்சாரம்.

நெற்றியை பார்த்தே சொல்[illegible] வார்கள்.

அதிலும் வடக்கிலிருந்து வரு[illegible] என்றால் கேட்கவே வேண்டாம்.

பங்கஜ்தாஸையும் ஒரு பண[illegible] யாகவே பார்க்கத் தொடங்கினார்கள்.

பங்கஜ்தாஸுக்கும் அவர்களின் [illegible] ஆக வேண்டி இருந்தது. எனவே இ[illegible] பேசினர் ஒருவனிடம்.

"என்ன சேட்டு.... நமக்கு வடக்[illegible] ஊரு...?"

"உஜ்ஜைனி!"

"[illegible]உஜ்ஜைனியா.. காளிக்கோயிலுக்கு பேர் [illegible] சொல்லுவாங்களே...?"

"ஆமாம். மகாகவி காளிதாஸ் பாடித் [illegible] கூட...."

"[illegible] தமிழும் நல்லா பேசறீங் [illegible]"

"[illegible] பாஷை பேசுவேன். [illegible]பாரியாச்சே!"

"[illegible]அப்பா... இந்த மதுரைக்கு கூட [illegible]மாதான் வந்தீங்களா?"

"ஆமா..." பங்கஜ்தாஸ் சத்திரக்காரனிடம் [illegible]. அதே சமயம் அவன் தன்னை [illegible] மரமாக நினைப்பதையும் [illegible] கொண்டவர் அவனை அப்படியே [illegible] கொண்டதுதான் பெரிய [illegible]

"[illegible] உன் பேர் என்ன?" கேட்டார்.

"[illegible]! கார்த்திகை அன்னிக்கு [illegible] அந்த சாமி பேரையே வெச்சுட்[illegible]"

"[illegible] ஞாபகம் இருக்கா?"

"[illegible] தேதி...ஆங்... கார்த்திகை மாசம் [illegible]"

"[illegible] சொன்னா எப்படி? [illegible] சொல்லு...."

"[illegible] கேக்றீங்க...?"

"[illegible]மாத்தான் சும்மா சொல்லு...."

"[illegible] வருஷம் 1946ம் வருஷம்னு [illegible]"

[illegible] சொன்ன மறுநொடி பங்கஜ்தாஸ் [illegible] தொடங்கிவிட்டார். தன் [illegible] பாக்கெட்டில் கையை [illegible] ஒரு பருமனான டைரி சிக்கியது.

எடுத்துப் பிரித்தவர் [illegible]
கணக்கு போட்டுவிட்டு. “[illegible]
நட்சத்திரம்” என்றார்.

“அது யாருக்கு தெரியும்?” [illegible]
சத்திரக்கார முருகன்.

அவர் முகத்தில் சன்னமாய் [illegible]
புன்னகை. அப்படியே கைகள் [illegible]
துணிமூட்டை ஒன்றை களைந்து [illegible]
பெட்டியை வெளியே எடுத்தது.

அதைத் திறந்து பார்க்கவும் [illegible]
சரமாக மோதிரங்கள்! பவழம் [illegible]
மரகதம்,வைரம் என்று நவரத்தின [illegible]
கிடக்கும் மோதிரங்கள். அதில் [illegible]
மின்னும்ஒரு வெள்ளி மோதிரத்தை [illegible]
சந்திரக்காரன் கையில் போட்டார்.

அளவு எடுத்த மாதிரி [illegible]
பொருந்தியது.

அவன் வாயெல்லாம் [illegible]
“சேட்டு... என்ன இது மோதிரம் [illegible]
எதுக்கு?”

“ஆமா... செம்பவழ மோதிர [illegible]
ராசிக்கு இந்த மோதிரத்த போட்டா [illegible]

“இந்த மோதிரம் என்ன செய்யு [illegible]

“உனக்கு எல்லா நல்லதும் செய் [illegible]

“இந்தக் கல்லுக்கு அப்படி ஒரு [illegible]

“ஆமா.. இந்த பூமியில் [illegible]
வாய்ஞ்சது நவரத்தினக் கற்கள்தான்.”

“எப்படி?”

“உனக்கு பாடம் நடத்த [illegible]
அவகாசம் இல்லை. இதோட விலை [illegible]
ரூபாய். ஆனா நான் உனக்கு சும்மா [illegible]
எனக்கு பதிலுக்கு ஒரு உதவி செய்யணு [illegible]

“என்ன செய்யணும் சேட்?”

“[illegible]துரைக்கு பக்கத்துல இருக்கற
[illegible] வழிகாட்டுவியா?”

“[illegible] இவ்வளவுதானா... கூடவே
[illegible] அங்க யார் இருக்கா?”

“என் அப்பா இப்ப அங்கதான்
[illegible]”

“என்ன சேட் இது ஆச்சர்யம். அவருக்கு
[illegible] என்ன வேலை?”

“அங்க ஏதாவது கோவில் இருக்குதா?”

“ஆமாம்... ஸ்ரீசக்ர தேவி கோவில்னு ஒரு
[illegible] இருக்குது. நிறைய சாமியாருங்க கூட
[illegible] கும்பிட வருவாங்க...”

“என் அப்பாவும் அங்கதான் சாமி
[illegible]இருப்பார்.”

“[illegible] அப்பா என்ன சாமியாரா...? இல்ல
[illegible]வில்ல இல்லாத சாமியா.... என்ன
[illegible]”

“இதோ பார் முருகா.. நீ வளவளன்னு
[illegible] கேட்காதே. வா.. வந்து வழியைக்
[illegible]”

[illegible]தாஸ் கொஞ்சம் அதட்டலாகவே
[illegible] ஆனால் முருகன் அதைக் கேட்டு
[illegible] கோவில் மாடு போல் தலையை
[illegible]. பங்கஜ்தாஸ் பதிலுக்கு தன்
[illegible]ப் பார்த்துக் கொண்டார். அது
[illegible] செய்யத் தொடங்கிவிட்டதாக
[illegible] கொட்டும் மழையில் அவனோடு
[illegible] முருகன் இத்தனை மழையில்
[illegible] வேண்டுமா என்று முதலில்
[illegible] பிறகு எதுவும் பேசாமல்
[illegible]

[illegible]

வயல் வெளி சூழக் கிடந்தது.

நாலாபுறத்து வயல்களிலும்
செழிப்பான நெல்நாற்றுகள்.
நீர்ப்பாசனம். எனவே திரும்பிய பக்கம்
பசுமை. ஊருக்கு தென்மேற்கில் ஒரு
குன்று. வட கிழக்கில் கண்மாய்! எந்த
தென் மேற்கில் குன்றும் வடகிழக்கில்
குளமோ இருக்கிறதோ அந்த ஊரில்
கொழிக்கும் என்பது ஊருக்கான
ரகசியம்.

களத்தூருக்கும் அது மிகப் பொருந்தி
வடகிழக்கில் உய்யக் கொண்டான் கண்
தென்மேற்கில் மலைக்குன்று நடுவில் -
என்றால் துளிகூட முன் பின் விலகாத
ஒரு அம்மன் ஆலயம். அந்த ஆலயத்தில்
உருவமாக எழுந்தருளாமல் ஸ்ரீசக்ர எந்
சொரூபமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் அந்

ஸ்தூல ரூபங்களைவிட எந்திரங்க
சக்தி மிக அதிகம் என்கிறது மந்திர சா
அதிலும் வாஸ்து பலம் மிகுந்துள்ள ஒரு
ஸ்தாபிதமாகியிருக்கும் எந்திரத்
கேட்டதைத் தரும் வல்லமை உண்டாம்!

இதனால் அந்த கோயிலுக்கு
போகாத சித்த புருஷர்களே இல்லை
சொல்லிவிடலாம்.

அந்தமானில் செம்பவழப் பாறை
கிடைத்ததை அடுத்து அதில் மீனாட்சி
வடித்துப் பிடித்த அமர்நாத்ஜீ
பெருஞ்சக்தியை உருவேற்ற எண்ணிய
'களத்தூர் ஸ்ரீசக்ர தேவி கோவிலுக்கு
என்றார் ஒரு ரிஷிகேசத்து சாமியார்.

ரிஷிகேசத்து சன்யாசியின்

தெரிந்த அந்த சக்தி ஆலயத்துக்கு
ஜியும் ஓடோடி வந்தார். வைர
யாக இருந்தாலும் அமர்நாத்ஜியும் ஒரு
பாசகர். அஷ்டமாசித்துகள் என்பவை
பாசகர்களைப் பொறுத்தவரை ஒரு
மான விஷயம்.

அமர்நாத்ஜீ அந்த அஷ்டமாசித்தியில்
இரண்டு சித்தியைத்தான் அடைந்
சொச்சமும் அடைந்து ஒரு மகா
தான் மாற வேண்டும் என்பதுதான்
வாழ்க்கை லட்சியம்.

அப்படி அவர் ஆசைப்பட்டபோது
க்கு சென்ற இடத்தில் அவர் வசம்
தான் செம்பவழப் பாறை!

மண்டலத்தில் செவ்வாய் கிரகத்தின்
அப்படியே வாங்கிப் பிரதிபலிக்கும்
த்த ஒரே கல். உலகிலேயே அதில்
யாரும் தெய்வரூபங்களை வடித்த
மரகதக்கல்லில் சிவலிங்கம் இருக்கிறது.
பழவத்தில் சிலாரூபம் இல்லவே
அப்படி ஒரு சிலர் ரூபத்தை பழவத்தில்
அதை பூஜிக்க செவ்வாயின்
னை வசப்படும்.

அது வசப்பட்டால் எதிரிகள் அழிந்து
ர்கள். உடம்பில் ரத்தமும் துளியும்
ஆரோக்யமாகும். காவலும் ராணு
ஏவல் செய்யும். இப்படி எல்லாம்
கா' எனும் ஜோதிட நூல்

அமர்நாத்ஜீயும் அதைத் தெரிந்து
அந்தமான் தீவில் தன் வசப்பட்ட அந்த
பாறையை முதலில் சுத்திகரித்தார்.

பின் தேர்ந்த ஒரு சிற்பியிடம் [illegible]
மீனாட்சியின் அருள் உருவ[illegible]
செதுக்கிப் பிடித்தார்.

இரண்டடி உயரம் - ரத்த[illegible]
அங்கங்கள்! பிராண பிரதிஷ்டை [illegible]
பூஜை என்று சிற்ப சாஸ்திரப்[illegible]
உயிரூட்ட எண்ணியபோதுதான் [illegible]
பற்றிய தகவல் ரிஷிகேஷத்து சன்[illegible]
கிடைத்தது. அகத்திய மகரிஷி [illegible]
தவம் இருந்த நாளில் வாயு சஞ்[illegible]
போன இடம்தான் களத்தூராம்!

வந்த இடத்தில் வான்[illegible]
பார்த்தவர் இங்கே ஒரு சக்தி [illegible]
எழுப்பினால் அது பூரண சக்தி[illegible]
பின்னாளில் பல சித்த புருஷர்கள் [illegible]
பெரிதும் உதவும் என்று கருதி[illegible]
களத்தூர் நடுவில் ஸ்ரீசக்தி எந்திரம் [illegible]
செய்து ஆலயத்தையும் எழுப்பி[illegible]
வரலாறு சொல்கிறது. அப்படி [illegible]
பிரதிஷ்டை உடைய ஆலயத்திற்கு [illegible]
அங்கே செம்பவழ தேவியை ஒரு [illegible]
எந்திரம் மேல் வைத்து பூஜிக்க அந்த [illegible]
தேவி கேட்ட வளத்தை எல்லாம் [illegible]
தொடங்கிவிடுவாள்.

இதுவும் ரிஷிகேசத்து சன்யாசி [illegible]
தகவல்தான். அமர்நாத்ஜீயைப் போ[illegible]
இயல்பிலேயே சக்தி உபாசனை [illegible]
கூடவே செம்பவழத்தால் உருவான [illegible]
விக்ரகம் - அதற்கு சக்தியையும், [illegible]
தரவல்ல களத்தூர் ஸ்ரீசக்ரதேவி சன்[illegible]

-இவ்வளவும் தெரிந்த பிறகு [illegible]
கிடக்க மனது வருமா? உஜ்ஜைனி[illegible]

[illegible]விட்டார். வந்த இடத்தில் அந்த
[illegible] அபகரிக்க யாரோ முயற்சி
[illegible] என்றால் எப்படி?

[illegible] டாக்ஸி பிடித்து கொட்டும்
[illegible] அது ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போது
[illegible]ம் அதுதான் கேள்வியாக
[illegible]திருந்தது. உடன் வரும் முருகன்
[illegible] தீவிர சிந்தனையோடு வருவதைப்
[illegible] கேட்டான்.

"[illegible] களத்தூர்ல எங்கே போக
[illegible]

"[illegible] இருக்கற ஸ்ரீசக்ர தேவி கோவிலுக்
[illegible]

"[illegible] தம்பிடவா?"

"[illegible] கூட வச்சுக்கோ..."

"[illegible] அப்பாவும் அங்கதான் போயிருப்
[illegible]ங்கல்ல..."

"[illegible]"

"[illegible]... எங்க ஊர் பக்கத்துல
[illegible] கோவிலுக்கு வடக்க இருந்துல்லாம்
[illegible]ரம்பிச்சுட்டீங்க..."

[illegible] பெருமிதப்பட்டுக் கொண்
[illegible]ங்கஜ்தாஸால் அப்படி எல்லாம்
[illegible] முடியவில்லை.

[illegible] என்னவாயிற்றோ ஏதாயிற்றோ
[illegible] தும்மியடித்தது மனது. காரும்
[illegible] நுழைந்து கோவில் முன் நின்றது.
[illegible] பெய்து முடிந்திருந்தது.
[illegible] கோவிலில் அங்கும் இங்குமாக சில
[illegible] தெரிந்தார்கள். கையில் சூலாயுதம்,
[illegible] கமண்டலம், திருவோடு என்று
[illegible] என்று வைத்திருந்தார்கள்.

அவர்களின் நடமாட்டம்தான் [illegible]
இருந்தது. மற்றபடி வெகுஜனங்கள் [illegible]
பார்க்க முடியவில்லை.

எல்லோரையும் பார்த்துக் [illegible]
உள்ளே நுழைந்த பங்கஜ்தாஸ்ஜீ [illegible]
அவர் அப்பாவாகிய அமர்நாத்ஜீ [illegible]
தொடங்கியது.

‘அவர் இருக்கிறாரா... இல்லை [illegible]
எழுதியது போல செம்பவழ தேவி [illegible]
காக்கிறேன் என்று எங்காவது போய் [illegible]

‘மாதா சக்தி.. அவருக்கு [illegible]
எதுவும் ஆகிவிட்டிருக்கக் கூடாது...’

மனது பிரார்த்திதபடியே இ[illegible]
கோவிலை சுற்றிவரத் தொடங்கி[illegible]
நாளைய கோயில். கோயிலில் [illegible]
மரங்கள். மனோரஞ்சித மரங்கள்!

அதன் வாசம் சிலரை [illegible]
செய்துவிடும். அதன் வாசகத்துக்கு [illegible]
மயங்கி அந்த மரங்களைத் தேடி [illegible]
கொள்ளும். அதனால் பொது இட[illegible]
வைத்துப் பராமரிக்க மாட்டார்கள் [illegible]
காக இந்த கோவிலில் மட்டும் [illegible]
மரங்கள்? பங்கஜ்தாஸ்ஜி [illegible]
கோவிலைச் சுற்றியுள்ள அந்த ம[illegible]
பார்த்தபோது கூடவே வந்த மு[illegible]
உறிஞ்சி ‘அடேங்கப்பா என்ன [illegible]
என்று ஒரு வாசம்’ என்று ஸ்லாகித்[illegible]

ஆசையாக ஒரு பூவை ப[illegible]
அருகே கையை கொண்டு செ[illegible]
அங்கே ஒரு நாகம் அகலத்த[illegible]
மோகத்தோடு படுத்துகிடப்பதை [illegible]

அதுவும் அவன் கரம் அ[illegible]
விருட்டென்று நிமிர்ந்து எழும்பியது.

[illegible] மனை ரகசியம் 8

[illegible]வேளை....

[illegible] நாகத்தை பார்த்துவிட்டு
[illegible] கைகளை பின்னால் எடுத்துக்
[illegible] முருகன்! பயத்தில் ஏராளமாக
[illegible] விட்டிருந்தான். பங்கஜ்தாஸுக்கும்
[illegible] பயங்கர அதிர்ச்சியை
[illegible]ந்தது. ஆனால், சில கோவணம்
[illegible] அதைப் பார்த்து சிரித்தன...
[illegible] துளிகூட பயமோ படபடப்போ
[illegible]

[illegible] அந்த மனோரஞ்சித மரத்தை
[illegible] சீறிக் கொண்டிருந்த பாம்பை
[illegible] ரப்பர் ட்யூபை எடுப்பது போல
[illegible]

[illegible] அவர் கையிலும் சீறியது. ஆனால்
[illegible] சீற்றத்தோடு பார்க்க மட்டுமே
[illegible]

[illegible] எல்லாமே வியப்பாக
[illegible]

[illegible] இவங்கள்லாம் மனுஷங்களா
[illegible]தா? இப்படி பாம்பை கைல
[illegible]...” கேட்டபடியே நடந்தான்.
[illegible] சுற்றிச் சுற்றிவரத்
[illegible]

[illegible] அமர்நாத்ஜீ மட்டும் தட்டுப்
[illegible]

[illegible] கவலை பெருகிக் கொண்டே
[illegible]

"என்ன சேட்டு.... [illegible]
இல்லையா?"

"ஆமாம்... எங்கே [illegible]
ஆனார்னே தெரியல!"

"இப்படி ஒரு கேள்வி [illegible]
தேடினா எப்படி சேட்? யாரை[illegible]
பார்ப்போம்.."

-முருகன் சொல்லிக்[illegible]
திரிசூல சாமியாரை சமீபித்து. [illegible]
கறேன் சாமி" என்றான். [illegible]
ஏறிட்டார்.

"நீங்க இந்த கோவி[illegible]
இருக்கீகளா?"

"ஆமாம்... என்னப்பா வி[illegible]

"வடக்கே இருந்து ஒரு[illegible]
ஜாதிக்காரர் இங்க சாமி கும்புட [illegible]
அவரைத் தேடி நாங்க வந்து[illegible]
பார்த்தீங்களா?"

-அந்த சாமி அடுத்த நொ[illegible]
சுருக்கிக் கொண்டு யோசிக்க ஆ[illegible]

"என்ன சாமி தெரியலை[illegible]"

"ஆமாம்... ஆமாம்.."

-பங்கஜ்தாஸ் வேகமாக [illegible]
சாமியின் முகத்தில் ஒரு சன்னமா[illegible]

"எதுக்கு சாமி சிரிக்கிறீங்க?"

"சிரிக்காம என்ன பண்றது[illegible]
செயல்கள் அப்படி..."

"அவர் என் அப்பாதான். [illegible]
அவர் செய்தார்?"

"என்கிட்ட அதைப்பத்தி [illegible]
இந்த கோயிலை பராமரிக்கிற [illegible]
கேட்டா விளக்கமா சொல்வா[illegible]
அவர் சக்திதாசர்கிட்ட பேசிக்கி[illegible]

[illegible] சாமியின் பதிலும் சிரிப்பும்
[illegible]க்கு கிலியை மூட்டத் தொடங்கின.
[illegible] இப்ப சக்திதாசர் எங்க
[illegible] எங்க அப்பா எங்க இருக்கார்...?"
[illegible] ஊர் கண்மாய்க்கரைல
[illegible] ஒரு ஆஸ்ரம குடிசை இருக்கு.
[illegible] பாருங்க" சாமி சொல்லிவிட்டு தன்
[illegible] பார்க்கத் தொடங்கியது. பங்கஜ்
[illegible]பாக ஆரம்பித்தார். அப்பாவின்
[illegible] பாக்கெட்டில் இருந்தது.
[illegible] ஒருமுறை பார்த்தார்.
[illegible] கலவர ரேகைகளின் ஓட்டம்.
[illegible] பங்கஜ்தாஸைப் பிடித்து
[illegible]

[illegible] வாங்க கண்மாய்க்கரைக்குப்
[illegible]யைப் பார்த்து விசாரிப்போம்..."
[illegible]தாஸ் அவனைப் பின் தொடரத்
[illegible]

[illegible] தமிழ்நாட்டின் ஒரு வழக்கமான
[illegible] இல்லாமல் வித்தியாசமாக இருந்தது.
[illegible] படுபவர்களில் அநேகம்பேர்
[illegible], சிவப்பு புடவை என்று சக்தி
[illegible] தெரிந்தார்கள்.
[illegible]யை தூக்கிச் செல்பவன்கூட ஒரு
[illegible]தான் கட்டி இருந்தான்.
[illegible] பக்கமெல்லாம் பசுமை.
[illegible]கொடி படர்ந்திராத குடிசையே
[illegible]

[illegible] வேலிகளில் அவரையும் பாகலும்
[illegible]டுக் கொண்டு வளர்ந்திருந்தன.
[illegible] இடத்தில் கண்மாய்த்
[illegible] வாய்க்கால் ஓட்டம். அதில்
[illegible] குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தது

ஒரு கூட்டம்.

ஆங்காங்கே பூவரச மரங்கள் [illegible]
கிளைகளில் தாம்புக் கயிறு கட்டி [illegible]
கொண்டிருந்தார்கள் ஊர் சிறுவர்கள்.

பார்த்துக் கொண்டே [illegible]
முருகனையும் பங்கஜ்தாஸையும் [illegible]
வனைப் பார்க்கிற மாதிரி பார்த்து [illegible]
பேசிக் கொண்டார்கள்.

முருகனுக்கே ஊரின் நிலை [illegible]
மாகத்தான் இருந்தது.

"சேட்டு... ஊர்க்காரங்களை [illegible]
களா? எல்லோரும் ஆத்தாளை [illegible]
மாதிரி தெரியுது. இப்படி சிவப்பு [illegible]
சிவப்பு புடவைன்னு ஒருத்தர் [illegible]
அவங்க ஆத்தாளை ரொம்ப [illegible]
வாங்கன்னு அர்த்தம்.." முருகன் [illegible]
கொண்டே நடந்தான். நல்ல [illegible]
தொடங்கிவிட்டது. அது [illegible]
முகத்தில் வியர்வை ஒரு பாம்பா[illegible]
விட்டுப் பார்த்தது.

மேல் துண்டால் ஒத்தி [illegible]
கொண்டே நடந்தார் பங்கஜ்தாஸ்.

ஒரு வழியாக கண்மாய்க்கரை [illegible]
அங்கே சக்திதாசரின் ஆஸ்ரமும் [illegible]
பட்டது. நிறைய பேர் அங்கே [illegible]
சக்திதாசர் குடிசைக்கு முன் உள்ள [illegible]
அமர்ந்தபடி அவர்களோடு பேசிக் [illegible]
ருந்தார்.

"வாங்க" என்று இதமாக [illegible]
பக்கத்தில் அமரும்படி சொன்னார்.

கோரைப் பாய்கள் விரிக்கப்[illegible]
மேடை முகப்பில் பங்கஜ்தாஸும் [illegible]

[illegible] பின்னால் சற்று தள்ளி நின்று
[illegible]

[illegible] விசாரிக்கத் தொடங்கினார்.

"[illegible]..? என்ன விஷயம்?"

"[illegible] பேர் பங்கஜ்தாஸ். வடக்கே
[illegible] இந்து வரேன். என் அப்பா
[illegible] இருந்த ஊருக்கு வந்துருக்கார்.
[illegible] ஏதோ பிரச்சனைபோல இருக்கு.
[illegible] போட்டிருந்தார். அதான் பார்க்க
[illegible] உங்களுக்கு அவரைத் தெரியும்னும்
[illegible]டேன்..."

"[illegible] நீங்க அவர் மகனா?"

"[illegible]... அப்பா இப்ப எங்க இருக்கார்?
[illegible] அவரைப் பார்க்கணும்..."

[illegible]தாஸ் படபடத்தார்.

"[illegible]ப்பட வேண்டாம். அவர்
[illegible] உஜ்ஜைனி திரும்பிப் போறதா
[illegible] இரண்டு நாள் முந்திக் கிளம்பி
[illegible]"

"[illegible]யா...? நான் அங்க இருந்துதானே
[illegible] அவர் வரலையே...?"

"[illegible]த் தெரிஞ்ச விஷயத்தை சொல்லி
[illegible] அவர் இங்கே இருந்து போயிட்டார்.
[illegible] போனார்னு எனக்குத் தெரியாது"
[illegible] பதட்டமோ; பரபரப்போ
[illegible]மாகச் சொன்னார்.

[illegible] முகத்தில் திரும்பவும் கலவர
[illegible] ஓட்டம்.

"[illegible] ஒரு விசித்திரமான மனுஷர்..." -
[illegible] முத்தாய்ப்பாக ஒரு கருத்தை வேறு
[illegible] பங்கஜ்தாஸ் 'எப்படி?' என்று
[illegible]

"நான் எவ்வளவோ சக்தி [illegible]
பார்த்துருக்கேன். ஆனா உங்க [illegible]
ரொம்ப மாறுபட்டவர். கோவில்ல [illegible]
பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிற [illegible]
யந்த்ரத்தைப் பார்த்த நொடி அவர் [illegible]
பரவசத்துக்கு ஒரு அளவே இல்லை. [illegible]
அதுக்கு பூஜை செய்ய ஆசைப்பட் [illegible]
சம்மதிச்சேன். இடைவிடாம பூஜை [illegible]
சாப்பாடு, தூக்கம் எதைப் பத்தி [illegible]
கவலை இல்லை. வழிபாடுதான் [illegible]
பெரிசுங்கிற மாதிரி அவர் பூஜை [illegible]
இருந்ததை இப்ப நினைச்சாலும் [illegible]
மாயிருக்கு."

"அப்பா ஒரு சக்தி உபாசகர். [illegible]
புவனேஸ்வரதாஸ் சக்தி உபாசனை [illegible]
பெரிய சித்திகளை எல்லாம் அடை [illegible]
அடுத்து எங்கப்பா... இப்ப நான்!"

"ஓ.... நீங்களும் சக்தி உபாசகரா?"

"ஆமாம்... எங்க குடும்ப [illegible]
உபாசகர்களை அந்த மகா சக்தி [illegible]
வழிபாட்டுக்கும் பேர்போன குடும்பம்" [illegible]
சந்தோஷம் சக்தி. கைவிட்றதே [illegible]
உங்களுக்கு எல்லாம் நல்லதே நடக்கும்" [illegible]
சக்திதாசர். பங்கஜ்தாஸ் அதைக் [illegible]
கொஞ்சம் மகிழ்ந்தாலும், அப்பா [illegible]
எனக்கு என்று எழுதிய கடிதம் [illegible]
வந்தது.

குறிப்பாக அந்த செம்பவழ [illegible]
கம்.

"ஒரு முக்கியமான கேள்வி [illegible]
கேக்கவா?"

"என்ன?"

[illegible] அப்பா வியாபார விஷயமா
[illegible] போயிருந்தபோது அங்க அவருக்கு
[illegible] பாறையே கிடைச்சது. அதைக்
[illegible] அவர் ஒரு சக்தி விக்ரகத்தை
[illegible]
[illegible] பிராணப் பிரதிஷ்டை செய்யவும்
[illegible] வும் அவர் விரும்பினபோது
[illegible] மகரிஷி ஒருத்தர்தான் இந்த ஊர் ஸ்ரீ
[illegible] கோவிலை குறிப்பிட்டு இங்கே போய்
[illegible] அதை ஸ்ரீசக்ர கோலம் மேல
[illegible] சொன்னார். அப்படி செய்தா
[illegible] க்கு அபார சக்தி வரும். அதன்
[illegible] கேட்டதை எல்லாம் தரும்னும்
[illegible]

[illegible] இங்க வந்து பூஜை செய்தப்போ
[illegible] டை செய்து பூஜை செய்தாரா?
[illegible] ளா?"

[illegible] யே... அப்படி எதையும் அவர்
[illegible] காட்டவேயில்லையே..." -
[illegible] திலில் அசாத்ய வேகம்.

[illegible] உங்களுக்கு அதைப் பற்றி
[illegible] தெரியாதா?"

[illegible] தெரியாது. இது எனக்கு புதுத் தகவல்.
[illegible] சர் சொன்னபடியோ எழுந்து
[illegible] இதற்கு மேல் பேச எனக்கு
[illegible] என்கிற மாதிரி இருந்தது அந்த
[illegible]

[illegible] முகத்தில் ஏமாற்றம் வழிந்
[illegible]

[illegible] ஒரு மாதிரி பார்த்துக்
[illegible]

[illegible] த்தை விட்டு வெளியே வரவும்

பேசினான்.

"சேட்டு... எனக்கென்ன [illegible]
சாமியார் பேசறத கேட்டா சந்[illegible]
நீங்க என்ன நினைக்கிறீங்க..."

"எனக்கும் சந்தேகமாத்[illegible]
அவர் எதையோ மூடி மறைக்கப் [illegible]

"எதுக்கு சந்தேகம்... உ[illegible]
வீட்டுக்கு போன் பண்ணிக் கே[illegible]

"அதுவும் சரிதான். இ[illegible]
எங்க இருக்கு?"

"இந்த கிராமத்துல [illegible]
எஸ்.டி.டி. பண்றது. ம[illegible]
போகணும்..."

"அப்ப மதுரைக்கு திரும்[illegible]

"வேற என்ன பண்ணலாம்[illegible]

- முருகன் கேட்க, பங்கஜ்[illegible]
சொறிய எதிரில் மலை பார்வை[illegible]
அதன் மேல் சிலர் சிவப்பு வே[illegible]
ஏறிக்கொண்டிருப்பதும் தெரிந்தது.

"முருகா.. அங்க பார்.... [illegible]
போறாங்க?"

"தெரியலீங்களே சேட்... இ[illegible]
பார்ப்போம்."

முருகன் சொன்னபடியே [illegible]
யாராவது கண்ணில் படுகின்றார்[illegible]
பார்வை பார்த்தான். ஒருவன் [illegible]
ஆடுகளைப் பிடித்தபடி வந்து [illegible]
முருகன் அவனை அருகில் அழைத்[illegible]

"இந்தாப்பா இங்கன கொ[illegible]

"என்ன சாமி வெளியூரா?"

"ஆமாம்... அது சரி. அந்த [illegible]
எல்லாரும் எங்க போறாங்க?"

[illegible]க்கு தெரியாதாக்கும்... மேல ஒரு
[illegible] இருக்குது. இன்னிக்கு அவங்க
[illegible]...?"

"[illegible]யா?"

"[illegible] சாமி. நீங்களும் போங்க.
[illegible] வடக்க இருந்து வந்துருக்கற
[illegible] இப்ப அங்கதான் இருக்காரு.
[illegible]கிட்டா ரொம்ப நல்லதுல்ல?"

[illegible] போக்கில் அவன் பேசிய பேச்சு
[illegible] ஒரு இன்ப அதிர்ச்சியையே
[illegible]

"[illegible] அவன் சொல்ற ஆள் அநேகமா
[illegible]தான் இருக்கணும்... வா போய்
[illegible]"

[illegible]ம் பங்கஜ்தாஸும் வேகமாக
[illegible]ங்கினார்கள். பங்கஜ்தாஸ்
[illegible]டுக் கொண்டு நடந்தார்.

[illegible]மேல் சிறியதாக ஒரு மண்டபம்.
[illegible] ஒட்டி ஒரு சலவைக்கல் சமாதி.
[illegible]யைச் சுற்றித்தான் கூட்டம்
[illegible]

[illegible] பேரிடமும் பஜனை, பாட்டு
[illegible]ர்வ எழுச்சி.

[illegible]ஜியும் முருகனும் அங்கே
[illegible]போது ஆட்டமும் பாட்டமும்
[illegible]ந்தது.

[illegible] பார்வை அங்கே அப்பா
[illegible] துழாவியது. அங்கேயும் அவர்
[illegible]

[illegible] முகத்தில் வழியும்போது
[illegible]ளம் அசைய ஆரம்பித்தது.
[illegible]ரும் அதைப் பார்த்து

உச்சக்குரலில் கத்தத் தொடங்கினா[illegible]

"ஜெய் ஜெய்குரதேவ்... ஜெய் [illegible]
குருதேவ்..."

அந்த தளம் முற்றிலுமாக [illegible]
உள்ளிருந்து ஏராள சடையோடும் [illegible]
ஒரு முழு நிர்வாண தோற்றத் [illegible]
வெளியே வந்து நின்றார்.

எல்லோரும் கன்னத்தில் [illegible]
கொண்டனர்.

வந்தவர் எல்லோரையும் [illegible]
ஆசீர்வதித்தார்.

பங்கஜ்தாஸையும் பார்த்தவர் [illegible]
அழைத்தார்.

பங்கஜ்தாஸும் நெருங்கினார்.

"என்ன.... அப்பாவைத் [illegible]
வந்துருக்கியா?"

"ஆமா..!"

"கொஞ்சம் பொறு.... [illegible]
ஆசீர்வதிச்ச பிறகு உன்கூட பேசறேன்..."

-அவர் பதிலும் கணிப்பும் [illegible]
ஒரு உலுக்கு உலுக்கிவிட்டது. எல்லோரும் [illegible]
காலில் விழுந்து விழுந்து எழத் [illegible]
கினார்கள்.

பங்கஜ்தாஸ் பார்த்துக் [illegible]
இருந்தார்.

முருகன் முனங்கினான்.

"சேட்டு... எனக்கு எல்லாமே [illegible]
செருப்படி வித்தையா இருக்கு... உங்க [illegible]
இவருக்கு தெரியும்போல இருக்கு [illegible]
போம்... என்ன சொல்றார்னு.."

-முருகனின் முனங்கலைத் தொ[illegible]
அந்த சமாதி சாமி ஒவ்வொருவரையும் [illegible]

[illegible] முடித்துவிட்டு இறுதியாக
[illegible]டன் வந்து நின்றது.

"[illegible] நான் என் அப்பாவை தேடி
[illegible] அவருக்கு ஏதோ ஆபத்து போலத்
[illegible] அவர் எங்கன்னு உங்களுக்குத் தெரி
[illegible]

[illegible]தாஸ் கெஞ்சாத குறை?

[illegible] சிரித்தார்.

[illegible] "அவர் மோட்ச பதவி அடைஞ்
[illegible]தாஸ்" என்றர்.

[illegible] பங்கஜ்தாஸுக்கு...

"[illegible]சப் பதவியா... அப்படின்னா?"

"[illegible] தனக்குத் தானே சமாதி எழுப்பிக்
[illegible] அதுக்குள்ள இறங்கிட்டார். அவர்
[illegible] இருக்கு அந்த செம்பவழதேவி
[illegible] நான் சமாதி அடையறதுக்கு முந்தி
[illegible] பார்த்தார்.

[illegible] சமாதிவாசிதான். வருஷத்துல
[illegible]ட்டும் வெளியே வருவேன்.
[illegible]ருக்கும் ஆசீர்வாதம் செய்வேன்...
[illegible]னைப் பார்த்துதான் அவர் அந்த
[illegible] வந்தார்..."

[illegible] சாமியின் பேச்சு பங்கஜ்தாஸை
[illegible]

"[illegible] எதுக்கு அந்த முடிவுக்கு வரணும்?
[illegible]சரியமா இருக்கு. ஆமா இப்ப
[illegible] சமாதி எங்க இருக்குன்னு சொல்ல
[illegible]"

"[illegible] பேர் திரிசூலமலை. இதே போல
[illegible] இங்க இருந்து பத்தாவது மைல்ல
[illegible] அங்க போய் பார். மற்ற விபரங்கள்
[illegible]"

"நீங்க சொல்றது உண்மை[illegible] நம்பலாமா?"

"நிச்சயமா நம்பலாம். நீ [illegible] உனக்கு இந்தத் தகவலை சொல்[illegible] அவரோட விருப்பம்..."

-சமாதிசாமி சொல்ல [illegible] சொல்லிவிட்டு திரும்பவும் தேங்க[illegible] விட்ட பக்தர்களுடன் சேர்ந்து கொ[illegible]

"சேட்டு... என்ன சேட்டு... [illegible] - உங்கப்பா எதுக்கு சமாதியாகணும் - [illegible] என்ன செம்பவழ தேவி விக்ரகம்?"

-முருகன் நிமிண்டினான்.

"உஸ்ஸ்... எதுவும் பேசாம என் [illegible] மலைக்கு வா... அங்க போய் முத[illegible] சமாதி ஆனாரா, இல்லை அவரு[illegible] ஏதாவது நடந்துச்சாங்கறத பார்த்த [illegible] விஷயங்களைச் சொல்றேன்..."

"சேட்டு.. ஏதோ வழிகாட்[illegible] வந்தா இப்படி போட்டு அலைகழி[illegible] சேட்டு?"

"அப்ப வரமாட்டியா?"

வரேன்... என்னை கொஞ்சம் [illegible] கிட்டா சரி..."

-முருகன் தன் புத்தியைக் காட்[illegible]

"கவனிக்கிறேன்... இப்ப வா[illegible] வழியை காட்டு..."

-அங்கிருந்து திரும்பவும் ஒரு [illegible] ஆரம்பமாகியது.

அத்தனை கூட்டத்திலும் சமாதி[illegible] அதைப் பார்த்து விட்டு ஒரு மர்மப் பு[illegible] பூத்தது.

[illegible]மனை ரகசியம் 9

[illegible] சமாதிசாமி அப்படிப் பார்த்ததோ, [illegible]ர்த்ததோ எதுவும் பங்கஜ்தாஸுக்கு [illegible] முருகனும் கவனிக்கவில்லை.

[illegible]ரும் பத்து மைல் தொலைவிலுள்ள [illegible]யைத் தேடிக் கொண்டு நடக்க [illegible]கள். அடிவாரம் வந்ததும் காரில் [illegible]டார்கள்.

[illegible] சீறிக் கொண்டு புறப்பட்டது. [illegible]ருக்குள் பங்கஜ்தாஸ் சோகமாக [illegible] முருகன் அவர் வாயைக் கிண்டத் [illegible]னான்.

"[illegible]ஜி... விஷயம் தொட்டுத் தொட்டு [illegible] போவுற மாதிரி தெரியுது இல்ல?"

[illegible] பங்கஜ்தாஸ் பதில் சொல்லவில்லை.

[illegible] வெளிப்புறத்தில் இருந்தது. உழுது [illegible]ருக்கும் வயல்வெளிகள் - அதனுள் [illegible] தேடி வந்து முகாம் போட்டிருக்கும் [illegible] நாரைகள். அந்த வயலுக்குள் ஏதோ ஒரு [illegible] ஒரு தவளையை தவறாக பின்பக்கமாக [illegible] பார்த்து தவளையிடம் பாம்பு [illegible] கொண்டிருக்க, பச்சை குழந்தை [illegible] போல ஒரே சப்தம்.

[illegible]ங்கஜ்தாஸுக்கு தன் மனமும் [illegible]தான் அழுவதாகத் தோன்றியது.

"சேட்டு... என்ன நான் பேசிட்டிருக்கேன் [illegible] இல்லையே உங்ககிட்டே...?"

"அப்பாவை நல்லபடியா பாக்கற வரை

நான் எதுவும் பேசமாட்டேன் [illegible]
"ஆமா ஊர்விட்டு [illegible]
அல்லாட்றீங்க...?"
"அதுக்குப் பேர்தான் [illegible]..."
"சோத்துக்கு இல்லா[illegible]
கறான். நீங்களும் இதை[illegible]
ஒண்ணும் புரியலே...."
"உனக்கு எதுவும் புரிய[illegible]
என்கூட உதவிக்கு வந்துருக்கற ஒரு [illegible]
பேசாம வா..."

பங்கஜ்தாஸ் கொஞ்சம் [illegible]
குத்தவும் செய்தார். முருகனை [illegible]
மாகவே பாதித்தது. அப்படியே [illegible]
இறங்கிவிடலாம் என்று கூட [illegible]
இருந்தும் அடக்கிக் கொண்டான். [illegible]
அந்த பதிலுக்காக கருவினான். [illegible]
உனக்கு... உனக்கு கொழுப்புய்யா... [illegible]
றேன், வெச்சுக்கறேன்" என்று [illegible]
லிக் கொண்டான்.

ஒரு வார்த்தை கொல்லும், ஒரு [illegible]
வெல்லும் என்று ஒரு சொலவடை [illegible]
பங்கஜ்தாஸ் வரையிலும் [illegible]
கொண்டிருந்தது. கூலிக்காரன் என்று [illegible]
சொன்ன ஒரே ஒரு வார்த்தை முருக[illegible]
வெட்டாக வெட்டிவிட்டது [illegible]
கூலிக்காரன்தான்... இருந்தாலும் [illegible]
சொல்ல நேரம் காலம் இருக்கிறா [illegible]
அதில் ஒரு நயமும் இருந்தாக [illegible]
என்பதும் முக்கியமாயிற்றே...

முருகன் உள்ளுக்குள் குமுறிக் [illegible]
வந்தான். கார் மண்சாலையில் தம்தும் [illegible]
குதித்தும் அடங்கியும் புழுதியை [illegible]

[illegible] புரண்டெழச் செய்தபடியும் ஓடிக்
[illegible]ந்தது.
[illegible]த்தட்ட எட்டு மைல் தொலைவைக்
[illegible] நிலையில் சமாதி சாமி சொன்ன
[illegible] கண்ணில் தெரியத் தொடங்கியது.
[illegible] உச்சியில் ஒரு வெள்ளைத்
[illegible] போல் ஒரு கட்டிடம். அதைப்
[illegible]ஜ்தாஸ் அதுவாகத்தான் இருக்க
[illegible] என்று ஊகித்தபடி முருகன் பக்கம்
[illegible] "முருகா அந்த மலையைத்தானே அந்த
[illegible] சொன்னார்?" என்று கேட்க, முருகன்,
[illegible] தெரியும். நான் ஒரு கூலிக்காரன்
[illegible]" என்றான் குத்தலாக.
[illegible]ஜ்தாஸ் முகம் அடுத்த க்ஷணம்
[illegible]னது.
[illegible]வில் வாட்டிய கத்திரிக்காயைப்
[illegible]வித வெம்மை.
"[illegible] சரி... நான் சொன்னதை மனசுல
[illegible] என் பேச்சைக் கேளு. அத
[illegible]..." -பங்கஜ்தாஸ் அவனுக்கு தேறுதல்
[illegible]த்தார். அவன் அசைந்து கொடுக்
[illegible] தொடர்ந்து உம்மென்று இருந்தான்:
"[illegible]ல்றேன்ல..."
"[illegible] என்ன சேட் நீ. எதை வேணா
[illegible]டலாம். வார்த்தையை அள்ள
[illegible] தெரியுமா உனக்கு?"
"[illegible] இப்ப முடிவா என்ன சொல்றே...?"
"[illegible]க்கு கொடுக்க வேண்டியத கொடுத்
[illegible] நான் போயிட்றேன். நீ என்னமோ
[illegible]"
"[illegible] இப்படி நடுவழியல கழுத்தறுத்தா
[illegible] அர்த்தம்?"

"நான் கழுத்தறுக்கலே. [illegible] தான் என்னை அறுக்க வைக்குது."

"அதான் மறந்துருன்னு [illegible]

"மறந்துருன்னுதான் [illegible] மன்னிச்சிடுன்னு சொல்ல உனக்கு [illegible] பாத்தியா?"

"சரி மன்னிச்சிடு..."

"அப்படி வா வழிக்கு... [illegible] கேட்டுக்க. இந்த வட்டாரத்துலையே [illegible] மலைதான். இந்த மலையைத்தான் [illegible] சாமி சொல்லியிருக்கணும்..."

"அப்ப மேலே ஏறணுமா?"

"ஏறிப் போனதானே அந்த [illegible] னது மெய்யா, பொய்யான்னு தெரியும்."

-முருகன் நறுக்கு தெரித்த மாதிரி [illegible] அந்த மலை உச்சியையே பார்க்க ஆரம்பித்[illegible] பங்கஜ்தாஸ்.

"எனக்கு எல்லாமே பெரிய ஆச்சரிய[illegible] இருக்கு..." - என்று இடையில் கருத்து [illegible] னான் முருகன்.

"என்ன ஆச்சரியம்?"

"நீங்க பேசற விஷயம், இங்க [illegible] விஷயம் எல்லாம்தான்..."

"நீ சராசரி மனுஷன். அப்படித்[illegible] சொல்வாய்..."

"சரி நான் சராசரி மனுஷன்னே [illegible] போம். என்னைவிட எந்த வகைல [illegible] மேலானவர்?"

"எதுக்கு இப்ப இந்தக் கேள்வி...? [illegible] மேல போய் அப்பாவைத் தேடுவோம்..."

"அதுவும் சரிதான். வந்த வேலையை [illegible] பார்ப்போம்" முருகன் சொல்லிவிட்டு கரட்[illegible] பாறைகள் மேல் தாவி ஏறி மேலே செல்ல[illegible]

[illegible] னான். பங்கஜ்தாஸும் அவனைப் [illegible] ஆரம்பித்தார்.

அப்பொழுது எங்கிருந்தோ ஒரு குரல்.

"[illegible] யாருவே அது?"

முருகன் திரும்பிப் பார்த்தான். ஒரு மாடு [illegible] மனிதன் முண்டாசு தலையோடு [illegible] பின்னால் இருந்து வந்து கொண் [illegible] அவனைச் சுற்றிலும் மாடுகள். [illegible] அவனைப் பார்த்துவிட்டு, "மேலே [illegible]" என்றான்.

"மேலயா... எதுக்கு?"

"அது எதுக்கு நீ கேக்குறே...?"

"கேக்காம... மேல போனா நிஜமாலுமே [illegible] போயிடுவே...."

"என்னய்யா உளற்றே?"

"உளறலை. உள்ளதைச் சொல்றேன்."

"என்னய்யா பயமுறுத்தறே?"

"பயமுறுத்தல சாமி... மேல யார் [illegible] திரும்ப மாட்டேங்கறாங்க. எங்க [illegible] தான் பாம்புங்க வருதோ... வந்து [illegible] தள்ளிடுதுங்க..."

"அப்படி என்ன இருக்கு மேல?"

"வெறும் மண்டபமும் ஒரு நாகர் [illegible] தான் மேல இருந்திச்சு. இதுக்கு நாகர் [illegible] தான் பேரே... எங்க இருந்தோ ஒரு [illegible] ஒண்ணு வந்து மேல தங்க ஆரம்பிச்சிச்சு... [illegible] இருந்து யாரும் மேலே போக முடியல. [illegible] பரலோகம் போயிட்றாங்க..."

-மாடு மேய்த்துக் கொண்டு இருந்த அந்த [illegible] சொல்லச் சொல்ல முருகனுக்கு முகம் [illegible] கொள்ளத் தொடங்கியது. திரும்பி [illegible] தாஸைப் பார்த்தான்.

"கேட்டு... கேட்டியா?"

"கேட்டேன். அதுக்காக [illegible]
வேண்டாம். மேல என் அப்பா [illegible]
பாத்துக்குவார்.."

"இருந்தா பாத்துக்குவா [illegible]
லாட்டா?"

"இப்படி எல்லாம் கே [illegible]
குழப்பாம நட... மேல போவோ [illegible]
தாஸ் துணிச்சலுடன் மேலே ஏற [illegible]

மாடு மேய்ப்பவன் தி [illegible]
னான்..

"சாமி வேணாம் சாமி. [illegible]
சத்தியம். நான் மேய்க்கற மாடு [illegible]
இரண்டு மேலே போய்ட்டா [illegible]
மாட்டேங்குது. செத்துப் போயிடு [illegible]"

"எவ்வளவு நாளா இப்படி ?"

"இப்பத்தான்.. ஒரு பத்து [illegible]
இருந்து ஒரு மனுஷன் ஒரு [illegible]
பையோட மேலே ஏறினாரு. மேல [illegible]
கூட்டம் சீட்டு விளையாடிக்கிட்டு [illegible]
அவங்க தான் வந்து சொன்னா [illegible]
வடக்கத்தி ஆள் ஒரு மந்திரவாதி [illegible]
தானாம். அந்த ஆள் பைல என் [illegible]
இருந்துச்சாம். இந்த சீட்டாட்ற [illegible]
ஆளுங்க. அதுல என்ன இருக்கு [illegible]
ஆசைப்பட்டிருக்காங்க... ஆனா [illegible]
ஒவ்வொருத்தரையா பாம்புங்க க [illegible]
இப்ப ஒருத்தன்கூட உயிரோட இல் [illegible]
சொன்னேன். மேல போகாதிங்க [illegible]
மந்திரக்காரன் பாம்புங்களை நாலா [illegible]
ஏவி விட்டிருக்கான்" - மாடு மே [illegible]
தொடர்ந்து விளக்கமளிக்க முருகன் [illegible]
ஆரம்பித்தான். பயத்தோடு பங்க [illegible]
பார்த்தான்.

[illegible] பயப்பட்றியா...? பயப்படாதே!
[illegible] அப்பாவாதான் இருக்கணும். நமக்கு
[illegible] ஆகாது. வா போகலாம்."

"[illegible] சாமி... ஆள விடுங்க! சீட்டு ஆட்ற
[illegible] காலாவதி ஆயிட்டாங்கன்னா நான்
[illegible] வேணும்னா நீங்க போங்க.."
[illegible]தோடு கழன்று கொண்டான்.

[illegible]தாஸுக்கு எரிச்சலாக வந்தது. வேறு
[illegible] தானே மேலேறத் தொடங்கினார்.
[illegible]த்தில் 'கண்ணை விட்டு மறைந்தும்
[illegible] பார்த்துக் கொண்டே இருந்த முரு
[illegible] வலித்தது. மாட்டுக்காரனும்
[illegible] பார்த்துவிட்டு, ஹூம்...
[illegible]த்தை மாற்றவா முடியும்" என்று
[illegible] அப்படியே, "யாரு இந்த ஆள்..
[illegible]நாட்டான் மாதிரி இருக்காரே?"
[illegible]டான்.

"[illegible]க்கத்தி ஆளேதான்... இந்த ஆள்
[illegible]வும் புரியலை. ஒரே மாய மந்திரமா
[illegible]" - முருகன் அவனிடம் சொன்ன
[illegible] திரும்பவும் அண்ணாந்து பார்த்தபோது
[illegible]

[illegible]...

[illegible]மனை ரகசியம் 10

[illegible]ருகன் பார்த்த திக்கில் ஒரு பெரிய
[illegible] போய்க் கொண்டிருந்தது. அதன்
[illegible] சவலை முருங்கைப் பிஞ்சுகள் போல
[illegible]கள்.

[illegible]தாரண பாம்பு என்பது ஆறு அடி

இருக்கும். இல்லாவிட்டால் [illegible]
அந்த பாம்போ 12 அடியைத் [illegible]
முருகனுக்கு கண் இமையில் [illegible]
போல ஒரு விரிப்பு... பிரமி[illegible]
காரனும் பார்த்தான். அவனிட[illegible]

"அடி ஆத்தி! என் வா[illegible]
இப்படி ஒரு பாம்பைக் கண்ட[illegible]
என்றான்.

அவன் முனங்கும்போது [illegible]
கொண்டிருந்த அந்த பாம்பும் [illegible]
உயரத்திற்கு படம் எழுப்பி [illegible]
திரும்பிப் பார்த்தது. அதன் [illegible]
மனிதத்தன்மை தெரிந்தது. நடு[illegible]
மாட்டுக்காரன்.

"அய்யா வாங்க திரும்பிரு[illegible]
குறிவெச்சா நாம அப்பால எங்க [illegible]
தப்ப முடியாது..." என்றபடி [illegible]
பேசியவனாக அங்கிருந்து ஓட [illegible]
முருகனுக்கு ஒரே மண்டைக் [illegible]
இருந்தது.

மேலே போன பங்கஜ்தா[illegible]
வில்லை. ஏறிப் போய் பார்க்கலா[illegible]
பாம்பு நடமாட்டம் மிரட்சியைத் [illegible]

என்னதான் செய்யலாம்?

கேள்வியும் பதிலுமாக முருகன் [illegible]
நின்று கொண்டிருக்க, அந்த நாகர் [illegible]
உச்சியில் உள்ள வெள்ளைக் கட்டிட[illegible]
சில கழுகுகள் இப்பொழுது வட்ட[illegible]
பறக்கத் தொடங்கின.

மெல்ல மெல்ல கழுகுகளின் [illegible]
கையும் கூடத் தொடங்கியது. முருக[illegible]
என்னவோ போலானது. இப்படி எல்லாம் [illegible]
பறக்கிறது என்றால், கீழே ஏதாவது [illegible]

[illegible]டும் என்று புத்தியில் விளக்கு
[illegible]

[illegible]வேளை மீறிக் கொண்டு சென்ற
[illegible]க்கு தான் ஏதாவது நடக்கக்
[illegible]ந்து விட்டதா?"

[illegible] துணிச்சலை வரவழைத்துக்
[illegible] பாறைகளின் மேல் தாவி ஏறத்
[illegible]. மூச்சு இறைக்க நாகர் கரட்டின்
[illegible] உள்ள அந்த வெள்ளைக் கட்டிடம்
[illegible] போய்விட்டான்.

[illegible]த்துக் கொண்டிருந்த கழுகுகள்
[illegible] நோக்கியும் சீறிப் பறந்து வரத்
[illegible] அவனுக்கு பெரும் அச்சமாகிப்
[illegible]இருந்தும் தழைத்து ஓடி சமாளித்தான்.
[illegible]க்கு ஒன்பது கழுகுகள்!

[illegible]ளைக் கட்டிடத்துக்கு அந்தப்
[illegible]டின் அந்தப் பக்கச் சரிவு. அதில்
[illegible] தழைப் புதர்கள். மலை இலந்தைச்
[illegible] நடுவே ஒரு தட்டைப் பாறை. அதன்
[illegible] கிடப்பதுபோல் தெரிந்தது. ஏதோ
[illegible] அந்த உடம்புக்காகத்தான் கழுகுகள்
[illegible]வோ?

[illegible] மனதில் கவலை... குழப்பம்.. பய
[illegible] என்கிற சர்வமய கலவை.

[illegible] எங்கே பனார்ஸிதாஸ்?'

[illegible]வை திரும்பித் திரும்பித் துழாவியது.
[illegible]தாஸ் எங்கே போனார் என்றே
[illegible]லை. ஒருவேளை அந்த வெள்ளைக்
[illegible]குள் நுழைந்திருப்பாரோ?'

[illegible] பயத்துடன் எட்டிப் பார்த்தான்.
[illegible]யான குட்டைக் கதவு... கோட்டை
[illegible] கதவுகளுக்குள் இருக்கும் திட்டிவாசல்
[illegible] திறந்துதான் இருந்தது.

கதவை ஒட்டி வெளிப்புற [illegible]
அதில் இடது வலது பக்கங்களில் [illegible]
உருவச் செதுக்கல். தலை வாசல் [illegible]
பாம்பு உடம்பும் மனிதத் தலையுமாக [illegible]
செதுக்கல். கீழே பட்டியக்கல் [illegible]
தாழிடப் படாமல் சாத்தப்பட்டிருந்தது [illegible]

முருகன் அதன் அருகே [illegible]
நின்றுகொண்டு சுற்றிச் சுற்றிப் [illegible]
கழுகுகள் போடும் சத்தம் ஒரு [illegible]
கேட்டது. ஒரு அரை மணி [illegible]
முற்றிலும், மாறுபட்ட பயங்கரமான [illegible]
இடத்துக்கு வந்துவிட்டது போல [illegible]

"சேட்ஜி..." மெல்லிய [illegible]
வாசல் அருகே நின்று கொண்டு [illegible]
உள்ளேதான் இருக்க வேண்டும் [illegible]
நினைத்தபடி குரல் கொடுத்தான். [illegible]
பலமாகக் கத்த பயமாக இருந்தது [illegible]
திறந்து பார்க்கவும் கை கூசிற்று.

நடுக்கம் பிரதானமாகி [illegible]
வியர்வைச் சுரப்பிகள் மோட்டார் [illegible]
இயக்கின மாதிரி சுரக்க ஆரம்பித்தன.

சரி இவ்வளவு தூரம் [illegible]
வந்துவிட்டோம். இந்தக் கதவை திறந்து [illegible]
மட்டும் எதற்காக பயப்பட வேண்டும் [illegible]
முடிவோடு கதவின் மேல் கையை [illegible]
அழுத்தம் கொடுத்தான்.

கர்ரக்... க்க்.... க்க்... சப்தமிட்டபடி [illegible]
பின்புறம் சென்றது. குப்பென்று ஒரு வித [illegible]
வவ்வால்கள் அடைந்து கிடக்கும் ஆலயத்து [illegible]
இருந்து வரும் ஒரு வித கழிவு வாடை [illegible]
இருந்தது.

நல்லவேளை....

உள்ளே சின்னதாய் சன்னமாக [illegible]

[illegible] கூம்பு போல ஒரு மண்மேட்டின்
[illegible] பாகம் ஒரு வித ப்ரோபைல் போல
[illegible]

[illegible] பாம்பு புற்றோ...?'
[illegible] நாட்டில் இப்படி பல கோவில்களில்
[illegible] புற்றையே கடவுளாகக் கருதி
[illegible] செய்யப்படுவது உண்டு.
[illegible] அப்படி ஒரு பாம்புப் புற்றுதான்!
[illegible] தான் இந்த கரட்டுக்கு கூட
[illegible] பெயரோ...?' அவனுக்கு அந்த
[illegible] சிந்தனைக் கசிவு.

[illegible] கொண்டு கதவின் சொற்ப
[illegible] வெளியில் குனிந்து மெல்ல தலையை
[illegible] எட்டிப் பார்த்தான். அதிர்ச்சியில்
[illegible] நெஞ்சடைத்தது.

[illegible] கூம்புத் துவாரம் மேல் படம்
[illegible] ஒரு நாகம்! சாதாரணமாக கண்ணில்
[illegible] போல் இல்லாமல், ஒருவித ராட்சஸ
[illegible] வாழைத்தண்டு போன்ற உடல்
[illegible] ஒரு முறத்தை போல அகண்ட
[illegible] போடு....

[illegible]...!' - அதனிடம் மூச்சு விடும்
[illegible] அடுத்த க்ஷணம் வெளியே
[illegible] கொண்டான். கைகள் நெஞ்சைப்
[illegible] ன. தடுமாறிக் கொண்டு அந்த
[illegible] விட்டு வெளியே வந்தான்.
[illegible] பள்ளத்தில் கிடக்கும் மனித உடலை
[illegible] கொண்டிருந்தன. 'ஒருவேளை அந்த
[illegible] பங்கஜ்தாஸோ? இப்படி எட்டிப்
[illegible] அதிர்ச்சியோடு வெளியே ஓடி வந்து
[illegible] விழுந்து உயிரை விட்டு விட்டாரோ?'
[illegible] வடிய பள்ளத்தை பார்த்து

நினைக்கத் தொடங்கிய முருகனின் [illegible]
மேல் மீண்டும் கழுகுகள் கொத்து [illegible]
பறந்து வரத் தொடங்கின.

சரி.... இனியும் இங்கே நிற் [illegible]
என்றது புத்தி... கால்கள் ஓட [illegible]
தொடங்கின!

திண்டுத் திண்டான பாறை [illegible]
தாவிக் குதித்து கீழே விழப் பார்த்து [illegible]
எழுந்து ஓட்டமாய் ஓடி [illegible]
அடையவும் பீடி பிடித்தபடி [illegible]
வந்து நிற்கும் முருகனைப் பார்த் [illegible]
பார்வையில் ஏகத்துக்கும் ஆ [illegible]
நெற்றிமேல் அதன் ரேகைகள்!

"என்ன ஆச்சர்யம்.. உனக்கு [illegible]
ஆவலையா?"

"என்னய்யா.. என்ன ஆகணும்"

"என்ன ஆகணுமா...? மேலே போன [illegible]
உசுரோட வந்துருக்கற ஒரே ஆள் நீ" - [illegible]
வியப்பைக் கொட்ட முருகன் [illegible]
பேசவில்லை. நெற்றி வியர்வையை [illegible]
தாங்கள் ஏறிவந்த கார் எங்கே என்று பார் [illegible]

அந்தக் கார் அடிவாரத்தில் ஒரு [illegible]
ஆலமரத்தடியில் நின்று கொண்டிருந்தது.

கிட்டே சென்றான். பின் [illegible]
பனார்ஸிதாஸின் சூட்கேசும் லெதர் பே [illegible]
முண்டிக் கொண்டு தெரிந்தன. டிரைவர் [illegible]
தூக்கத்தில் இருந்தான்.

புத்தி வேகமாக குறுக்கில் ஓடத் தொட [illegible]
கியது. டிரைவரை தட்டி எழுப்பின [illegible]
கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு எழுந்த டிரை [illegible]
வெறித்தவன், "யோவ் வண்டியை எ [illegible]
மதுரையைப் பார்த்து ஓட்டு.." என்றான்.

'அது சரி... எங்கே சேட்டு?'

[illegible] பின்னால வருவாரு. என்னைப்
[illegible] விட்டாரு?"

[illegible] ஆமாவா?"

[illegible] நிசமா பொய்யான்னு கேட்டுக்
[illegible] வண்டியை எடுன்னு சொல்றேன்ல?" -
[illegible], அந்த டூரிஸ்ட் கார் அங்கிருந்து
[illegible] தொடங்கியது.

[illegible]

[illegible] அம்மாள் சத்திரம்....

[illegible] தாஸ் தங்கியிருந்த அறைக்
[illegible] திறந்து கொண்டு அவ்வளவு சாமான்
[illegible] உள்ளே நுழைந்தான். கதவைத்
[illegible] விட்டு சூட்கேசையும், தோல்
[illegible] நோட்டமிட ஆரம்பித்தான்.

[illegible] க்கும் ஹிந்தியில் எழுதப்பட்ட
[illegible] சில ஓலை கட்டுகள் எப்பொழுதும்
[illegible] க்கென்று வைத்திருக்கும் நவரத்தின
[illegible] கொஞ்சம் போல் தங்க பிஸ்கட்டுகள்,
[illegible] நோட்டுகள், துணிமணிகள்! முருகன்
[illegible] யும் உற்றுப் பார்த்தான்.

[illegible] ... இதெல்லாம் இனி எனக்குத்
[illegible] எனக்கென்னவோ நீ பரலோகம்
[illegible] மாதிரிதான் தோணுது. உன் கூட
[illegible] ஆடுன நான் இதை எடுத்துக்கறதுல
[illegible] இல்லையப்பா...' - மனதுக்குள் சொல்லிக்
[illegible] கதவு தட்டப்படும் சப்தம் காதைத்
[illegible] திறந்தான். வெளியில் டாக்ஸி
[illegible]

"[illegible] ப்பா.. உள்றவா!"

"என்ன நைனா... வண்டிக்கு யார் காசு
[illegible]"

"[illegible] உனக்கு பணம் தரணுமோ...

எவ்வளவு?"

"உம் ... நீ சேட்டுகிட்ட [illegible]
பாதி...." - டிரைவர் அதிர்ச்சி [illegible]

"என்னய்யா சொல்றே?"

"என்ன சொல்றேனா.. [illegible]
நானும் மதுரைக்காரன்தான். [illegible]
பண்ணிக்கிட்டிருக்கேன்னு [illegible]
அந்த கரட்டு மேல இழுத்து [illegible]
சேட்டை காலி பண்ணிட்டே.. [illegible]
நீயே சுருட்டிக்கலாம்னு [illegible]
சரிதானே" டிரைவர் பொட்டில் [illegible]
முருகனுக்கு திணறியது.

"யோவ் நான் எதுவும் [illegible]
ஆள் மேலே போனவன்தான். [illegible]
எனக்குத் தெரியாது. ஒரு [illegible]
பொணம் கிடந்துச்சு... அனேகமாக [illegible]
ஆளாகத்தான் இருக்கணும்."

"எது எப்படியோ சேட்டு [illegible]
போறதில்லை.. அதுதான் [illegible]
முக்கியம்."

"அதனால....?"

"இங்க இருக்கற அந்த ஆள் [illegible]
எல்லாத்தையும் எனக்கு சரிபாதி. [illegible]
டிரைவர் இழுத்தான். முருகனுக்கு [illegible]
போனது.

"சரி...சரி... மூச்சுவிடாதே. நீ [illegible]
மாதிரியே பாதியை தந்துட்றேன். சரியா [illegible]

-சொல்லிக்கொண்டே அங்கு [illegible]
பங்கு போட்டுக் கொள்ளத்தொடங்கின [illegible]
உள்கூட்டின் சுவரில் பல்லி வேடிக்கை [illegible]
படி இருந்தது!

பாண்டியன் ஹோட்டல்!

[illegible] ஜன்னல் வழியாக மதுரை
[illegible] பார்த்படி இருந்த பனார்ஸிதாஸ்
[illegible] பங்கஜ்தாஸ் நினைவுகளிலும்,
[illegible] நாத்ஜி நினைவுகளில் மூழ்கிவிட்டு
[illegible] ஆனார்கள் என்பது தெரியாத
[illegible] தோடும் சலனத்தோடும் பரணியின்
[illegible] பரணி பார்த்துக் கொண்டே
[illegible]

"[illegible]..."

"[illegible] சேட்.."

"[illegible] நான் நிறைய உதவிகளை
[illegible] றேன். செய்வேன்னு நம்பறேன்."

"[illegible] மா சேட் என்னால முடிஞ்சதை
[illegible] செய்யறேன்."

"[illegible] இங்க இரண்டு கடமை
[illegible]" - பனார்ஸி இடைவெளி விட்டார்.

"[illegible] சேட்.."

"[illegible] கடமை என் தாத்தா, அப்பாவைக்
[illegible] க்கிற கடமை. அடுத்தது எங்க
[illegible] சொத்தான செம்பவழ தேவி
[illegible] கண்டுபிடிக்கிற கடமை."

"[illegible] தாத்தாவும் அப்பாவும் எப்படி
[illegible] போனாங்கன்னு தெரியுமா சேட்.."

"[illegible] தெரியும். அவங்களைக் கண்டு
[illegible] ன்னா களத்தூர்ங்கற ஊருக்குப்
[illegible]..."

"[illegible] எதுக்கு?"

"[illegible] தான் அவங்க கடைசியா
[illegible] ங்க. இந்த மண்ணுல அவங்களுக்கு
[illegible] கூடாத ஏதோ ஒண்ணு நடந்திருக்கு
[illegible]"

"[illegible] க்கக் கூடாத ஒண்ணுன்னா...?"

"சொல்றேன்... போக [illegible]
எல்லாத்தையும் விளக்கமா சொல்றேன் [illegible]
முந்தி உன் முதலாளி நடச்சிவம் [illegible]
அந்த நாகரத்தினம் என் கைக்கு [illegible]
பனார்ஸிதாஸ் அங்கு தொட்டு [illegible]
நாகரத்தினத்திடம் வந்து நின்றார்.

"வந்ததுல இருந்து அது [illegible]
இருக்கீங்க. அதுக்கு அப்படி என்ன [illegible]

-பரணி பனார்ஸிதாஸை [illegible]
கேள்விக்கு பனார்ஸிதாஸ் முகத்தில் [illegible]
மர்மப் புன்னகைதான் பதில்.

"சொல்றேன்.. நான் சொல்ல [illegible]
எல்லாம் கேட்டா நீ ரொம்ப ஆச்சரிய [illegible]
அவ்வளவு ஏன், நம்பக்கூட மாட்டே [illegible]

"முதல்ல விஷயத்தை சொல்லு [illegible]

-பனார்ஸிதாஸ் சொல்ல ஆரம்பி [illegible]

கூளத்தூர் சக்தி ஆசிரமத்தில் [illegible]
தான் அங்கு நுழைந்திருந்த நடச்சிவம் [illegible]
யிடம் ஆஸ்ரம சாமியார் சக்திதாசனும் [illegible]
விஷயம் பற்றிதான் பேசிக் கொண்டிரு [illegible]

"நடச்சிவம்... நல்ல நேரத்து [illegible]
இங்க வந்துருக்கே, அந்த நாகரத்தின [illegible]
இழந்துடலையே?"

"இல்ல சாமி. அது பத்திரமா [illegible]
இருக்கு. ஆனா அந்த சேட் என்கிட்ட [illegible]
அதைக் கொண்டுக்கிட்டு போய்டுவானோ [illegible]
பயமா இருக்கு..."

"பயப்படாதே.. நான் இருக்கேன் [illegible]
நீ இழந்துட்டா அவ்வளவுதான். அது [illegible]
கறவங்களைத்தான் நாகர் கரட்டு [illegible]
எதுவும் செய்யாது. நாகரத்தினம்னா [illegible]
சும்மாவா? நவரத்தினங்கள்ல அதுக்கு [illegible]

[illegible] களை ஜெயிக்கற சக்தி உண்டு. அது
[illegible] இடத்துலதான் மஹாலஷ்மியும் தன்
[illegible] நோட வந்து தங்குவா. இன்னும் பல
[illegible] இருக்கு. ஆமா...இப்ப அது எங்க
[illegible] கொண்டுகிட்டு வந்திருக்கியா?"

ஆஸ்ரம சாமியார் ஆவலாகக் கேட்க,
[illegible] நாலாபுறமும் பார்த்துவிட்டு
[illegible] மடிப்பில் இருந்து அந்த நாகரத்தினத்தை
[illegible] எடுத்தார்.

[illegible] வெளிச்சத்தில் மின்னிய அதைப் பார்த்த
[illegible] சாமியார் சக்திதாசனின் முகத்தில் ஏராள
[illegible]

அரண்மனை ரகசியம் 11

சக்திதாசரின் கையில் மின்னிக் [illegible] ந்தது அந்த நாகரத்தினக் கல்!

அருகில் எரிந்தபடி இருக்கும் அகல் [illegible] சுடரொளி முன் அதைக் காட்டி [illegible] நீலச்சுடர் கங்காய் அந்த அறை முழுக்க [illegible] நீல ஒளியையும் வாரி இறைத்தது.

"அற்புதம்.. அற்புதம்!" என்றார் சக்தி

"அற்புதம்தான் சாமி... இதைவிட ஒரு [illegible] த்தை என் வாழ்க்கைல நான் பார்த்ததே [illegible] இது என்கிட்ட இருக்கற வரை என்னை [illegible] எதுவும் செய்துட முடியாதுங்கற ஒரு [illegible] எனக்கு இருக்கு...

அதே சமயம் பனார்ஸிதாஸை நினைச் [illegible] பயமா இருக்கு. பனார்ஸிதாஸ் ஒரு

நவரத்தின வியாபாரியா... இல்லை
வித்தை தெரிஞ்ச ஒரு வித்
அதுவுமில்லை அவனே ஒரு சித்
எனக்குள்ற குழப்பங்கள் இருக்கு
சொன்னதைக் கேட்டு சக்தி
அடப்பமாக சிரித்தார்.
அழையாதபடி நடச்சிவத்தைப்
ஆரம்பித்தார் சக்திதாசர்.

"இப்ப உனக்கு என்ன
நடச்சிவம்...?"

"ஒண்ணும் வேண்டாம் சாமி...
சில குழப்பங்கள் அதுக்கு விடை
போதும்..."

"என்ன குழப்பம்..?"

"இதை எங்கப்பா ஒரு
உங்ககிட்ட ஒப்படைக்க முன் வந்
எனக்குத் தெரியும். அப்ப நீங்க இதை
மறுத்திட்டீங்களாம், ஏன் சாமி?"

"எனக்கு எதுக்கு இது...
உள்ளவங்களுக்குதான் இது தேவை..."

"இல்ல சாமி.... அதைத்தான்
காரணம் இருக்கு அதை நீங்க
சந்தோஷப்படுவேன்..."

"வேண்டாம்... அந்தக் காரண
தெரிய வேண்டாம். நீ தைரியமா
பத்திரமாக இதை வெச்சுக்கோ. இது
உன் கிட்ட இருக்கறதுதான் நல்லது..."

"திருட்டுச் சொத்துங்கறதால
வாங்கிக்க தயங்கறீங்களா சாமி...?"
வத்தின் கேள்விக்கு மீண்டும் ஒரு சிரிப்பு
சக்திதாசர் முகத்தில் பதிலாக விளைந்தது.

"சிரிக்காம பதிலைச் சொல்லு

"வேண்டாம்.. நீ எப்படி கேட்டாலும்
ஒரு சிரிப்பாத்தான் இருக்கும். எதுவும்
இதை பத்திரமா வெச்சுக்கோ
..."

"...சாமி.. வேற சில கேள்விகளுக்காவது
...வீங்களா?"

"பனார்ஸிதாஸ் இதை எதுக்காக தேடி
...ன்னுதானே கேக்கப்போறே?"

"ஆமாம்..."

"பனார்ஸிதாஸுக்கு இது ஒரு அத்யாவ
...அவன் அவனது அப்பாவையும்,
...வையும் தேடிக்கிட்டு மதுரைக்கு
...ான். அவங்களை கண்டுபிடிக்
... அதுக்கு இந்த நாகரத்தினக் கல்
...கட்டாயமா வேணும்..."

"பனார்ஸிதாஸ் அவங்க அப்பாவையும்,
...வையும் தேடிக்கிட்டு வந்தருக்காரா?"

"ஆமாம். பனார்ஸிதாஸோட தாத்தா ஒரு
...அவங்க அப்பாவும் கிட்டத்தட்ட
..."

"அவங்களை தேடறதுக்கும் இந்த
... கல்லுக்கும் என்ன சாமி சம்பந்தம்?"

"இருக்கு... நிறைய தொடர்பு இருக்கு..."

"எப்படின்னு சொல்லுங்களேன்..."

"பனார்ஸிதாஸ் தாத்தா அமர்நாத் ஒரு
...சக்தி உபாசர்கள் தங்களுடைய
...சக்தியால பலவித சித்திகளை அடைய
...

அமர்நாத்தும் அப்படி சில சித்திகளை
... ஒருவர். அவர் சில விசேஷ
... ஆசைப்பட்டார். அதற்காக இப்ப
... நானும் இருக்கற ஸ்ரீ சக்ரதேவி

கோவிலுக்கும் வந்திருந்தார். அ...
சும்மா வரலை. ஒரு ...
விக்கிரத்தையும் கொண்டு வந்...
செம்பவழ தேவிக்கு விசேஷ...
மிகப்பெரிய சரப்பிரசாதியான ஒரு ...
இது இருக்கற இடம்இந்த ...
ஆட்டுவிக்கற ஒரு இடமா மாறி...
மூலமா இந்தபூமியில இயற்கை...
படைக்கலாம். இதை உணர்ந்த ...
இங்க தங்கி சில வழிபாடுகள் ...
திக்கலை. பல காரணங்களுக்காக ...
தேன். அதன் பின் என்னை விட்...
தான்... எங்க போனாரோ? என்ன ...
- சக்திதாசர் சொன்னதில் அபூ...
தகவல்கள். சில விஷயங்களை ...
விரும்பாம மழுப்புவதும் நட...
புரிந்தது.

"என்ன சாமி நீங்க... ...
தெரிஞ்சவர் நீங்க... ஒரு அற்புத...
தோட வந்த அவரைப் பத்தி தெரி...
சொல்றீங்களே?" என்று அ...
குடையவும் சக்திதாசரின் முகத்...
அப்படியே மாறி ஒரு வித கோ...
பரிமளிக்க ஆரம்பித்தது.

நரைத்த தாடியும் மீசையுமான ...
அதன் போக்கை கண்களைக் ...
பளிச்சென்று உணர முடிந்தது. ...
பிள்ளைக்கும் அது நன்றாகவே புரிந்தது.

"என்ன சாமி நான் தப்பா ...
கேட்டுட்டேன்னா?"

"ஆமாம்... இனி நீ ஒரு வார்த்தை ...
கூடாது. புறப்படு..." அவரிடம் ...
குரல். நடச்சிவம் பிள்ளை த...

...புறப்படத்தொடங்கினார்.

"...வியை நல்லா வணங்கிட்டு கிளம்பு.
...சொல்றேன். இந்த கல்லை பத்திரமா
...கோ. இதை நீ இழந்துட்டா எல்லாத்
...இழந்துடுவே. இது உன் கிட்டயே
...மனசுல இருக்கற சந்தேகங்களுக்கு
...போக்குல நிச்சயமா விடை கிடைக்கும்.
...டு வா.." - சக்திதாசர் முத்தாய்ப்ப்பாகச்
...தைக் கேட்டுக் கொண்டு ஸ்ரீக்ர
...யும் வழிபட்டுவிட்டு காரில் ஏறி
...ஆரம்பித்தார் நடச்சிவம். சட்டைப்
...ல் சர்வ ஜாக்கரதையாக ஒரு பட்டு
...ள் வைத்து சுற்றப்பட்ட நிலையில்
...அந்த நாகரத்தினம்!

...ரும் நல்ல வேகமெடுக்கத் தொடங்
...

...கர் மலை முகப்பு மைதானத்தில்
...நின்ற காரில் இருந்து இறங்கிக்
...ருந்தார் பனார்ஸி. கூடவே பரணி!

...லாக காற்று வீசிக் கொண்டிருந்தது.
...பொரிக் கடைகள், பழக்கடைகள்...
... கூட்டம்... சிதைந்த மதில்களில்
...க்ள முளை விட்டிருந்தன. அதன்
...ளை ஆய்ந்தபடி தாவிக் கொண்டிருந்தது
... கூட்டம் ஒன்று..

... பல முறை அழகர் மலைக்கு
...றான். மதுரைக்காரர்களின் மனதில்
... பதியம் போட்டு வளர்ந்த மாதிரியான
...மயான நினைவு அழகர் மலை
...ன் பாருக்கும் தோன்றிவிடும்.

...ர்ஸியும் மலையை ஆவலாகப்
...ஆரம்பித்தார்.

"இது ரொம்ப பிரசித்தி பெற்ற இடம்

தானே பரணி...?"

"ஆமாம் சேட்... அது சரி [illegible]
வரணும்னு சொன்னீங்க...?"

"காரணமாத்தான்.. இந்த [illegible]
பரணி ஒரு ஊற்று இருக்கு"

"ஆமாம்... இந்த [illegible]
பழமுதிர்ச்சோலைல இருக்கு அது [illegible]
கங்கைன்னு சொல்வாங்க."

"அதுல குளிக்கத்தான் பரணி [illegible]
கேன்."

"அப்ப மேல போகலாமா?"

"கட்டாயமா! அதுல குளி[illegible]
தண்ணீரையும் கொஞ்சம் எடுத்[illegible]
ரொம்ப அவசியம் அது..."

"எதுக்கு சேட்?"

"சொல்றேன் பரணி..."

"என்ன சேட்... நான் எந்த [illegible]
கேட்டாலும் சொல்றேன்... சொல்றே[illegible]
சொல்றீங்களே ஒழிய விஷயத்தை [illegible]
மாட்டேங்கறீங்களே...."

"கூடதானே இருக்கப் போறே [illegible]
தெரிஞ்சுக்கோ.."

"இல்ல சேட்.. எனக்கு [illegible]
கேள்விக்கும் பளிச் பளிச்சின்னு பதி[illegible]
ணும். என்னை நீங்க தப்பா பய[illegible]
கூடாது பாருங்க.." பரணி எப்படித்தா[illegible]
ஒரு கேள்வியைக் கேட்டானோ?

பனார்ஸிதாஸ் முறைத்தார்.

"நீ என்னைப் பார்த்து பயப்பட [illegible]
சுட்டே. நான் உன் கண்ணுக்கு ஒரு [illegible]
மாய மந்திரக்காரனா தெரியறேன். [illegible]
மனசை பளிச்சென்று படிக்கும் [illegible]
கேள்வி பரணியை அடுத்த நொடியே [illegible]
போட்டது. "ஆமாம்" என்பது [illegible]

[illegible] அவரை வெறித்தான்.

[illegible]... நான் நீ நினைக்கிற மாதிரி
[illegible]வன் இல்லை. ரொம்ப பரிதாபத்
[illegible] ஒருத்தன். எல்லாம் இருந்தும் எதுவும்
[illegible]. அப்பா தாத்தா இரண்டு
[illegible] இழந்துட்டு தவிக்கறேன். உன்
[illegible] நடச்சிவம் அப்படி இல்லை.
[illegible] பின்னால ஒரு கதையும், எனக்குப்
[illegible] ஒரு கதையும் இருக்கு. இரண்டையும்
[illegible] ஒரு பக்கம் கோபமும், மறுப்பக்கம்
[illegible]தான் உனக்கு ஏற்படும்.

[illegible]டையும் உனக்கு நான் சொல்றேன்.
[illegible] ஒரு முடிவுக்கு வா. இந்த அழகர்
[illegible] நூபுர கங்கைல குளிக்க மட்டும் நான்
[illegible] உன்கிட்ட இதை எல்லாம் சொல்ற
[illegible] வந்தேன். ஒரு கோயில்ல நான்
[illegible]போற விஷயங்கள் உனக்கு மட்டும்
[illegible] - மனுச சமூகத்துக்கே ரொம்ப புதுசா
[illegible] பொறந்துட்டோம். அதனால வாழ்ந்
[illegible]துப் போயிடுவோம்கறதுக்கு பேர்
[illegible] இல்லை. ஒவ்வொரு பிறப்புக்கு
[illegible] ஒரு காரணம் இருக்கு. ஒவ்வொரு
[illegible] ஒரு நோக்கமும் இருக்கு. முதல்ல
[illegible] தெரிஞ்சிக்கணும். பிறகு நோக்கம்
[illegible]வரும். அந்த நோக்கத்தை நோக்கி
[illegible] திரும்ப பிறக்க வேண்டாம்.
[illegible] முடியாது.." - பனார்ஸி முதல்
[illegible] அவனிடம் தத்துவார்த்தமாகப்
[illegible] மேலே நூபுர கங்கைக்கு செல்லும்
[illegible] நடக்க ஆரம்பித்தார். அப்படியே
[illegible] பிள்ளையின் அப்பா சதாசிவம்
[illegible]த் தொட்டு நாகரத்தினம் அவர் வசம்
[illegible]தையும் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

அரண்மனை ரகசியம்

நடச்சிவம் பிள்ளை
முன் கார் நின்றது. உள்ளே
நடச்சிவம் பிள்ள. சிப்பந்திகள்
கள். பிள்ளை வழக்கமாக உள்ளே
போது எல்லோரரையும் ஒரு பார்வை
யார் இருக்கிறார்கள். யார்
தெல்லாம் அந்த ஒரு பார்வையி
விடும்.

உள்ளே போய் அறையில்
நொடி மேனேஜர் கந்தசாமி ஒடி
நிற்பார். அதன் பின் வியாபார
ஆரம்பமாகிவிடும்.

இன்று எல்லாமே தலைகீழா
போனது. உள்ளே நுழைந்ததும்
கதவை அடைத்துக் கொண்டார்.
கந்தசாமிக்கு ஆச்சரியமாகிப் போனது.
கதவு வரை போய் நின்றுவிட்டுத் தி

"என்ன கந்தசாமி.. முதலாளி
கலையா?"

"இல்லப்பா.. என்னன்னு
முதலாளி உள்ள கதவை அடைச்சி
ஏன்னு தெரியல..."

"சரி பொறுத்திருந்து பாருங்க.
கூப்பிடலாம்."

-சிப்பந்திகள் பேசிக் கொண்டா

ஆனால் அறைக்குள் நடச்சிவ
ஏதையோஇடிப்பது போன்ற ஒரு ச

கேட்டது.
இடிக்கிறார்...? எதற்காக இடிக்

ன்டியன் ஹோட்டலின் மேல் தளம்..
வென்று காற்று கோதியபடி போய்க்
ந்தது. மதுரையின் முக்காலே மூணு
தியை அங்கிருந்தபடியே பார்க்க

ரஸியும் பரணியும் மேல் தளத்தில்
கொண்டிருந்தனர். பரணி பழைய
இல்லை. மிகவும் மாறியிருந்தான்.
பனார்ஸி நடச்சிவத்தைப் பற்றி
விஷயங்கள்...அது நடச்சிவத்தை ஒரு
போல அவனுக்குள் ஆக்கிவிட்
கூடவே நாகரத்தினக்கல் பற்றி
தெல்லாம் ஒரு நம்ப முடியாத
வே அவனுக்குள் தேங்கியிருந்தது.
ஜி.... என் முதலாளி பற்றி நீங்க
சொல்லிட்டீங்க. அவர் எவ்வளவு
கின்னு நான் தெரிஞ்சுக்கிட்டேன்.
இருக்கற நாகரத்தினக் கல்லை
க்காகத்தான் இந்த மதுரைக்கு
தாக சொன்னீங்க. அதை அடைஞ்ச
வெச்சுக்கிட்டு என்ன செய்வேன்னு
யே...!"
களைக் கட்டிக் கொண்டு
பனார்ஸி அவனை பதிலுக்கு
பார்த்தார்.
நிதானமான குரலில் சொன்னார்.
இல்லாம என்னால என் அப்பா,
தேட முடியாது..."
அப்படி?"

"அப்பபடித்தான்.... அதை நீ [illegible]
புரிஞ்சுக்குவே... இப்போ [illegible]
நாகரத்னக்கல்லை உன் முத[illegible]
எடுத்துக்கிட்டு வந்து தர உன்[illegible]
தருவியா?"

"திருடச் சொல்றீங்களா?"

"திருடினதைத் திருடுவது [illegible]
அதுலையும் உன் முதலாளி[illegible]
திருடினாலும் அது தப்பு இல்லை"

"இதுல எனக்கு என்ன [illegible]
நிதானமாகக் கேட்டான்.

"நிறைய இருக்கு... இன்[illegible]
சேல்ஸ் மேனா இருக்கற [illegible]
நாளைக்கு அந்த கடைக்கே மு[illegible]
போற ஒருத்தன்... இது போதாதா [illegible]

-பனார்ஸி அவனுக்குள் [illegible]
மூட்டினார். உடனேயே [illegible]
ஆரம்பித்துவிட்டன.

"சரி சேட்... நீங்க சொ[illegible]
அந்தக் கல்லை திருடி எடுத்து[illegible]
தரேன்னு வையுங்க... நீங்க சொ[illegible]
முதலாளியாகறதுக்கு என்ன உத்தர[illegible]

"நான் ஏமாத்திடுவேன்னு [illegible]
கிறியா?"

"ஆமாம்... சாதாரண ம[illegible]
காலத்துல பயங்கர ஏமாற்றுக்காரனா [illegible]
நீங்களோ பல வித்தை தெரிஞ்ச [illegible]
உங்களுக்கு என்னை ஏமாத்[illegible]
சாதாரணமாச்சே....?" பரணி சா[illegible]
அவரிடம் பேசி கேள்வியையும் கே[illegible]

"சரி நான் என் செய்தா நீ நம்[illegible]

-இது பனார்ஸ்தாஸ்...

[illegible]மன்னன் ரகசியம் 13

[illegible] நம்பாமல் கேள்வி கேட்கும்
[illegible] பனார்ஸிதாஸ் பார்த்த விதமே ஒரு
[illegible]ருந்தது.

"[illegible] சேட்... எதுக்கு அப்படி பாக்
[illegible] நான் ஒண்ணும் தப்பா கேட்டு
[illegible]"

"[illegible]தவம்தான்... உனக்கு இப்ப என்
[illegible]க்கை இல்லன்னு சொல்லமாட்டேன்.
[illegible]டுச்சு. அதான் இப்படி கேக்கறே...
[illegible]?"

"[illegible]படி வேணும்னாலும் வெச்சுக்கலாம்
[illegible]"

"[illegible]பயப்படாதேய்யா... எந்த சக்தி
[illegible] தான் சொன்ன சொல்லை
[illegible]ன்."

"இதெல்லாம் எல்லாரும் சொல்றது...
[illegible] போதாது.."

"[illegible] என்ன செய்யணும்?"

"[illegible] ஊர் மீனாட்சிமேல சத்தியம்
[illegible]வீங்களா?"

[illegible] வசமாக மடக்கிவிட்டது போல
[illegible] பார்த்தான். பனார்ஸி பதிலுக்குச்
[illegible]

"[illegible] சத்தியம் செய்து தரேன்.. எப்படி
[illegible]? உன் கூட கோவிலுக்கு வந்து அங்க
[illegible]? இல்லை இங்கேயே உன் கைல
[illegible] செய்து தரவா?"

"சேட் நீங்க அசாதா [illegible]
என் கைல அடிச்சு சத்தியம் [illegible]
தெரியுது பாருங்க கோபுரம் [illegible]
செய்து தாங்க. நா நீங்க [illegible]
கேட்கறேன்..." பரணி அழுத் [illegible]
இருவரும் பாண்டியன் ஹோ [illegible]
இருந்தனர். தொலைதூரத்தில் [illegible]
சியம்மன் கோவிலின் நான்கு [illegible]
பளிச்சென்று தெரிந்தன. [illegible]
கோபுரத்தை நோக்கி நீண்டன.

"பரணி... இதோ இந்த [illegible]
கோபுரங்கள் சாட்சியா [illegible]
சொல்றேன். என் தேவைகளை நீ [illegible]
உன் தேவையான முதலாளிங்கற [illegible]
உனக்கு நான் உருவாக்கித் [illegible]
சத்தியம்!"

பரணி அடுத்த வினாடி [illegible]
ஒரு குருவை பார்க்கிற மாதிரி [illegible]

"இனி ஒரு நிமிஷத்தை [illegible]
போறதில்லை சேட். இப்பவே [illegible]
போறேன். அந்த நாகரத்தினக் [illegible]
அடையறதுங்கறதுதான் இனி [illegible]
வேலை.." நம்பிக்கையோடும் [illegible]
சொன்னான். பனார்ஸி திரு [illegible]
கேட்டு சிரித்தார்.

"எதுக்கு சேட் சிரிக்கறீங்க [illegible]
ஏதாவது தப்பா சொல்லிட்டேனா?"

"அதை திருட்றது ஒண்ணும் [illegible]
விஷயம் இல்லை பரணி. உன் [illegible]
எமகாதகன். அந்த கல்லை தன் [illegible]
பாதுகாப்பா வெச்சிருப்பான். [illegible]
கண்டுபிடிப்பே?

"கஷ்டம்தான். இருந்தாலும் [illegible]

[illegible] போது பாதை தானா தெரியும்கற
[illegible] எனக்கு இருக்கு"

[illegible] நம்பிக்கையை பாராட்டறேன். இது
[illegible] விஷயமில்லை. ரொம்பவும் அசாதா
[illegible] விஷயம். உன் முதலாளியை நான்
[illegible] போதும். அதை அவர் எங்க
[illegible]கார்னு கண்டுபிடிச்சிடுவேன். என்
[illegible] நாகரத்தினத்தைப் பத்தி நினைக்
[illegible] இருக்க முடியாது. அதை நான்
[illegible] சொல்லிட்டா உனக்கு ரொம்ப
[illegible]க்கும்னு நினைக்கறேன்."

[illegible] நீங்க என் முதலாளியை சந்திக்க
[illegible] அப்படித்தானே?"

[illegible]... ஆனா நான் வரப்போறது
[illegible] அவர் என்னை தவிர்க்க எல்லா
[illegible] செய்வார். ஆகையால திடீர்னு
[illegible]க்கறதுதான் அந்த மனுஷருக்கு
[illegible] தரும்.."

[illegible] எப்போ போகாலாம்...?"

[illegible]வே..." - இருவரும் புறப்பட்டார்

[illegible]வம் ஜுவல்லரி ஷாப்!

[illegible] ஏ.சிக்கள் இதமான பெண்கள்.
[illegible] புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்துக்
[illegible]ந்தார்கள். சிலேட்டு கையுமாக
[illegible] சேதாரம். கூலி என்று எழுதிக்
[illegible]டிருந்தார்கள்.

[illegible]ரியான மாயாஜால வியாபாரம்.
[illegible] என்றால் என்ன என்று எத்தனை
[illegible] தெரியும்? ஒரு கிராம் தங்கத்துக்குள்
[illegible] வேண்டிய தங்கத் துகள்களின்
[illegible] பற்றியாவது யாருக்காவது
[illegible] பெரும்பாலும் மேலே தங்கம்

உள்ளே செம்பு என்கிற ஏமாற்றுக் [illegible]
டிசைன் டிசைனாக நகைகள்!

அது இருந்தால் மட்டுமே [illegible]
என்கிறார்ப் போன்ற [illegible]
பெண்கள்..!

நகைக் கடை பஜாரே [illegible]
ஜூவல்லரியில் மட்டும் தேங்கும் [illegible]
பார்த்து வியந்து போவதுண்டு.

அதை ராசி என்று [illegible]
சிலருக்கு அந்த உண்மை [illegible]
எல்லாம் நாகரத்தின மகிமை [illegible]
முணுமுணுக்கத் தவறியதில்லை.

தங்களுக்கொரு நாகரத்தின [illegible]
மாதிரி கிடைத்தால் எப்படி [illegible]
அவர்களும் பிடித்து விசாரிக்காத [illegible]
இல்லை.

சில இருளர்கள் கருநீலத்தில் [illegible]
உருண்டையைக் கொண்டு வந்த [illegible]
அசல் நாகரத்தினம் என்று கூறி [illegible]
நடந்து முடிந்திருந்தது.

ஏமாந்தவர்களும், கூட்டம் [illegible]
ஒட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களும் [illegible]
ஜூவல்லரியில் கூடும் கூட்டத்தை [illegible]
வயிறு எரிந்து கொண்டிருக்க, [illegible]
தெரிந்திருந்தும் தெரியாதவர் [illegible]
சிவமும் ஜூவல்லியின் அறையில் [illegible]
திண்டுகளுக்கு நடுவில் உட்கார்ந்து [illegible]
தார். பெரிய அளவில் சிலர் நகை [illegible]
போது சேதாரத்தை குறைத்து [illegible]
நடச்சிவத்தின்அனுமதி பெற வேண்டும் [illegible]
வாங்குவதற்காக கடையின் சீனியரான [illegible]
சந்தானம் மட்டும் அந்த நகைகள் [illegible]
வோடும் நடச்சிவம் உள்ள [illegible]

[illegible]ருவது வழக்கம்.

இப்பொழுதும் அப்படி ஒரு தேவைக்காக
[illegible] ஒரு முப்பது பவுன் ஒட்டியாணத்துடன்
[illegible] அறைக்கதவைத் திறந்து கொண்டு
[illegible] போன போது நடச்சிவம் கூலிங்கிளாஸ்
[illegible] முகத்தோடு சந்தானத்தை பார்த்தது
[illegible]த்துக்கே வியப்பாகி போனது.

"என்னங்கண்ணா இது ஆச்சரியமா
[illegible]?"

"எதுடா?"

"கடைக்குள்ளார கூலிங்கிளாசோட
[illegible] பாத்ததே இல்லையே..."

"சரி சரி வந்த விஷயத்தைச் சொல்லு..."

"இந்த ஒட்டியாணத்தை ஒரு உசிலம்
[illegible] கிராக்கி முடிச்சிருக்காங்க. மூணு பவுனு
[illegible] விழுவுது. குறைச்சுபோடச் சொல்
[illegible]"

"நீயே பாத்து போட்டு அனுப்பிடு
[illegible]..."

"அரை பவுனு கால் பவுனுன்னா போட்டு
[illegible] முழுசா மூணு பவுனு ஆச்சுங்களா
[illegible]"

"சரி வியாபாரம் எப்படி இருக்கு?"

"வழக்கம் போலதாங்க இதுவரைக்கும்
[illegible]து டொரினோ கலர் போயிருக்குன்னா
[illegible]ங்களேன்.

"அப்ப இன்னிக்கு ஒரு அஞ்சு கிலோ
[illegible]ாரம் தேறுமா?"

"தாராளமாண்ணா... இப்பல்லாம் நகை
[illegible] வர்றவங்க அதிர்ஷ்டக்கல்லு இருக்
[illegible] கேக்கறாங்க. அதுக்கும் ஏதாவது
[illegible] செஞ்சா நல்லா இருக்கும்.."

"நான் குஜராத் சேட்டுகிட்ட பேசறேன்.

வேற விபரீதமா ஒண்ணுமில்லையே...?"

"விபரீதமாவா? [illegible]
கேக்கறீங்க...?"

"அது வந்து சந்தானம்... [illegible]
என்னைத் தேடி வந்து கேட்டாங்களான்னு [illegible]
கேட்டேன்."

"உங்களைத் தேடிக்கிட்டு [illegible]
எப்படிங்கண்ணா விபரீதம் ஆகும்?"

-சந்தானத்தின் கேள்வியிலும் [illegible]
இருக்கத்தான் செய்தது. ஆனால் நட[illegible]
உள்சிக்கல் அவருக்குத் தெரியாதே[illegible]
கடையின் மூத்த சிப்பந்தி - அப்பா [illegible]
பிள்ளையின் காலத்தில் இருந்து இரு[illegible]

நக இடுக்கில் தங்கத்தை ஒட்டி [illegible]
கொண்டு போய் சேர்த்திருந்தாலே [illegible]
சவரன்களை அவர் திருடியிருக்கலாம். [illegible]
அப்படி எல்லாம் இல்லாமல் இப்பொ[illegible]
கதர் சட்டை வேட்டி என்று [illegible]
இருப்பதில் அவரின் நேர்மையும் [illegible]
எல்லோரையும் கவர்ந்த ஒரு விஷயம்.

நடச்சிவத்தையும் அந்த கவர்ச்சி [illegible]
சம் அசைத்துப் பார்த்தது. இ[illegible]
தனக்கிருக்கும் சிக்கலை மனம் விட்டுப் [illegible]
பார்த்தால் என்ன...?

கேள்வி உள்ளே தோன்றவே [illegible]
'தாராளமாக' என்று சொல்லிற்று.

"சந்தானம்.."

"சொல்லுங்கண்ணா.."

"உன்கிட்ட கொஞ்சம் மனச [illegible]
பேசணும்யா..."

-நடச்சிவம் இப்படி நட்[illegible]
ஈடுபாட்டோடும் பேசி பல வருஷம் இ[illegible]
சந்தானத்திற்கு கொஞ்சம் [illegible]

[illegible]லென்றாயிற்று.

"பேசுங்கண்ணா.. இப்ப யார் இருக்கா..?"

"நான் உனக்கு அண்ணனாய்யா...
[illegible]னைவிட பதினைஞ்சு வருஷம் பெரிய ஆள்
[illegible]"

"வாஸ்தவம்தாங்க. உங்கப்பாவை
[illegible]ட்ட வாய் உங்களை அவர் இடத்துல
[illegible]க்கவும் அப்படியே கூப்பிட ஆரம்பிச்
[illegible]. அதுல ஒண்ணும் தப்பு இல்லீங்களே...?"

"தப்பு சரிக்கு சொல்லலை. நீ ஒரு
[illegible]சைலை கூப்பிட்டாலும் அது என்னை
[illegible]வோ பண்ணுது."

-நடச்சிவம் ஒரு புதிய சொரூபத்தைக்
[illegible]டுவது கண்டு இன்ப அதிர்ச்சியுடன்
[illegible]வையைத் தொடர்ந்தார் சந்தானம்.

"சந்தானம்... கொஞ்ச நாளா எனக்குள்ள
[illegible]தவிப்புய்யா.. பயமும் கூட..."

"நானும் பார்த்துக்கிட்டுதாங்க இருக்
[illegible] ஏதோ சொல்ல முடியாத ஒரு அவஸ்தைல
[illegible] இருக்கறா மாதிரி தெரியுதுங்க.
[illegible]ந்தாலும் இதை எல்லாம் கேக்க நாம
[illegible]ன்னுதான் கேக்கலீங்க.."

"உண்மைதான் சந்தானம். ஆமா நம்ம
[illegible]டையில மட்டும் வியாபாரம் நல்லா தெளிவா
[illegible]க்க எது காரணம்ன்னு நீ நினைக்கிறே?"

"முதல் காரணம் கைராசி... அப்புறம்
[illegible]மையான அணுகுமுறை..."

"சத்தியமா இது மட்டும்தான் காரணம்னு
[illegible]னைக்கறியா?"

"வேற... வேற என்ன காரணம் இருக்க
[illegible]யும்னு நீங்க நினைக்கறீங்க?"

"என்ன சந்தானம் அப்பா காலத்துல
[illegible]ந்து இருக்கே. உனக்கு ஊரே பேசற அந்த

விஷயம் தெரியாதா?"

"நீங்க நாகரத்தினக் கல்லை [illegible] றீங்களா?"

"இப்பத்தான் நீ விஷ[illegible] ருக்கே..."

"அது எந்த அளவு உண்[illegible] தெரியாதுண்ணே. பொதுவுல [illegible] விஷயங்கள்ல நான் அதிகம் [illegible] தறதில்ல..."

-சந்தானம் தான் ஒரு [illegible] கிடையாது என்பதுபோல் பதில் [illegible] நடச்சிவம் அவரை கொஞ்சம் [illegible] உணர்ந்தார். கண்களில் அதற்கான [illegible]

"சந்தானம், இப்ப சொல்றேன் [illegible] கேட்டுக்க... அந்த நாகரத்தின[illegible] பொறவுதான் எங்க குடும்ப [illegible] பிரகாசமாச்சு..."

"அது ஏங்க உங்க ந[illegible] நடந்துருக்கக் கூடாது?"

"அப்படி இல்ல.. ஒரு ராத்திரி[illegible] பெரியம்மை வியாதியையே [illegible] இப்ப கூட நம்ம கடைல இ[illegible] இருக்குன்னா அதுக்கு அது என்கிட்ட [illegible] தான் காரணம்..."

'சரிங்க... அதுக்கு இப்ப [illegible]

"அந்த நாகரத்தினத்தை அ[illegible] புறப்பட்டுட்டான் சந்தானம்."

"என்ன சொல்றீங்க?"

"ஆமாம் சந்தானம்... அது [illegible] தருக்குத் தேவை. அந்த ஆள் எப்பவும் [illegible] தேடிவரலாம்."

"யாருங்க அது?"

"சொன்னா நம்பமாட்டே [illegible]

[illegible] சப்ளை பண்ற பனார்ஸிதாஸ்தான்..!

"அப்படிங்களா?!"

"ஆமாம் சந்தானம்... அந்த ஆள் [illegible] ஆள் கிடையாது. ஒருத்தரைப் [illegible] அவங்க மனசுல என்ன இருக்கு[illegible]தை அப்படியே புட்டுப்புட்டு வைச்சிடு[illegible] என்னைப் பார்த்தா நான் நாகரத்தினத்தை [illegible] நினைக்கறதையும், அதை வெச்சிருக்கிற [illegible]மான இடத்தையும் கண்டுபிடிச்[illegible]."

"அது எப்படிங்க?"

"இந்த உலகத்துல நமக்கு தெரியாத [illegible] நிறைய இருக்குய்யா. அதுல இதுவும் [illegible]ன்னு வையேன்..."

"சரி மனசுல இருக்கறத சொல்லிட்டு [illegible]டும். அதனால உங்களுக்கு என்னங்க [illegible]? நாம ஜாக்கிரதையா இருந்துட்டா [illegible]..."

"அதுக்காகத்தான் உன்கூட [illegible]கிட்டிருக்கேன். அவன் அந்த [illegible]தினத்துக்காக என்னென்னவெல்லாமோ [illegible]ருக்கான். அதை என்கிட்ட இருந்து [illegible] போகமாட்டானாம்...! ஆமா பரணி [illegible]க்கு வேலைக்கு வந்தானா?"

இதுவரை வரலீங்க...."

"அவன் இப்போ பனார்ஸியோட [illegible] ஆயிட்டான்னு நினைக்கிறேன். [illegible] வரலை.."

"என்னென்னமோ சொல்றீங்களேண்ணா"

"ஆமாம்.. பரணியோ அந்த ஆளோ [illegible]க்கு வந்தா வெளியே கூட்டிக்கிட்டு [illegible]. உன் மனசுல இருக்கறத அவங்க [illegible]க்கிட்டாலும் அசந்துடாதே. கூடிய

வரை யாரையும் என்னைப் பார்க்க அனுமதிக்
காதே. இந்த கூலிங்கிளாஸ் எதுக்குன்னு
கேட்டீல்ல...?"

"ஆமாங்க..."

"அந்த பனார்ஸிதாஸ்க்கு ஒருத்தரோட
கண்ணுதான் கணக்கு. கண்ணைப் பார்த்து
மனசுல நுழைஞ்சு நாம நினைக்கறத அவரு
தெரிஞ்சுக்கறாங்கன்னு கேள்விப் பட்டேன்.
தப்பித் தவறி என்னைப் பார்க்க நேர்ந்தாலும்
இந்த கண்ணைப் பார்த்துடக் கூடாது பாரு.
அதான் கூலிங்கிளாஸ் போட்டுக்கிட்டேன்.
அதோட முகத்துல கறுப்பா எது இருந்தாலும்
எதிராளி திருஷ்டியை - சலனப்படுத்துமுன்னு
சொல்வாங்க!"

நடச்சிவத்தின விளக்கம் சந்தானத்தை
ஆச்சரியத்தில் அமிழ்த்திக் கொண்டிருந்த
போதே கடை முகப்பில் பனார்ஸிதாஸின் கார்
தேங்கி நிற்க, பனார்ஸியும் பரணியும்
இறங்கினார்கள். ஆனால் பனார்ஸி முற்றிலும்
வேறு விதத்தில் ஒரு பஞ்சாமி சிங்கைப் போல
உருமாறியிருந்தார்.

இருவரும் கடைக்குள் பிரவேசித்தனர்.

பரணியைப் பர்த்த சிப்பந்திகளிடம்
சிரிப்பு.

"முதலாளி இருக்காரா கணேசா...?"

"உள்ளே சந்தானத்தோட பேசிக்கிட்
டிருக்காரு..."

"சிங்... வாங்க நாமளும் உள்ளே போய்
அவரைப் பார்ப்போம்.."

பரணி உரிமையும் உற்சாகமுமாக
நடந்தான்.

பயங்கர எச்சரிக்கையோடும் ஆச்சரிய
அதிசய உணர்ச்சிகளோடும் சந்தானம்

கதவைத்திறந்து கொண்டு வெளியேறும் போது
இவரைத் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே
நுழைந்தனர்.

சந்தானம் திணறிப் போனார்.

அரண்மனை ரகசியம் 14

பனார்ஸிதாஸும், பரணியும் நுழைந்த
வேகத்தைப் பார்த்து தடுமாறிப் போய் விட்டார்
சந்தானம். அவர்களோ மளமளவென்று உள்ளே
நுழைந்திருந்தனர்.

நடச்சிவம் இருவரையும் எதிர்பார்க்க
வில்லை. சந்தானத்துடன் பேசிக் கொண்டி
ருந்தபோது கழட்டி வைத்திருந்த கண்ணாடி
மேசைவாட்டில் இருந்தது. அதை வேகமாக
எடுத்து அணிந்தபடியே, "ஏய் பரணி... என்ன
இது திறந்த வீட்டுக்குள்ள நாய் நுழையற மாதிரி
நுழைஞ்சுக் கிட்டு" - என்று கத்தத்தான்
நடச்சிவத்துக்கு நேரம் சரியாக இருந்தது.

ஆனால் அந்த இடைவெளியே போது
மானதாக இருந்தது பனார்ஸிதாஸுக்கு.
அதற்குள் நடச்சிவத்தின் கண்களைப் பார்த்து
முடித்ததும் 'மகனே உனக்கு இவ்வளவு தெரிஞ்
சிருக்காக்கும்?' என்று கேள்வி மனதினுள்
எழுந்தது.

பரணி நடச்சிவத்தை சமாளிக்க ஆரம்
பித்தான்.

சந்தானமும் அங்கேயே நின்று கொண்டு
கவனிக்க ஆரம்பித்தான்.

"முதலாளி... இவர் பேர் ஹிர்வாணி. பஞ்சாப்ல இருந்து வந்துருக்கார். அங்க நகை வியாபரத்துல இவர் பெரிய புள்ளினு கேள்விப்பட்டுத்தான் கூட்டிக்கிட்டு வந்தேன்..."

-பரணி சாதுர்யமாக பனார்ஸிதாஸை ஹிர்வாணி என்று நடச்சிவத்திடம் அறி முகப்படுத்த, நடச்சிவத்தின் பார்வை பனார் ஸியை துளையிடுவதுபோல பார்த்தது. பதிலுக்கு பனார்ஸியும் நடச்சிவத்தை பார்த்து பார்வையில் பூச்சி பறந்தது.

'கோடிக்கணக்கில் தங்க வியாபரம் செய்ய வரும் ஒரு வியாபாரி இப்படி சாதாரணமாக நண்பர்களை அறிமுகப்படுத்துகிற மாதிரி எல்லாம் அறிமுகமாகவே மாட்டார்.

லாட்ஜிலோ இல்லை எங்காவது வியாபாரியின் வீட்டிலோ தங்கியிருக்க, கடை வியாபாரிகள் பெரிய பூங்கொத்துடன் போய் தான் பார்ப்பார்கள்.

'இதென்ன அல்பமாய்... பரணி ஏதாவது கோல்மால் செய்கிறானா?'

நடச்சிவத்துக்குள் எண்ணங்கள் நெளிந் லெடுக்க அரைமனதாக, "ஹமலாசிங்கஜி..." என்றுபனார்ஸியை நோக்கி கையை நீட்டினார்.

நடச்சிவம் அப்படி நினைப்பது பனார் ஸிக்குள்ளும் ரேடியோ ஒலிபரப்பு போல பரவியதில் மீண்டும் பனார்ஸியிடம் ஒரு மாயச் சிரிப்பு. அந்த சிரிப்புடன் கையை குலுக்கினார்.

சந்தானம் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார்.

நடச்சிவம் சட்டென்று ஒரு முடிவுக்கு வந்த மாதிரி "சந்தானம் நம்ம சிங்கை கூட்டிக்கிட்டு போய் அவரோட பிஸினஸ் டிஸ்கஷன் பத்தி எல்லாம்பேசிக்கிட்டிரு. நான் பரணிகிட்ட பேசிட்டு கூப்பிட்றேன்.. பரணி நீ இரு..." - என்றார்.

அதைத் தொடர்ந்து சந்தானம் பனார்ஸியை பார்க்க, பனார்ஸியும் புன்னகை அழியாத முகத்துடன் சந்தானத்துடன் வெளியே போனார்.

உள்ளே பரணியும் நடச்சிவமும் மட்டும்....

ஏ.சி. மெஷினில் சன்னமான 'கொர்ர்ர்' சத்தம் அங்கு நிலவிய நிசப்தத்தில் துல்லியமாகக் கேட்க, நடச்சிவம் பேப்பர் வெயிட்டை தூக்கிப் போட்டபடியே பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

"என்ன பரணி... யார் இந்த ஹிர்வானி.. புதுசா?" கேள்வியே நான் உன்னை சந்தேகிக் கிறேன் என்று சொல்லாமல் சொன்னது.

"அதான் சொன்னேங்களே... ஹிர்வாணி ஒரு தங்க வியாபாரி முதலாளி.."

"எந்த தங்க வியாபாரிலே இப்படி சொல்லாம கொள்ளாம சென்ட் வியாபாரி மாதிரி கடைக்கு வருவான்?"

"அது... அது... இவர் ரொம்ப சிம்பிளான பர்ஷன் முதலாளி...."

அப்படிங்களா... ஆமா நான் உன்னை பனார்ஸிதாஸை கவனிக்க அனுப்பிச்சேனா இல்ல இந்த ஹிர்வானியை கூட்டிக்கிட்டு வர அனுப்பிச்சேனா?"

"பனார்ஸி காலைல வைகை எக்ஸ்பிரஸ்ல சென்னை புறப்பட்டு போயிட்டார் முதலாளி. வழில இவரை பார்த்தேன். சரி நமக்கு பயன்படுவார்னு கூட்டிக்கிட்டு வந்தேன். டேக்ஸ் சிக்கல்லாம் இல்லாம இருபத்திநாலு

காரட் தங்கத்தை இருபத்திரெண்டு காரட் விலைக்கு தராறாம். மூணு மாசம் கழிச்சு பணம் கொடுத்தா போதுமாம். ஆனா செக்யூரிட்டியா ஜாமீன் மட்டும் கொடுக்கணும்...”

-பரணி தான் சொல்ல விரும்பிய பொய்யை தொழில் சுத்தமாகவே சொன்னான். நடச்சிவம் முகத்தில் பரணியை துளியும் நம்பியிராத உணர்ச்சிகளின் கலவை. அவனைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தார்.

பரணிக்கு கூசியது.

“முதலாளி! எதுக்கு அப்படி பாக்கறீங்க?”

“பாக்காம....”

“என்ன முதலாளி நான் ஏதாவது தப்பா பேசிட்டேனா..?”

“பரணி எனக்கு இந்த தங்க வியாபாரத்துல முப்பது வருஷம் அனுபவம். என் குடும்பத்துக்கு எழுத்துஞ்சு வருஷ அனுபவம் தெரியும் தானே...?”

“தெரியும் முதலாளி!”

“தெரிஞ்சுமா என் காதுலையே பூ சுத்தறே?”

“என்ன முதலாளி சொல்றீங்க...?”

“எனக்கு துரோகம் பண்றதுன்னு நீ முடிவு பண்ணிட்டேன்னு சொல்றேன்...”

“முதலாளி....”

“ஸ்ஸ்சு.. யார் அந்த ஹீர்வானி உண்மையைச் சொல்லு...?”

-நடச்சிவம் தான் பெரிய கில்லாடிதான் என்பது போல பரணியை மடக்குப்போது பக்கத்தில் இருந்த இன்டர்காம் சிணுங்கியது. காதைக் கொடுத்தார். முகத்தில் சுனைந்த மாற்றங்கள்! கண்கள் அகண்டு திறந்து நெற்றி

வரைப்புக்கு வந்த அவரிடம் மளமளவென்று மாற்றங்கள். பரணிக்கு எல்லாமே வியப்பாக இருந்தது.

சரியாக இரண்டு நிமிடங்கள். நூற்று இருபது நொடிகள்... நூற்றி இருபத்தியோராவது நொடி அறைக் கதவு திறந்து கொள்ள பனார்ஸிதாஸ் எட்டிப் பார்த்தார்.

அவரை பார்த்த நொடி நடச்சிவம் எழுந்து நின்றார்.

“என்ன நடச்சிவம்.. எப்படி இருக்கே?”

“இருக்கேன் பனார்ஸி...”

“என்னைச் சந்திக்காம ஏமாத்திடலாம்னு நினைச்சே இல்ல...”

“தப்புதான் பனார்ஸி...”

“சரி, அந்த நாகரத்தினக் கல்லைத் தர்றியா?”

“தறேன் பனார்ஸி... கட்டாயம் தறேன்..”

“திருடின கல்லு... இனி உனக்கெதுக்கு? அதைக் கொடுத்துட்டு தப்புக்கு பிராயச்சித்தம் செய்துக்கோ...”

“செய்துட்றேன் பனார்ஸி..”

-பனார்ஸிதாஸின் பேச்சும் நடச்சிவத்தின் செயலும் பரணியை ஆச்சரியத்தில் புரட்டி எடுக்க ஆரம்பித்தது.

‘என்ன நடக்கிறது இங்கே?’ கேள்வி அவன் பொட்டில் தட்டியது. நடச்சிவமோ தான் அமர்ந்திருந்த இலவம் பஞ்சுத் திண்டை ஒதுக்கி தரையில் தெரிந்த சில அட்டைகளை விலக்க ஆரம்பித்திருந்தார். அட்டைகள் விலக்கப்பட்ட இடத்தில் தரையில் குழி தோண்டியதற்கான அடையாளங்கள். அங்கே மளமளவென்று மண்ணை அப்புறப்படுத்த ஒரு மரப்பெட்டி தெரிந்தது.

அதை வெளியே எடுத்து பெட்டியைத் திறந்தார். உள்ளே அந்த நாகரத்தினம்!

பவ்யமாக நாகரத்தினத்தை பெட்டி யோடு பனார்ஸியிடம் நீட்டினார். பனார்ஸியும் சிரித்தபடியே வாங்கிக் கொண்டார். அப்படியே பார்வை பரணி பக்கம் திரும்பியது.

"சேட்.. என்ன இதெல்லாம்... என்னால நம்ப முடியல சேட்.."

-பரணி திக்கித் திணறினான்.

"இன்னும் நம்ப முடியாத பல விஷயங்கள் இருக்கு பரணி... இப்ப இந்த [illegible] என்னோட கட்டுல இருக்கான். இந்த நிமிஷம் உனக்கொரு உண்மையை சொல்லட்டுமா..?"

"என்ன சேட்...?

"வா... போகும் போது சொல்றேன் சீக்கிரம்." இருவரும் அறையை விட்டு வெளியே வந்தார்கள். அறைக்கு வெளியே ஒரு ஒடுக்கமான வராண்டாவில் நடந்து ஒரு கதவைத் திறந்து கொண்டு கடைக்குள் நுழைந்தபோது கடை நிசப்தமாக இருந்தது. கசகசவென்று பொங்கி வழியும் வாடிக்கையாளர்கள் ஒருவர் கூட இல்லை.

கடையில் வேலை பார்ப்பவர்கள் ஒரு சிலையைப் போல உட்கார்ந்து கொண்டிருந் தார்கள்.

கணேசன் கல்லாவில் கிட்டத்தட்ட ஒரு கல்லாட்டம் துளிகூட அசைவின்றி தெரிந்தான். சந்தானமோ உட்கார்ந்த நிலையில் ஒரு [illegible] கியை போல எங்கேயோ பார்த்தபடி இருந்தான்.

பரணிக்கு எல்லாமே ஆச்சரியமாக இருந்தது. "சேட் என்ன இது... ஏன் இவங்க கெல்லாம் இப்படி சிலை மாதிரி இருக்காங்க..?"

-பனார்ஸியை பின்தொடர்ந்தபடியே பரணி தன் ஆச்சரியத்தை வார்த்தைகளில் காட்டினான்..

"அதான் சொன்னேன்ல..எல்லாரும் இப்ப என்னோட கட்டுல இருக்காங்க. சரியா ஒண்ணேகால் நாழிகை இப்படி இருப்பாங்க. அப்புறம் விடுபட்டுடுவாங்க. அதுக்குள்ள நாம இரண்டு பேரும் இந்த ஊர் எல்லையை தாண்டிடணும். கமான்."

பதிலோடு வாயில் வழியாக வெளியே வர டாக்ஸி காத்துக் கொண்டிருந்தது. ஏறி அமர்ந்த நிலையில் சிட்டாகப் பறக்க ஆரம்பித்தது....

உள்ளே....

"சேட் என்னால முடியல.. எப்படி இது சாத்தியம்? கட்டு அது இதுன்னு சொல்றீங்களே, இதாவது மாயாஜாலமா?"

"புரியலேன்னா மாயாஜாலம். புரிஞ்சா மெஸ்மரிசம்..."

"மெஸ்மரிசமா...?"

"ஆமா... கிட்டத்தட்ட அப்படித்தான். பீதாம்பர ஜாலவித்தைன்னு கேள்விப்பட்டிருக்கியா?"

"என்னென்னமோ சொல்றீங்களே சேட்...?"

"என்னப்பா நீ. பீதாம்பரய்யர்ங்கறவர் நம்ம தமிழ் ஆள்தான். அவர் ஜாலவித்தைல புலி கில்லாடி. 1008 வித்தை தெரியும் அவருக்கு... அவர் எழுதின புத்தகத்தை படிச்சு நான் பல விஷயங்களைத் தெரிஞ்சுக்கிட்டேன். நீயோ எதுவுமே தெரியாதுங்கறே..."

"உண்மைதான் சேட்... எனக்கு இந்த தலைமுறைக்கே இந்தமாதிரி விஷயங்கள்

எதுவும் தெரியாது. நாங்க படிச்ச விஞ்ஞான... இதையெல்லாம் ஏமாற்று வேலைன்னு ... வார்த்தைல சொல்லி ஒதுக்கிட்ட... எங்களுக்கு இதுல இன்ட்ரஸ்ட் ... அதுசரி.... எப்படி சேட் என் முதலாளி ... மாதிரி நாகரத்தினக் கல்லை எடுத்து... கொடுத்தார்? அதை அடைய நாம் ... கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கும்னு நினைச்சேன்...”

“அதுக்குப் பேர்தான் நயனக்கட்டு... சித்தர்கள் இந்த வித்தைல பேர்போனவங்க... நானும் நீயும் உள்ள நுழைஞ்ச நொடி ... போடாம இருந்த நடச்சிவத்தை ... பார்த்ததுமே அவன் நாகரத்தினத்தை ... உட்கார்ந்திருக்குற இடத்துக்குக் ... குழிதோண்டி புதைச்சு வெச்சிருக்கறது ... தெரிஞ்சு போச்சு. அதே சமயம் அவன் ... சந்தேகப்பட்டு வெளியே அனுப்பினா... வெளியே போன நான் கடைல இருந்த... அவ்வளவு பேரையும் என் பார்வையால ... போட்டேன். கட்டிப் போட்டுட்டு ... காம்ல நடச்சிவத்தோட பேசினேன். ... நடச்சிவத்தையும் கட்டினேன். உள்ள வந்... மகுடிக்கு கட்டுப்பட்ட நாகம்போல ... தினக் கல்லை எடுத்துக் கொடுத்துட்டா... மத்ததெல்லாம்தான் உனக்கு தெரியுமே...?”

“எல்லாமே பிரமிப்பா இருக்கு... காலத்துல வாழறோம்னு சந்தேகமா... இருக்கு. கதைகள்ல படிச்ச விஷயங்கள்... மால கிராஃபிக்ஸ்ல காட்டப்பட்ற ... லங்கள். இப்ப ஏன் எதுக்கு நடக்குது... இப்ப அடுத்து நாம என்ன ... போறோம்...?”

-பரணி கேட்க, “களத்தூருக்கு தான் ...ல போகணும்” என்று பனார்ஸியும் ...ல, டிரைவிங் சீட்டில் இருந்தபடி டிரைவ் ...து கொண்டிருந்த டிரைவரும் திரும்பிப் ...தான். முருகன்!

அரண்மனை ரகசியம் 15

பங்கஜ்தாஸை களத்தூருக்கும், பின் ...மேட்டுக்கும் ஒரு டாக்ஸியில் அழைத்துச் ... முருகன் தான்திரும்பிப் பார்த்தான்.

பனார்ஸிதாஸ் பேசப்பேச அவனுக்கு ...மே விளங்கிவிட்டது. குறிப்பாக ‘மனக் ... நயனக்கட்டு’ என்று பனார்ஸி பேசியது ... மிரட்டிற்றோ என்னவோ உள்ளுக்குள் ... தோன்றி, கைகளில் உதறலெடுக்கத் ...ங்கியது. காரும் சற்று தாறுமாறாக ...

“டிரைவர்..” பனார்ஸிதாஸ் கவனத் ...ற்றத்தை உணர்ந்து கூப்பிட்டார்..

“சார்..”

“ஒழுங்கா காரை ஓட்டாம ஏன் தடு ...றே...?”

“அது.. அது... அது வந்து ஒண்ணுமில் ... நீங்க சொன்ன விஷயங்களைக் கேட்டு ... போச்சுங்க..” அவன் சுதாரித்து காரை ...படி சமாளித்தான்.

“அப்படியா... வண்டியைக் கொஞ்சம் ...றியா?”

"எதுக்குங்க?...."

"இப்ப நிறுத்தப் போறியா இல்லையா?"

-அதட்டினார் பனார்ஸி. அவனும் காரை ஓரமாக ஒதுக்கி நிறுத்திவிட்டு திரும்பினான். ஏராளமான தடுமாற்றத்தில் இருந்தான். வியர்வைப் பாம்புகள் கழுத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. மனதுக்குள் பங்கஜ்தாஸ் தொடர்பாக ஏகத்துக்கு நினைவுகள். அது அப்படியே பார்ஸிதாஸ் குள்ளும் ஓட ஆரம்பித்தது! முகத்தில் அதிர்ச்சியும் ஆனந்தமும் ஒரு இனம்புரியாத கவலையாக வெளிப்பட்டு "உண்மையைச் சொல்லு... உனக்கு என் அப்பாவைத் தெரியும் தானே?" என்று அவரை கேட்கச் செய்தது.

"யாருங்க உங்க அப்பா?"

"டிரைவர்.. நான், நீ நினைக்கிற மாதிரி சாதாரண ஆள் இல்லை. இப்பவே உன்னை கட்டுக்கு கொண்டு வந்து உன்னைப் பாறை மலைல இருந்து குதின்னா குதிச்சிடுவே... ஞாபகம் வெச்சுக்கோ... உண்மையைச் சொல்லு. உனக்கு என்அப்பாவைத் தெரியும்தானே?"

பனார்ஸியின் கேள்வி, முருகனின் தலையை வேகமாக ஆட்டச் செய்தது. பரணியோ திகைப்புக்குமேல் திகைப்பு என்பதுபோல நடப்பதையே கவனித்தபடி இருந்தான்.

"ஆமா எங்கப்பாவை உனக்கு எப்படித் தெரியும்?"

"அது... அது.. மதுரை மங்கம்மா சத்திரத்துல தங்கவர்றவங்களுக்கு ஊரை சுத்திக் காட்றது. மத்த ஏற்பாடு செய்து தர்றதுன்னு

...லி பாத்துக்கிட்டிருக்கற ஒரு கேப்மாரிங்க ...ன். ஒரு நாள் உங்கய்யா சந்திரத்துல வந்து ...கினார். என்னை உதவிக்கு வெச்சுக் ...டார்.."

-முருகன் விவரிக்க ஆரம்பித்தான். ஓர் ...ரை மணி நேரம் முழுதாக கழித்து முடிந்த ...லையில் நாகமேட்டுக் கரட்டில் பங்கஜ்தாஸ் ...றைந்து போனதுவரை சொன்னவன், அவர் ...பொருட்களை தானும் டிரைவரும் பங்கு ...போட்டுக் கொண்டதை மட்டும் சொல்ல ...வில்லை.

பனார்ஸிதாஸ் அதை ஒரு பெரிய ...ஷயமாக நினைத்துக் கேட்கவில்லை.

'நினைப்பெல்லாம் அவன் சொன்ன ...நாகமேட்டு மேலேயே இருந்தது.

பரணி உசுப்பினான்.

"சேட்... அப்ப நாம நாகமேட்டுக்கு ...போறோமா?"

"ஆமாம் பரணி. பார்த்தியா இந்த நாகரத் ...தினம் கைக்கு வந்த நிமிஷம் அலைச்சலில்லாம ...வழி தெரியுது."

"ஆமாம் சேட்... இந்த டாக்ஸி டிரைவரே ...இவ்வளவு விஷயம் தெரிஞ்சு வெச்சிருப்பான்னு ...நான் நினைக்கவேயில்லை."

"அதான் விதி... யாரை எங்கே எப்படிச் ...சேர்க்கணுமோ அப்படிச் சேர்த்துடும். சரி ...புறப்படுவோம். டிரைவர்! காரை அந்த நாக ...மேட்டுக்கு விடு..."

-பனார்ஸி காரில் ஏறி அமர்ந்தார். ...முருகனும் தயக்கத்துடன் ஏறியவன் காரை

ஸ்டார்ட் செய்யாமல் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"என்னய்யா?"

"அந்த இடத்தை நினைச்சாலே பயமா இருக்கு."

"அதனால...?"

"அங்க போய் உங்களுக்கும் ஏதாவது ஆயிட்டா?"

"எதுவும் ஆகாது. நீ போ..."

-பனார்ஸி தைரியம் தர கார் கிளம்பியது.

மாலை நேரம்!

கப்பிச் சாலையில் எதிரே தெரியும் நாகர் கரட்டைப் பார்த்தபடியே கார் சீறிக் கொண் டிருந்தது.

"அந்த மலைக்கரடு தாங்க..." - கார் ஓட்டி இருந்தபடியே சொன்னான் முருகன்...

"நல்லது... சீக்கரம் போ.."

"போறேங்க.. இப்ப நினைச்சாலும் இந்த கரட்டுல நான் பார்த்த பாம்பு என் ஈரக்குலையை நடுக்குதுங்க..."

-சொன்னபடியே ஹாரன் அடித்தான்.

சாலையில் சில ஆடு, மாடுகள், அன்று மாலை ஏறுகையில் பார்த்த அதே மாட்டுக் காரன்தான்.

சூரியன் மேற்கு பள்ளத்தில் விழும் இந்த நேரத்தில் நாகர் கரட்டுக்கு ஒரு கார் போவது அவனுக்கு அதிர்ச்சியையும் ஆச்சரியத்தையும் தந்திருக்க வேண்டும். நின்று திரும்பிப் பார்த்தான்.

"யாருங்க அது... அந்தப் பக்கம் பாதை இல்லீங்க...." கத்திப் பார்த்தான். அவர்கள் காதில் எதுவும் விழவில்லை. கார் அடி வாரத்தில்போய் நின்றது.

அங்கிருந்து வளைந்து நெளிந்து ஒரு ஒற்றையடிப் பாதை அதுவும் கொஞ்ச தூரத்திற்குத்தான் தெரிந்தது. பிறகு பாறை மண்டைகள்தான் தெரிந்தன. உச்சியில் செவ்வக சதுரமாய் கோயில் கட்டிடம்.

கீழிருந்து அண்ணாந்து பார்க்கும்போது என்னவோபோல் இருந்தது.

பனார்ஸி தாமதிக்காமல் ஏறத் தொடங் கினார்.

பரணி தயங்கி நின்றான்.

"பயப்படாம வா..." என்று அவனையும் அழைத்துக் கொண்டு நடந்தார். முரகன் காத்திருக்கத் தொடங்கினான்.

"பாத்துங்க... மிரண்டு போவீங்க..." என்று அவர்கள் மேலேறும்போது கொஞ்சம் புளியைக் கரைத்தான்.

பனார்ஸி அதற்கெல்லாம் அஞ்சவே இல்லை.

வேகம்... நல்ல வேகம்... பரணிக்கு கூட மூச்சிரைத்தது.

"சேட்... எப்படி உங்களால இவ்வளவு வேகமா மலை ஏற முடியுது?" -மூச்சுவாங்க கொஞ்சம் வேறு பேச்சும் பேச விரும்பினான்.

"யோகம்தான்... நீயும் யோகம் கத்துகிட்டா எல்லாமே சுலபம். மானசரோவர்ல பல சன்யாசிகள் தக்கை மாதிரி ஆகாயத்துலயே மிதந்துக்கிட்டிருப்பாங்க... கேள்விப்பட்டிருக் கீங்களா?"

"அதெல்லாம் சாத்யமா சேட்?"

"சாத்யமில்லாமலா அந்த பனிமலைல போட்டுத் துணியில்லாம, குளிரை ஒரு

பொருட்டா நினைக்காம அந்த சன்பாசிங்க
திரியறாங்க?"

"சேட்... எல்லாம் சரி... சேட். ஒரு பக்கம் இவ்வளவு வித்தை தெரிஞ்ச மனுஷங்க வாழுற நாட்டுல வறுமை எதனால சேட்? யுத்தம் ஏன்சேட்? எய்ட்ஸ், இனவெறி, சாதிச் சண்டை இதெல்லாம் ஏன்? உங்களை மாதிரி யோகம் தெரிஞ்சவ்க இதையெல்லாம் சரி செய்ய கூடாதா?"

"செய்து..."

"செய்தா.. என்ன கேள்வி சேட் இது. அப்படி மட்டும் செய்துட்டா அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியான்னு எல்லா நாடும் நம்மை பார்த்து கையெடுத்து கும்பிடாதா? நம்ம விஷயங்கள்தான் பெரிசுன்னு கொண்டா டாதா?"

"கொண்டாடி.."

"அட என்ன சேட். நமக்குத்தானே அதனால பெருமை, சந்தோஷம் எல்லாம்..."

"இப்ப அதெல்லாம் இல்லைன்னு உனக்குத் தெரியுமா?" ஒரு பாறைமேல் நின்றபடி திரும்பிப் பார்த்துக் கேட்டார்.

"இருக்குதா?"

"உனக்குத் தெரியலைன்னு சொல். இதோ பார் பரணி யோகம் சார்ந்த விஷயங்களை, பிரபஞ்ச ரகசியங்களை, இந்த உலகத்துல மற்ற விஷயங்களுக்கு பயன்படுத்தற அறிவால புரிஞ்சுக்க முடியாது. அப்படி முயற்சி செஞ்சா தப்பு தப்பான அளவுகள்தான் வரும். வாழ்க்கை இடிக்கும். முட்டாள்தனம்னு புத்தி கர்வம் போடும்.

இந்த மாதிரி விஷயங்களை புரிஞ்சுக்க முதல்ல இவற்றை மனப்பூர்வமா நம்பணும். சுருக்கமாக சொல்லப் போனா, இந்த பூமியில் வாழ்க்கை சார்ந்த விஷயங்கள் நமக்கு புரிய வந்த பிறகுதான் நம்பிக்கை வைப்போம். ஆனா, யோக ரகசியங்கள் அப்படி இல்லை. நம்பிக்கை வைச்சாதான் புரியும். அப்படி புரிஞ்சதை அடுத்தவங்களுக்கு புரிய வைக்கறதும் கஷ்டம். அது வேண்டாத வேலையும் கூட. அதனாலதான் சித்தர்கள் 'கண்டவர் விண்டிலர் - விண்டவர் கண்டிலர்'னு சொன்னாங்க..." - ஒரு மறை பொருள் ஞானிபோல பனார்ஸி சொல்லும் போது ஜெருசலத்தில் உள்ள ஒரு குன்றில் இயேசுநாதர் நின்று கொண்டு பேசியதுபோல் இருந்தது பரணிக்கு.

அவர் பேச்சு பாதி புரிந்தது. மீதி புரிய வில்லை. ஏறிவந்த களைப்பும் அந்த இடை வெளியில் சற்று குறைந்திருந்தது.

"சரி... சரி... வா..." அவர் திரும்பவும் மேலேறத் தொடங்கினார். பரணிக்கு பயமாக இருந்தாலும் கூடவே தன்னை ஒரு அதிர்ஷ்ட சாலியாக நினைத்துக் கொண்டான். எத்தனை பேருக்கு இப்படிபட்ட அனுபவங்கள் வாய்க்கும்?

மேலே காற்று புயலைப்போல வீசிக் கொண்டிருந்தது. 'ஊவ்வ்...ஊவ்வ்...!' என்று மிரட்டலான சப்தம். கோயில் முகப்பில் இருவரும் நின்று கொண்டிருந்தனர். கதவைத் தொட்டு திறக்கப்போன பனார்ஸி ஒருமுறை திரும்பி பரணியைப் பார்த்தார்.

அவன் ஆர்வத்தோடு அவரைப் பார்த்

தான். "பயமா இருக்கா....?"

பதிலுக்குத் தலையை ஆட்டி ஆமோதித்தான்.

"பயப்படாமவா..."

-சொன்னபடி கதவைத் திறந்தார். எதிரில் பெரிய புற்று. படம் எடுத்து ஆடும் பாம் புடன்அன்று முருகன் பார்த்த அதே புற்று. அருகில் அகல் விளக்கு ஒன்று எரிந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால், பாம்பைத்தான் காணவில்லை!

வெளியே இருள் படரத் தொடங் கியிருந்தது.

உள்ளே ஒரு அகல்விளக்கின் ஒளியில் பனையோலை ஏடு ஒன்று கிடந்தது.

பனார்ஸிதாஸ் மெல்ல கதவின் நிலைப் படியை மிதிக்காமல் கடந்து உள்ளே காலை வைத்தார்.

கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு ஒரு வினாடி பிரார்த்தனை செய்தவர், குனிந்து அந்த ஏட்டை எடுத்து விளக்கின் ஒளியில் பார்த்தார்.

'சித்திரை விசாகத்தில் அஸ்தமன வேளையில் நாக சித்தரைக் காண வலப்பக்கம் வரவும். சர்ப்பம் வழிகாட்டும்!" என்று சமஸ்கிருத மொழியில் அதில் குறிப்பு!"

படித்தவருக்கு சிலிர்த்தது. திரும்பிப் பார்த்தார். பரணி கொட்டக்கொட்ட விழித்த படி பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"பரணி... பாதை தெரிய ஆரம் பிச்சிடுச்சு.." என்றபடியே வெளியே வந்தார்.

"என்ன சேட்.... என்ன ஏடு அது...?"

"இன்னிக்கு விசாக நட்சத்திரம்தானே?"

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது சேட்.

எதுக்கு கேட்கறீங்க...?"

"இதுல குறிப்பிட்டிருக்கு பரணி. வா வலப்பக்கமா போவோம்..." - சொன்னவர் வெளியே பார்த்தார். முழுவதுமாக இருட்டி விட்டிருந்தது.

"இருட்டிடிச்சே சேட்.... எது வலது பக்கம்? எப்படி போகறது..?" அவன் கேள்விக்கு பதிலாக திரும்பி உள்ளே சென்றவர் அகல்விளக்கைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார். வெளியில் வந்தார். வீசிக் கொண்டிருந்த காற்று யாரோ கட்டளையிட்டது போல் ஓய்ந்து விளக்கை அழகாக எரியவிட்டது.

"எல்லாமே பிரமிப்பா இருக்கு. ஆளில்லாத இந்த இடத்துலையும் ஒரு விளக்கு எரிஞ்சுகிட்டிருக்கு. அதோட நீங்க வெளில வரவும் வீசிக்கிட்டிருந்த காத்தும் நின்னு போச்சு.."

-பரணி தன் பிரமிப்பை வார்த்தைப் படுத்தினான்.

"எல்லாம் நாகரத்தினம் வசப்பட்டதோட விளைவு. வா போகலாம். என் அப்பாவும் தாத் தாவும் அநேகமாக இங்கதான் இருக்கணும்..."

-சொன்னபடியே கோவிலுக்கு வலப் பக்கம் நடந்தார். வெட்டவெளி. சில அடி தூரத்தில் அந்த வெளி முடிந்து மீண்டும் மலைச்சரிவு ஆரம்பம். அந்தச் சரிவின் தொடக் கத்தில் ஓலைக் குறிப்பில் உள்ளபடி புற்றில் இருக்க வேண்டிய நாகம் நிமிர்ந்து படம் எடுத்த நிலையில்...

அரண்மனை ரகசியம் 16

கையில் மின்னும் தீபச்சுடரொளி...

எதிரிலோ ஏட்டில் படித்தது போல பாறைமேல் சர்ப்பம் சிலிர்த்துப் போன பனார்ஸிதாஸ் பரணியின் பக்கம் திரும்பினார்.

அவன் வெலவெலப்பில் இருந்தான். பிரமிப்புக்குமேல் பிரமிப்பு அவனைத் திக்குமுக் காட வைத்துக் கொண்டிருந்தது.

"பரணி... வா..." - என்றபடியே பனார்ஸி நடந்தார்.

"சேட்! அங்க பாருங்க பாம்பு... கடிச்சிட போகுது..."

அது கடிக்கக் காத்திருக்கற பாம்பு இல்ல பரணி. தைரியமா வா..." - பனார்ஸி முன்னால் நடந்தார். பரணி பின் தொடர்ந்தான்.

அந்தப் பாம்பு அவர்கள் இருவருக்கும் முன்னால் அவர்களைப் பார்த்துவிட்டு பயந்து ஓடுவது போலத்தான் பரணிக்குத் தோன்றியது.

"சேட்... நாகரத்தினம் இருக்கறதாலதான் இந்த பாம்பு நம்மை எதுவும் செய்யாம பயந்து ஓடுதா?"

-பரணியின் கேள்விக்கு பனார்ஸி பதில் சொல்லாமல் நடந்தார்.

அது பாறைகளில் புகுந்து மறைந்து விடாமல் ஒரு ஒற்றையடித் தடத்தில் ஓடியது. தடம் ஆங்காங்கே வளைந்து திரும்பி கீழிறங்கிக் கொண்டிருந்தது.

சுற்றிலும் கும்மிருட்டு...

அகல் விளக்கின் ஒளிப்பட்ட இடத்தில் மட்டும் தெரியும் பாதை. ஆனாலும் வழி பிசிறில்லாமல் துல்லியமாகத் தெரிந்தது. சிறிது தூரத்திலேயே தீப்பந்த ஒளி திகுதிகுவெனத் தெரிய ஒரு மரத்தடியும் அதை ஒட்டி ஒரு குகையும் தெரிந்தது.

குகை வாசலில் ஒரு நபர் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்.

அவரைப் பார்க்கவும் பனார்ஸி "பிதாஜீ..." என்று பரவசமாகிக் குரலெடுத்து விட்டார்.

அவரும் நிமிர்ந்து பார்த்தார். பங்கஜ்தாஸ்தான்!

அந்த நொடிப் போழுதில் பாம்பும் எங்கு போயிற்று என்று தெரியவில்லை.

"பனார்ஸி... வந்துட்டியா?" -பங்கஜ்தாஸ் எழுந்து முன்னால் வந்தார். தாடியும் மீசையுமாக ஒரு சாமியாரைப்போல் இருந்தார். பனார் ஸியோடு வந்த பரணியையும் ஒரு பார்வை பார்த்தார்..

"பிதாஜி...இவன் பேர் பரணி. எனக்கு துணைக்குக் கூட்டிக்கிட்டு வந்தேன். நடச்சிவத்துக்கிட்ட வேலை பாக்கற பையன்."

-அந்த அறிமுகம் பங்கஜ்தாஸ் முகத்தில் ஒரு சின்னச் சிரிப்பை உருவாக்கியது. பரணி பதிலுக்கு அவரை மலங்க மலங்கப் பார்த்தான்.

"பிதாஜி! உங்களை இவ்வளவு சுலபமா கவும் சீக்கிரமாகவும் பார்ப்பேன்னு நான் எதிர் பார்க்கவேயில்லை. நாக ரத்தினத்தை வசப்படுத் திட்டேன். அது வசமான நிமிஷத்துல இருந்து ஒரு தடையில்லை நீங்க இங்க என்ன பண்றீங்க? இந்தக் கரடு... இந்த சூழ்நிலை எல்லாம் எனக்குப்

புதிசா இருக்கு." - ஹிந்தியில் அவர் பேசியது பரணிக்கு பாதி புரிந்தது. மீதி புரியவில்லை. பங்கஜ்தாஸ் பதிலுக்கு எதுவும் பேசவில்லை. பனார்ஸியை கையைப் பிடித்துக் கொண்டு குகைக்குள் அழைத்துச் சென்றார்.

குகை உள்ளே விஸ்தாரமாக இருந்தது. பளிச்சென்று தீப்பந்த ஒளியோடு பார்க்கக்கூடிய விதத்திலும் இருந்தது. உள்ளே ஆங்காங்கே சிலர் உட்கார்ந்து கொண்டு புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"பனார்ஸி! இது ஒரு யோகஸ்ரமம்! உலகத்துல இந்த மாதிரி ஆஸ்ரமங்கள் ஏழு இடத்துலதான் இருக்கு. இந்த ஆஸ்ரமத்தோட தலைவர் நாகசித்தர். அதோ..."

-பங்கஜ்தாஸ் படுத்துக் கொண்டிருந்த ஒருவரை நோக்கி கையைக் காட்டினார்.

"பிதாஜி... படுத்துக்கிட்டிருக்காரே அவரா...?"

-பனார்ஸியின் கேள்விக்கு, "போய் அவரைத் தொட்டுப் பார்..." என்கிற கட்டளையான பதில் பங்கஜ்தாஸிடம்!

பங்கஜ்தாஸ் சொல்லும் போதும் அதை பனார்ஸி கேட்டுக் கொள்ளும் போதும் மற்ற யாரும் அதைக் கண்டுக்கொண்டதாகவே தெரியவில்லை.

ஒரு பார்க்குள்ளே காற்று வாங்க வந்தவர்கள் எப்படி எனக்கென்ன என்று இருப்பார்களோ அப்படித்தான் இருந்தார்கள். ஆச்சரிய சமுத்திரம் அலை வீச பரணிக்குள் தொடர்ந்து பொங்கியது.

பனார்ஸி பங்கஜ்தாஸ் சொன்ன நாகசித்தரை நெருங்கிக் குனிந்து பார்க்கத்

தொடங்கியிருந்தார்.

நாகசித்தர் மூச்சுக்கூட விடாமல் ஒரு சவம்போலத்தான் தெரிந்தார்.

மூக்கத் துவாரங்கள் அருகே கையை வைத்தபோது அது சரிதான் என்று தோன்றியது.

"பிதாஜி.. இவர் தூங்கறாரா... இல்ல..?"

"அவர் இப்ப சமாதில இருக்கார். நெஞ்சுக் குழில கால் பலம் காற்று மட்டும் ஜீவனா இருக்கு. ஆத்ம வெளியே உலாவப் போயிருக்கு. உனக்குக் கூட வழி காட்டியிருப்பாரே..."

எனக்கு வழி...? என்ன சொல்றீங்க..?"

"ஒரு சர்ப்பம் உனக்கு வழி காட்டலை?"

"ஆங்.. அது... அது..."

"இவர்தான். என்ன பனார்ஸி நம்ப முடியலையா?"

இல்ல பிதாஜி... நான் என்ன பரணியா இதையெல்லாம் நம்ப முடியலைன்னு சொல்லி வாய்ப்பிளக்க..? நானும் ஒரு யோகியாச்சே! நம்பறேன். நம்பறேன்."

-பங்கஜ்தாஸ் பதிலுக்குச் சிரித்தார்.

"சேட்... என்ன சேட் இதெல்லாம்? நான் ஏதாவது கனவு காண்றேனா..? இங்க என்ன நடக்குது?"

-பரணி படபடத்தான். வெலவெலத்தான். துடி துடித்தான். தன்னைக் கிள்ளியும் பார்த்துக் கொண்டான்.

"அதான் சொன்னேனே தம்பி. இது ஒரு யோகாஸ்ரமம்."

"அப்படின்னா?"

"விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக் கூடம் மாதிரி இது ஒரு மெய்ஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக் கூடம்."

"இங்க எல்லாரும் என்ன பண்ணுவீங்க?

மந்திரம் சொல்வீங்களா..? சாமியை பார்க்க பூஜையெல்லாம் செய்வீங்களா?"

"அதெல்லாம் ஆரம்ப நிலை உள்ளவங்க செய்யறது. இங்க அப்படி இல்லை.."

"அப்படி இல்லைன்னா...?"

"உனக்கு சொன்ன புரியாது. ஆனா ஆவன்னா கூட எழுதப் படிக்கத் தெரியாத ஒருத்தன் கிட்ட ஒரு அல்ஜிப்ரா தியரியைக் கொடுத்து கணக்குப் போடுன்னா அவனால முடியுமா?"

"என்னென்னமோ சொல்றீங்க. சாமியாருங்கன்னாலே இப்படித்தானா? புரியவைக்க முடியலைன்னா உன்னால புரிஞ்சுக்க முடியாதுன்னு சொல்றதா?"

"வேற எப்படிச் சொல்றது...? கூடு விட்டுக் கூடு பாயறதப் பத்தியும், உணவில்லாம வாழறதப் பத்தியும் கண்ணை மூடிக்கிட்டு பாக்கறதப் பத்தியும் எந்த பாஷையாலையும் புரிய வைக்க முடியாது. அது அனுபவம்.. தனிப்பட்ட அனுபவம் தம்பி."

"அது சரி... தங்கம் வைரம்னு வித்தகிட்டு வியாபாரியா இருந்த நீங்க எப்படி இங்க...?"

"இப்பத்தான் அர்த்தத்தோட ஒரு கேள்வி கேட்டிருக்கே. உலகத்துல அந்தஸ்தோட வாழறதுக்கு நாங்க செய்த வியாபாரம் அது உங்க ஊர் மீனாட்சி கருணையால ஒரு முடிவுக்கு வந்தாச்சு. இனி எங்களுக்கு அது வேண்டாம். தங்க வைர வியாபாரிங்க அந்தஸ்தைவிட மஹாயோகிங்கற அந்தஸ்து ரொம்ப பெரிசுன்னு உணர்ந்துட்டோம்..."

-பங்கஜ்தாஸ் பதிலுடன் நடந்தார். குகை வளர்ந்து கொண்டே போவது போல் தோன்றி

யது. உள்ளே ஒரு மணி மண்டபம் போல ஓர் இடம். அதன் மையத்தில் படுக்கை நிலையில் செம்பவழ தேவி விக்ரகம்.

அதன் அருகில் பனார்ஸியின் தாத்தாவும் பங்கஜ்தாஸின் அப்பாவுமான அமர்நாத்ஜி உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்.

"இதென்ன சேட்... சாமி சிலைங்க நின்னுகிட்டுல்ல இருக்கும்? இங்க படுக்க வைக்கப்பட்டிருக்கே...?"

"இது பவழச்சிலை. இது ஸ்ரீசக்ரம் மேல ஸ்தாபிக்கப் பட்டு உரிய முறைப்படி பூஜிக்கப் பட்டால் இந்த இடம் சக்தி மாதா வோட வாசஸ்தலமா மாறிடும். அதாவது உலகத்தோட அரண்மையா இது ஆகிடும். அப்புறமா இந்த இடத்துல இருந்து இந்த உலகத்தை மட்டுமல்ல அண்ட சராசரங்களையும் ஆட்டிப் படைக் கலாம்..."

"எப்படி?"

"சொன்னா புரியாது தம்பி. அதுதான் அரண்மனை ரகசியம்!"

-பங்கஜ்தாஸின் விளக்கம் கேட்டு அமர்நாத்ஜி கண்களை திறந்து திரும்பிப் பார்த்தார். பனார்ஸி ஓடிப்போய் கண்கலங்க அவர் முன்னால் நின்றார்.

"பனார்ஸி..! வந்துட்டியா?" - அமர் நாத்ஜி.

"நான் வரலை... நீங்கதான் என்னை வரவழைச்சிருக்கீங்க தாத்தா..."

"இனி இங்கேயே இருந்துடு... என்ன சொல்றே...?"

"எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. அது என் பாக்யம் ஆனா..."

"என்ன ஆனா...?"

"இந்த பரணி. இவனைக் கொண்டு, நான் கொண்டு வந்திருக்கிற நாகரத்தினம் இதை எல்லாம் என்ன செய்யறது? இவனுக்கு நான் சில வாக்குறுதி எல்லாம் கொடுத்திருக்கேன்..."

"அது பரணிக்கு சொந்தமானது. அவன்கிட்டேயே கொடுத்துடு..."

"அப்படின்னா?"

"அவன்தான் பூர்வஜென்மத்துல இருளனா பொறந்து சத்தியத்தைக் காப்பாத்தறதுக்காக ஆத்மஹத்தி செய்து கிட்டவன். அவனுக்கு ஜீவிதக் கணக்கு நிறைய இருக்கு. ஆடம்பரமான குபேர வாழ்க்கையக் கொஞ்ச காலம் அவன் வாழ்ந்தாகணும். ஒரு கட்டத்துல அது திகட்டும். திகட்டும்போது அவனும் யோகியா மாற, நம்மைப்போல இங்க வருவான்..."

"ஓ...! இப்படி எல்லாம் நடக்கணும்தான் என்னை முந்திக்கிட்டு நீங்க இங்க வந்து சேர்ந்தீங்களா? என்னை வரவழைக்கிறதுக்கு முன்னால எனக்கு நாகரத்தினத்தை வசப்படுத்தற ஆசையையும் உருவாக்கினீங்களா? அது இருந்தாதான் உங்களைக் கண்டறிய முடியும்கற எண்ணத்தையும் ஏற்படுத்தினீங்களா?"

"தொட்டுத் தொட்டு சரியாவே சொல்லிட்டே...."

"இதெல்லாம் புரியுது... தேவி விக்கிரகம் ஸ்தாபிக்கப் படாம சயனத்துல இருக்கக் காரணம்?"

"அஷ்டமா சித்திக்கு ஆசைப்பட்ட சக்தி உபாசகன் இல்லையா நான்? அந்த ஆசைக்கு தண்டனையாதான் நாகசித்தர் இதை ஸ்தாபிக்காம இப்படிச் செய்துட்டார். பிராண

பிரதிஷ்டை செய்து உரிய முறைப்படி இதை வழிபட்டா வழிபடறவன் தான் இந்த உலகத்தோட அரசன். இந்த உலகத்தோட அரசனா ஆகறியா, இல்லை இந்த மாதிரி ரகசியங்களை உணர்ந்து ஒரு கடவுளாவே நீ ஆகறியான்னு என்னை நாகசித்தர் கேட்டதுதான் தாமதம். நான் யோக ரகசியத்துக்கு தயாராயிட்டேன்.

இப்பவும் இதை எழுப்பி நிறுத்தி பூஜிச்சா இந்த கரடு உலகத்தோட அரண்மனையாயிடும். பூஜிக்கிறவன் அரசனாயிடுவான்.

அதையே உதறிவிட்டு யோகியா இருக்கறதுதான் மேலான இன்பம். அரசர்களையே ஆட்டிவைக்க முடிஞ்ச இன்பம்.

"இந்த இன்பத்துல ஒவ்வொரு நாளும் நான் இப்ப இருக்கேன்...

-அமர்நாத் ஜீ சொன்னது பரணிக்கு அதிர்ச்சியைத்தான் தந்தது.

"அப்ப இந்த விக்ரத்தை நிறுத்தி வெச்சு பூஜை செய்தா அரசனாயிடலாமா?" என்று பேராசை பிடரியைப் பிடித்துத் தள்ள கேட்டான்

அமர்நாத்ஜி அவனை ஒரு பார்வை பார்த்தார். அது அவனை என்னென்னவோ செய்தது.

"பனார்ஸி..!" - அமர்நாத்ஜீ பனார்ஸியைக் கூப்பிட்டார். பனார்ஸியும் பார்த்தார். அந்தப் பார்வையே, "இவனை வெளியே கொண்டு போய் விட்டுவிட்டு வா..." என்று சொல்லாமல் சொன்னது!

17

அடிவாரம்!

காரில் படுத்துக் கொண்டிருந்தான்

முருகன்.

தனியாக வந்து காரில் ஏறிய பரணியைப் பார்த்து, "எங்கே பனார்ஸிதாஸ்...?" என்று கேட்டான்.

"யாரது பனார்ஸி..?" -பரணி திருப்பிக் கேட்ட தொனியே அவனை அறைகிற மாதிரி இருந்தது..

"சரிதான்... அன்னிக்கு அந்த சேட் விஷயத்துல நான் நடந்துகிட்ட மாதிரி இன்னிக்கு நீங்க நடந்துக்கறீங்களாக்கும்...?"

"என்னய்யா உளர்றே...? நான் கரட்டுக்கு சாமி கும்மிட வந்தேன். கும்புட்டுட்டு கிளம்பிக்கிட்டிருக்கேன்...."

"அப்படிப் போடு அருவாளை.. இந்த மாதிரி எத்தனை பேரை பாத்துருப்பேன் நான்? ஆமா... இந்த சேட்டும் மலைல பாம்புகடிச்சு செத்துட்டானா...?"

"அதெல்லர் எனக்குத் தெரியாது... காரை எடுக்கறியா நீ..."

"அதெல்லாதம் தெரியாதா..? யோவ்... கூட வந்த ஆள் எங்கய்யா? அந்த ஆள் சரக்கை எல்லாம் சுட்டுக்கிட்டு எனக்கு நாமம் போட லாம்னு நினைக்கறியா நீ? எனக்கும் பாதி வேணும்..."

"இதோ பார். தொண தொணங்காம காரை எடு.. நீ என்ன சொல்றேன்னே எனக்கு புரியல..."

"தோடா... என்ன நடிப்பு நடிக்கறேப்பா! ஆமா எதுக்கு இப்படி சேட்டுங்களா இந்த கரட்டுக்கு வர்றாங்க? அப்படி என்னதான் மலை மேல இருக்கு? பாம்பு கடிச்புடும்கற பய மெல்லாம் கிடையாதா? இல்ல தெரிஞ்சே வந்து

சாவறாங்களா?

-முருகன் ஒரு பேட்டை ரவுடிக்கணக்காக மிக தெனாவெட்டாகப் பேசிக் கொண்டே போனான்.

"இப்ப நீ காரை எடுக்கப் போறியா, இல்லையா? நான் மட்டும்தான் வந்தேங்கறேன். தொணதொணங்கறியே.."

-பரணி அலட்டிக் கொள்ளாமல் பேசுவது முருகனுக்கு வேறு விதமாக அர்த்தமாகியது. இனி பேசுவதில் அர்த்தமில்லை போலத் தோன்றியது.

இங்கே அடிவாரத்தில் நின்றுகொண்டு தர்க்கம் செய்வதைவிட மதுரையில் தன் சகாக்கள் உள்ள இடத்திற்குக் கொண்டு சென்று பட்டை உரித்தால் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்று நினைத்தவன் முறைத்தபடியே காரைக் கிளப் பினான்! காரிடம் அசுரப் பாய்ச்சல்.

ஆஸ்பத்திரி!

உடம்பு முழுக்க கட்டு போடப்பட்டுக் கிடக்க, அரைக் கண்ணைத் திறந்து பார்ப்பது வேறு யாருமில்லை பரணிதான்!

எதிரில் ஒரு பக்கம் அவனது குடும்பத்தவர்கள், மறுபக்கம் நடச்சிவம் ஜூவல்லரியின் ஊழியர்கள்.

"பரணி..." பரணியின் அம்மா கண்கலங்க முன்னால் வந்தாள்.

"அம்மா..."

"என்னடா கண்ணு இப்படிப் பண்ணிட்டே.... கார்ல எங்கடா போனே...?"

"எம்மா... எனக்கு என ஆச்சு?"

"அடப்பாவி, அதுகூட தெரியலியா...? நீ இப்படி கார்ல அடிபட்டு பேச்சு மூச்சு இல்லாம

கிடந்து எத்தனை நாளாச்சு தெரியுமா?"

"என்னம்மா சொல்றே...? எனக்கு எதுவும் ஞாபகம் இல்லம்மா..."

-பரணி திணறித் திணறிப் பேசினான்.

"மூணு மாசம்டா... மூணு மாசமா பேச்சு மூச்சு இல்லாம கோமால விழுந்துட்டே இப்பதான் கண்ணு திறக்கறே. உனக்கு எதுவுமே தெரியலியா?"

"தெ... தெரியலம்மா... இரு...இரு... ஞாபகப்படுத்திச் சொல்றேன். ஆங்.. நாகர் கரட்டுக்கு போனேன். ஆமா... அங்க என்னை மிரட்டுன டிரைவர்..."

"அவன் செத்து தொண்ணூறு நாளா யிடுச்சே.. அவன் உன்னை மிரட்டுனானா...? என்னடா சொல்றே..?"

-பரணியின் அம்மா பதற்றப்பட டாக்டர் வந்து விலக்கிவிட்டார்.

"ஒரு கோமா பேஷண்ட் கண் முழிக்கும் போது இப்படி கண்டதைக் கேட்டு இர்ரிடேட் பண்ணக்கூடாது.நீங்க போங்க. நாங்க விசாரிச்சு சொல்றோம். ப்ளீஸ் போங்க அந்தப் பக்கம்.. உம்... போங்க... போங்க..."

-டாக்டர் விரட்டினார். எல்லோரும் விலகி வெளியே வந்தார்கள். சந்தானம் அவர்களுக்கு நடுவில் கைகளைக் கூப்பி "கடவுளே காப்பாத்திட்டய்யா..." என்று எல்லோரும் பார்க்கும்படி கும்பிட்டு முடித்தார்.

"சந்தானம், அவனுக்கு உங்க கடை தீவிபத்துக்கு உள்ளானது தெரிய வேண்டாம். அவசரப்பட்டு சொல்லிடாதே..."

-பரணியின் அம்மா சொன்ன அந்த புதிய சேதியில் ஒருவித வேகம்.

"சொல்வேனம்மா.. கடை எரிஞ்சதோ, என் முதலாளி ஹார்ட் அட்டாக்ல போனதோ எதுவும் தெரிய வேண்டாம் பரணிக்கு... சாகற சமயத்துல 'இனி பரணிதான் கடையை பார்த்துக்கணும்'னு எதை வெச்சு சொன்னாரோ தெரியாது. அதை மட்டுமாவது பரணிகிட்ட சொல்லணும். பரணி எப்ப வரும். கடையை எப்ப திறக்கலாம்னு ஒவ்வொருத்தரும் துடிச்சிக்கிட்டிருக்கோம்மா...."

-வெளியில் நடக்கக் கூடாததெல்லாம் நடந்து முடிந்ததை அவர்கள் பேச்சு உணர்த்திக் கொண்டிருக்கு, உள்ளே பரணி சொல்கின்ற எல்லாமே டாக்டரைப் புரட்டி எடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

"என்ன டாக்டர்... நம்ப முடியலையா உங்களால? நான் சொல்றதெல்லாம் உண்மை. அந்த நாகர் கரடுதான் இந்த உலகத்தோட அரண்மனை. அங்க ஒரு சாமி விக்ரகம் இருக்கு. அதை நிமிர்த்தி வெச்சு பூஜை செய்தா, செய்யறவங்க ராஜாவாயிடலாம்...."

"சரி... சரி... நீங்க ரெஸ்ட் எடுங்க, ப்ளீஸ்..."

டாக்டர் வெளியில் வந்தார். எல்லோரும் அவரையே வெறித்தார்கள்.

"எனட்ன சொல்றான் டாக்டர்?

-பரணியின் அம்மா பாய்ச்சலாக முன் வந்து கேட்டாள்.

"தலைலப்பட்ட அடியால கொஞ்சம் கற்பனையா பேசறார். போகப் போக சரியாயிடும்..."

அவர் சொன்னபடிதான் பிறகு எல்லாமே நடந்தது. பரணி தான் சொல்வதை யாரும் நம்பவில்லை என்று தெரிந்ததும் சொல்வதை

விட்டான். நடுநடுவே தலையில் அடிப்பட்டதால்தான் நான் இப்படி பேசுகின்றேனோ? என்று தனக்குத்தானே சந்தேகப்பட்டுக் கொள்ளவும் செய்தான்.

எதற்கும் இருக்கட்டும் என்ற நாகர் கரட்டுப் பக்கம் போய் தைரியமாக கோவிலைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வந்தான். ஒற்றையடிப் பாதையோ மரமோ குடிசையோ எதுவும் தட்டுப்படவில்லை. மாறாக அந்த சிறிய சதுரக் கரட்டு கோவில் முன் ஒரு பிச்சைக்காரனைப் போன்றவர் இந்த கரட்டுல குடிசையாவது மண்ணாவது என்று கேட்டு பகபகவென்று சிரித்தார். சிரித்துவிட்டு 'ஒரு பீடி இருந்தா கொடேன்' என்றார்.

அவரை முறைத்துப் பார்த்துவிட்டு திரும்பி வந்துவிட்டான் பரணி. அந்த நாகரத்தினம் பனார்ஸிதாஸ் முருகன் எல்லோருமே பரணி வரையில் கனவில் வந்தவர்கள் போலதான் தோன்றினார்கள். அரண்மனை ரகசியம் என்பதை தெரிந்தும் தெரியாததுதானோ?

நிர்வாக அலுவலகம் :

மூன் நாவல்

ஹஸ்மா மேன்சன், எண்.2,
பிள்ளையார் கோயில் 2வது தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை – 5.
செல் : 98841 44206

Published & Printed S.B. Kushal
on behalf on Sulekhar Printers,
Triplicane, Chennai - 600 005.